

Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з ратифікацією Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112) такі зміни:

1. Пункт 1.3 статті 1 після слів «Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб» доповнити словами «проведення комплексних перевірок з метою виявлення фінансових рахунків».

2. У пункті 14.1 статті 14:

підпункт 14.1.122 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Якщо відповідно до вимог укладеного Україною міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеного на його підставі міжвідомчого договору та цього Кодексу фінансовий агент зобов'язаний перевірити та встановлювати, резидентом якої держави є власник або контролер власника фінансового рахунку, положення цього підпункту застосовуються в частині, що не суперечить правилам міжнародного договору»;

доповнити підпунктами 14.1.1461, 14.1.2571 і 14.1.2581 такого змісту:

«14.1.1461. підзвітний рахунок - фінансовий рахунок, що відповідає одному з таких критеріїв:

власником фінансового рахунка є фізична особа - нерезидент;

власником фінансового рахунка є юридична особа - нерезидент або представництво нерезидента - юридичною особою;

власником фінансового рахунка є юридична особа, яка не є фінансовим агентом та кінцевим бенефіціарним власником (контролером) якої є фізична особа - нерезидент.

Для цілей цього Кодексу власником підзвітного рахунка вважається будь-яка особа, яка:

а) звертається за наданням послуг до фінансового агента;

б) користується послугами фінансового агента;

в) є стороною договору (для фінансових агентів, перелік яких встановлений відповідним регулятором ринків фінансових послуг, у межах повноважень, визначених статтею 21 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», а також у випадках, передбачених статтею 64 Закону України «Про банки і банківську діяльність»).

Для цілей цього Кодексу термін «кінцевий бенефіціарний власник (контролер)» вживается у значенні, введенному в Законі України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злонечинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення».

Якщо міжнародним договором, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеним на його підставі міжвідомчим договором встановлені інші правила визначення підзвітного рахунка, положення цього Кодексу застосовуються з урахуванням правил міжнародного договору. Перелік таких міжнародних договорів оприлюднюються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику»;

«14.1.2571. фінансовий агент - банк або небанківська фінансова установа, які відповідно до вимог цього Кодексу та інших актів законодавства зобов'язані подавати звіт про підзвітні рахунки центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, та нести відповідальність за порушення покладених на них обов'язків у порядку, встановленому законодавством. Регулятори ринків фінансових послуг у межах повноважень, визначених статтею 21 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», встановлюють перелік небанківських фінансових установ, які зобов'язані виконувати обов'язки фінансових агентів відповідно до вимог міжнародних договорів, що містять положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або укладених на їх підставі міжвідомчими договорами. Не є фінансовими агентами особи, звільнені від надання інформації про підзвітні рахунки відповідно до Угоди між Урядом України та Урядом Сполучених Штатів Америки для поліпшення виконання податкових правил й застосування положень Закону США «Про податкові вимоги до іноземних рахунків» (FATCA), а також іншого міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеного на його підставі міжвідомчого договору»;

«14.1.2581. фінансовий рахунок - рахунок, відкритий фінансовим агентом, або договір, укладений фінансовим агентом. Для цілей цього Кодексу до фінансових рахунків включаються банківські рахунки, рахунки у цінних паперах, інші види рахунків, договори, які відповідають критеріям, визначенним міжнародним договором, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеним на його підставі міжвідомчим договором».

3. У статті 69:

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 69. Вимоги до відкриття та закриття рахунків платників податків у банках та інших фінансових установах, особливості подання звітності за підзвітними рахунками»;

доповнити пунктом 69.8 такого змісту:

«69.8. Особливості подання звітності за підзвітними рахунками.

69.8.1. З метою виявлення підзвітних рахунків фінансові агенти зобов'язані вживати заходів, необхідних для встановлення держави або території, резидентом якої є:

а) фізична особа - власник фінансового рахунка;
б) юридична особа - власник фінансового рахунка;
в) фізична особа - кінцевий бенефіціарний власник (контролер) юридичної особи, яка є власником фінансового рахунка.

Якщо власником фінансового рахунка є фізична особа - нерезидент, такий рахунок вважається підзвітним для такої особи.

Якщо власником фінансового рахунка є юридична особа - резидент, кінцевим бенефіціарним власником (контролером) якої є нерезидент, такий рахунок вважається підзвітним для такої нерезиденти.

Фінансові агенти встановлюють підзвітність фінансового рахунка за результатами проведення процедури комплексної перевірки.

69.8.2. Фінансові агенти зобов'язані вживати обґрутованих та належних у відповідних умовах (обставинах) заходів для перевірки статусу податкового резидентства власників фінансових рахунків та кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) таких власників фінансових рахунків.

На вимогу фінансового агента власники фінансових рахунків зобов'язані надавати йому інформацію та документи про власний статус податкового резидентства та статус податкового резидентства своїх кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), а також іншу інформацію і документи, необхідні для звітності за підзвітними рахунками на виконання вимог міжнародного договору, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеного на його підставі міжвідомчого договору. Власники фінансових рахунків зобов'язані протягом 10 робочих днів повідомити фінансовому агенту про зміну відповідного статусу.

За наявності у фінансового агента обґрутованої, документально підтвердженої підоцзи, що рахунок належить до підзвітних, фінансовий агент зобов'язаний надіслати на адресу власника рахунка запит з вимогою про надання пояснень та інформації, що стосуються підоцзи.

Ненадання власником рахунка протягом 15 календарних днів з дня отримання запиту фінансового агента запитуваної інформації та/або документів або надання інформації та/або документів, що не спростовують обґрутованої підоцзи фінансового агента, є підставою для відмови в подальшому наданні послуг, у тому числі для розірвання договірних відносин з ним. У разі розірвання договірних відносин з власником фінансового рахунка фінансовий агент повертає залишок коштів власнику такого рахунка та не несе відповідальність за спричинені власнику фінансового рахунка збитки, пов'язані з розірванням договірних відносин.

69.8.3. Фінансові агенти зобов'язані щороку, до 1 вересня, подавати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, звіт про підзвітні рахунки.

Звітним періодом вважається попередній календарний рік, якщо міжнародним договором, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладеним на його підставі міжвідомчим договором не встановлені інші правила.

Форма звіту про підзвітні рахунки, порядок її заповнення і подання фінансовими агентами до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

69.8.4. Якщо фінансовий агент виявив факт надання власником фінансового рахунка недостовірної інформації для встановлення підзвітності такого рахунка, він зобов'язаний відмовити власнику такого фінансового рахунка в подальшому наданні послуг, а також має право розірвати договірні відносини з ним. У разі розірвання договірних відносин з власником фінансового рахунка фінансовий агент повертає залишок коштів власнику такого рахунка та не несе відповідальність за спричинені власнику фінансового рахунка збитки, пов'язані з розірванням договірних відносин.

Якщо факт надання власником фінансового рахунка недостовірної інформації виявлено після подання звіту про підзвітні рахунки, фінансовий агент протягом трьох робочих днів з дня виявлення такого факту повідомляє про це центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику.

69.8.5. Звіт про підзвітні рахунки подається виключно в електронній формі у форматі (стандарті), затвердженому в установленах законодавством порядку, з дотриманням вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронні довірчі послуги».

69.8.6. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, здійснює збирання інформації від фінансових агентів, зберігання такої інформації в електронній базі підзвітних рахунків та передачу відомостей компетентному органу іноземної держави чи фінансовому агенту, від якого вона була отримана. Забороняється надання центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформації щодо підзвітних рахунків іншим особам, у тому числі судам, правоохоронним чи іншим державним органам, органам місцевого самоврядування, юридичним та фізичним особам (у тому числі тим, про яких надана інформація у звіті про підзвітні рахунки).

4. Підпункт 72.1.3 пункту 72.1 статті 72 викласти в такій редакції:

«72.1.3. від банків, інших фінансових установ - інформація про наявність та рух коштів на рахунках платника податків, звіти про підзвітні рахунки, подані від фінансових агентів».

5. У статті 73:

у пункті 73.3:

після абзацу тринадцятого доповнити двома новими абзацами такого змісту:

«5¹) виявлено недостовірність даних, що містяться у звіті про підзвітні рахунки, поданому фінансовим агентом;

5²) отримано повідомлення від компетентного органу іноземної держави, з якою Україною укладено міжнародний договір, що містить положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, або укладених на їх підставі міжвідомчими договорами, про виявлення таким органом помилок, неполовини або недостовірних даних, наданих фінансовим агентом щодо підзвітного рахунка осіб, яка є резидентом відповідної іноземної держави, або про невиконання фінансовим агентом зобов'язань, передбачених таким міжнародним договором».

У зв'язку з цим абзаци чотирнадцяти - двадцятитретим вважати відповідно абзацами шістнадцятим - двадцять другим;

доповнити абзацом двадцять третьим такого змісту:

«Інформація на запит центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, надається фінансовими агентами безплатно у порядку та обсягах, визначених міжнародними договорами, що містять положення про обмін інформацією для податкових цілей, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або укладеними на їх підставі міжвідомчими договорами. Порядок розкриття такої інформації банками встановлюється Національним банком України, іншими фінансовими агентами - відповідним регулятором ринків фінансових послуг у межах повноважень, визначених Законом України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, та реалізує державну фінансову політику, та з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну фінансову політику, та реалізує державну фінансову політику, та реалізує державну фінансову політику, та реалізує державну фі

Постанова
Верховної Ради України

**Про визначення представника
Верховної Ради України
до складу конкурсної комісії для визначення
складу наглядової ради приватного
акціонерного товариства
«Експортно-кредитне агентство»**

Відповідно до статті 5 Закону України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» Верховна Рада України **постановляє:**

Визначити до складу конкурсної комісії для визначення складу наглядової ради приватного акціонерного товариства «Експортно-кредитне агентство» за поданням Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку Наталі ху Дмитра Андрійовича.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 405-IX.

Постанова
Верховної Ради України

**Про визначення представника
Верховної Ради України до складу
конкурсної комісії для визначення складу
наглядової ради приватного акціонерного
товариства «Експортно-кредитне агентство»**

Відповідно до статті 5 Закону України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» Верховна Рада України **постановляє:**

Визначити до складу конкурсної комісії для визначення складу наглядової ради приватного акціонерного товариства «Експортно-кредитне агентство» за поданням Комітету Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики Амелина Анатолія Ігоровича.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 406-IX.

Постанова
Верховної Ради України

**Про визначення представника
Верховної Ради України до складу
конкурсної комісії для визначення складу
наглядової ради приватного акціонерного
товариства «Експортно-кредитне агентство»**

Відповідно до статті 5 Закону України «Про забезпечення масштабної експансії експорту товарів (робіт, послуг) українського походження шляхом страхування, гарантування та здешевлення кредитування експорту» Верховна Рада України **постановляє:**

Визначити до складу конкурсної комісії для визначення складу наглядової ради приватного акціонерного товариства «Експортно-кредитне агентство» за поданням Комітету Верховної Ради України з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва ХОМЕНКО Олену Вікторівну.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 407-IX.

Постанова
Верховної Ради України

**Про затвердження Голови та складу
Національної комісії з радіаційного захисту
населення України**

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Затвердити чисельний склад Національної комісії з радіаційного захисту населення України в кількості 25 осіб.

2. Затвердити Національну комісію з радіаційного захисту населення України у такому складі:

КОПІЛЕНКО Олександр Любимович – академік Національної академії наук України, професор, народний депутат України;

БАЗИКА Дмитрій Анатолійович – академік Національної академії медичних наук України, генеральний директор Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України»;

БЕРШЕДА Євген Романович – член-кореспондент Національної академії наук України, професор, виконує обов'язки директора Інституту законодавства Верховної Ради України;

БЛЮМ Ярослав Борисович – академік Національної академії наук України, директор Державної установи «Інститут харчової біотехнології та геноміки Національної академії наук України»;

БОНДАР Олександр Іванович – ректор Державної еко- логічної академії післядипломної освіти та управління, член-кореспондент Національної академії аграрних наук України, заслужений діяч науки і техніки України, доктор біологічних наук, професор;

БОРІСЮК Михайло Миколайович – кандидат сільськогосподарських наук із спеціальністю екологія, керівник секретаріату Комітету Верховної Ради України з питань екологічної політики та природокористування;

ДОЛІН Віктор Володимирович – доктор геологічних наук, професор, заступник директора Державної установи

«Інститут геохімії навколошнього середовища Національної академії наук України»;

ДЬОМИНА Емілія Анатоліївна – доктор біологічних наук, завідувач відділу біологічних ефектів іонізуючого та неіонізуючого випромінювання Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р. Є. Кавецького Національної академії наук України;

ЗАБУЛОНОВ Юрій Леонідович – член-кореспондент Національної академії наук України, директор Державної установи «Інститут геохімії навколошнього середовища Національної академії наук України»;

КЛЕПІКОВ Вячеслав Федорович – член-кореспондент Національної академії наук України, директор Інституту електрофізики і радіаційних технологій Національної академії наук України;

КОВАЛЕНКО Григорій Дмитрович – доктор фізико-математичних наук, професор, директор Інституту фізики високих енергій і ядерної фізики Національного наукового центру «Харківський фізико-технічний інститут»;

КРАВЕЦЬ Олександра Петрівна – доктор біологічних наук, завідувач відділу біофізики та радіобіології Інституту клітинної біології та генетичної інженерії Національної академії наук України;

ЛІПСЬКА Алла Іванівна – доктор біологічних наук, завідувач відділу радіобіології і радіоекології Інституту ядерних досліджень Національної академії наук України;

ЛОГАНОВСЬКИЙ Костянтин Миколайович – завідувач відділу радіаційної психоневрології Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України», доктор медичних наук, професор;

НОСОВСЬКИЙ Анатолій Володимирович – член-кореспондент Національної академії наук України, директор Інституту проблем безпеки АЕС Національної академії наук України;

РАШИДОВ Намік Мамедович – доктор біологічних наук, завідувач лабораторією Інституту клітинної біології та генетичної інженерії Національної академії наук України;

СЕРДЮК Андрій Михайлович – академік Національної академії медичних наук України, директор Державної установи «Інститут громадського здоров'я ім. О. М. Марзєєва Національної академії медичних наук України»;

СКАЛЕЦЬКИЙ Юрій Миколайович – завідувач лабораторії безпекових стратегій в охороні здоров'я Державної установи «Інститут громадського здоров'я ім. О. М. Марзєєва Національної академії медичних наук України», доктор медичних наук, професор;

СУШКО Віктор Олександрович – доктор медичних наук, професор, перший заступник генерального директора Державної установи «Національний науковий центр радіаційної медицини Національної академії медичних наук України»;

ТРОНЬКО Микола Дмитрович – член-кореспондент Національної академії наук України, академік Національної академії медичних наук України, віце-президент Національної академії медичних наук України, директор Державної установи «Інститут ендокринології та обміну речовин імені В. П. Комісаренка Національної академії медичних наук України»;

ЧЕХУН Василь Федорович – академік Національної академії наук України, директор Інституту експериментальної патології, онкології і радіобіології імені Р. Є. Кавецького Національної академії наук України;

ШИБЕЦЬКИЙ Юрій Олександрович – кандидат геологічних наук, старший науковий співробітник Державної установи «Науковий центр радіогеоекологічних полігонів дослідження Національної академії наук України»;

ШКАРЛЕТ Сергій Миколайович – ректор Чернігівського національного технологічного університету, професор, доктор економічних наук;

ЯКИМЧУК Руслан Андрійович – кандидат біологічних наук, науковий співробітник Інституту фізіології рослин і генетики Національної академії наук України;

ЯЦЕНКО Володимир Михайлович – віце-президент Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Союз Чорнобильці України», народний депутат України першого, другого і третього скликань.

3. Затвердити Копиленка Олександра Любимовича, народного депутата України дев'ятого скликання, академіка Національної академії наук України, професора, Головою Національної комісії з радіаційного захисту населення України.

4. Визнати такими, що втратили чинність:

Постанову Верховної Ради України «Про чисельність та склад Національної комісії з радіаційного захисту населення України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 9, ст. 99);

пункт 2 Постанови Верховної Ради України «Про затвердження Положення про Національну комісію з радіаційного захисту населення України» (Відомості Верховної Ради України, 2009 р., № 49, ст. 743).

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ,
20 грудня 2019 року.
№ 426-IX.

Постанова
Верховної Ради України

**Про внесення змін до Постанови
Верховної Ради України**

**«Про утворення Тимчасової слідчої комісії
Верховної Ради України**

**з питань розслідування пожежі
(вибухів) на складах боеприпасів**

в м. Ічня (Чернігівська обл.), м. Калинівка (Вінницька обл.), м. Балаклія (Харківська обл.), м. Сватове (Луганська обл.), м. Кривий Ріг (Дніпропетровська обл.)

у період з 2014 по 2018 роки»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до Постанови Верховної Ради України від 31 жовтня 2019 року «Про утворення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України з питань розслідування пожежі (вибухів) на складах боеприпасів в м. Ічня (Чернігівська обл.), м. Калинівка (Вінницька обл.), м. Балаклія (Харківська обл.), м. Сватове (Луганська обл.), м. Кривий Ріг (Дніпропетровська обл.)»

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ська обл.), м. Сватове (Луганська обл.), м. Кривий Ріг (Дніпропетровська обл.) у період з 2014 по 2018 роки» та-

кі зміни:

1) пункт 3 видали у такій редакції:

«Встановити, що Тимчасова слідча комісія є повноваженою в кількості 13 членів комісії, обраних до її складу за пропозиціями депутатських фракцій (депутатських груп)»;

2) пункт 5 доповнити абзацом такого змісту:

«Юрчишина Петра Васильовича - депутатська група «Замайбутнє».

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України Д. РАЗУМКОВ.

м. Київ,
20 грудня 2019 року.
№ 427-IX.

Постанова
Верховної Ради України

**Про утворення Тимчасової слідчої комісії
Верховної Ради України**

**для проведення розслідування відомостей
щодо укладання Угоди між Міністерством
фінансів України**

**та Спеціальним комітетом кредиторів
з реструктуризації зовнішнього боргу**

у 2015 році

Відповідно до частини третьої статті 89 Конституції України, статті 87 Регламенту Верховної Ради України Верховна Рада України **постановляє:**

1. Утворити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України для проведення розслідування відомостей щодо укладання Угоди між Міністерством фінансів України та Спеціальним комітетом кредиторів з реструктуризації зовнішнього боргу у 2015 році (далі - Тимчасова слідча комісія).

2. Визначити основним

Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування акцизного податку

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1) У пункті 14.1 статті 14:

1) у підпункті 14.1.6:

після абзацу шостого додовнити новим абзацом такого змісту:

«Критерій, визначений цим підпунктом, щодо загальної місткості ємностей для навантаження–розвантаження та зберігання пального не застосовується до ємностей суб'єктів господарювання, які є розпорядниками хоча б одного акцизного складу».

У зв'язку з цим абзац сьомий та восьмий вважати відповідно абзацами восьмим та дев'ятим;

в абзаці дев'ятому слова «технічному обладнанні, пристрої» замінити словами «обладнанні чи пристрої»; додовнити абзацом десятим такого змісту:

«ї) приміщення або територія, у тому числі платника податку, де зберігається або реалізується виключно пальне у споживчій тарі ємністю до 5 літрів включно, отримане від виробника або особи, яка здійснила його розлив у таку тару»;

2) у підпункті 14.1.6:

після абзацу п'ятого додовнити двома новими абзацами такого змісту:

«Транспортний засіб, в якому переміщується та/або зберігається пальне або спирт етиловий, право власності на які належить декільком розпорядникам акцизного складу пересувного, є декількома акцизними складами пересувними, кількість яких дорівнює кількості власників пального або спирту етилового, що переміщується та/або зберігається в такому транспортному засобі.

Транспортний засіб, в якому перемішується та/або зберігається пальне або спирт етиловий, право власності на які переходить від одного суб'єкта господарювання до іншого, вважається іншим акцизним складом пересувним.

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом восьмим;

абзац восьмий викласти в такій редакції:

«Не є акцизним складом пересувним:

транспортний засіб, що використовується суб'єктом господарювання, який не є розпорядником акцизного складу та платником акцизного податку, для переміщення на митній території України власного пального або спирту етилового для потреб власного споживання чи промислової переробки;

паливний бак транспортного засобу»;

3) у підпункті 14.1.212:

абзац десятый викласти в такій редакції:

«при використанні пального суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу/акцизного складу пересувного, що передано (відпущене, відвантажено) платником акцизного податку таким суб'єктом господарювання виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки»;

після абзацу десятого додовнити сімома новими абзацами такого змісту:

«До власного споживання також відносяться операції із заправлення пальним за договорами підряду при одночасному виконанні таких умов:

а) замовники за договорами підряду не здійснюють реалізацію пального іншим особам, крім реалізації бензину поза межами митної території України в митному режимі експорту;

б) заправлення здійснюється в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, які:

призначенні для виконання робіт на землях сільсько-гospодарського або лісового призначення, на землях, наданих гірничим підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також для виконання робіт з будівництва доріг; належать іншим особам;

виконують роботи протягом строку дії договору підряду виключно на зазначених у цьому пункті землях, що перебувають у власності або користуванні замовника;

в) транспортні засоби, що здійснюють заправлення в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, у паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або в паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, зазначені в підпункті «б» цього підпункту, повинні бути обладнані витратомірами-лічильниками на кожному місці відпуску пального наливом з такого транспортного засобу».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом вісімнадцятим;

4) підпункт 14.1.224¹ після абзацу третього додовнити новим абзацом такого змісту:

«При переході від одного суб'єкта господарювання до іншого права власності на пальне або спирт етиловий, що переміщується та/або зберігається у транспортному засобі, відбувається зміна розпорядника акцизного складу пересувного».

У зв'язку з цим абзац третій і четвертий вважати абзацами четвертим і п'ятим.

2. Пункт 78.1 статті 78 додовнити підпунктом 78.1.20 такого змісту:

«78.1.20. платником податку подано заяву про проведення перевірки до поданої заяви на поповнення обсягів залишку пального відповідно до пункту 29 підрозділу 5 розділу ХХ «Перехідні положення» цього Кодексу».

3. У статті 120²:

1) пункт 120².1 викласти в такій редакції:

«120².1. Порушення платниками акцизного податку граничних термінів реєстрації перших примірників акцизних накладних/перших примірників розрахунків коригування до акцизних накладних в Єдиному реєстрі акцизних накладних, встановлених статтею 231 цього Кодексу, або відсутність їх складання чи реєстрації в Єдиному реєстрі акцизних накладних, встановлених за результатами проведення документальної перевірки, —

тягне за собою накладення штрафу в розмірі:

2 відсотки суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, зазначених у таких акцизних накладних/розрахунках коригування, або 2 відсотки суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, на які не складені або не зареєстровані акцизні накладні, — у разі порушення терміну реєстрації або відсутності реєстрації до 15 календарних днів;

10 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, зазначених у таких акцизних накладних/розрахунках коригування, або 10 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, на які не складені або не зареєстровані акцизні накладні, — у разі порушення терміну реєстрації або відсутності реєстрації від 16 до 30 календарних днів;

20 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, зазначених у таких акцизних накладних/розрахунках коригування, або 20 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, на які не складені або не зареєстровані акцизні накладні, — у разі порушення терміну реєстрації або відсутності реєстрації від 31 до 60 календарних днів;

30 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, зазначених у таких акцизних накладних/розрахунках коригування, або 30 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, на які не складені або не зареєстровані акцизні накладні, — у разі порушення терміну реєстрації або відсутності реєстрації від 61 до 90 календарних днів;

40 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, зазначених у таких акцизних накладних/розрахунках коригування, або 40 відсотків суми акцизного податку з відповідних обсягів пального або спирту етилового, на які не складені або не зареєстровані акцизні накладні, — у разі порушення терміну реєстрації або відсутності реєстрації на 91 і більше календарних днів»;

2) у пункті 120².2:

абзац перший викласти в такій редакції:

«120².2. Відсутність з вини платника акцизного податку реєстрації першого примірника акцизної накладної/першого примірника розрахунку коригування до акцизної накладної в Єдиному реєстрі акцизних накладних після спливу 10 календарних днів з дня отримання платником податку податкового повідомлення рішення про застосування штрафу відповідно до пункту 120².1 цієї статті»;

після абзацу другого додовнити новим абзацом такого змісту:

«При реєстрації першого примірника акцизних накладних/першого примірника розрахунку коригування в Єдиному реєстрі акцизних накладних, за відсутність реєстрації яких до платника акцизного податку було застосовано штраф, передбачений цим пунктом або пунктом 120².1 цієї статті, штрафа за порушення платником акцизного податку граничних термінів реєстрації першого примірника такої акцизної накладної / такого першого примірника розрахунків коригування до акцизної накладної в Єдиному реєстрі акцизних накладних, передбачені пунктом 120².1 цієї статті, не застосовуються».

У зв'язку з цим абзац третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим.

4. У статті 212:

1) у пункті 212.1:

у підпункті 212.1.1 слова «яка виробляє» замінити словами «постійне представництво, які виробляють»;

у підпункті 212.1.2 слова «яка ввозить» замінити словами «постійне представництво, які ввозять»;

у підпункті 212.1.15 слова «яка реалізує» замінити словами «постійне представництво, які реалізують»;

доповнити підпунктом 212.1.16 такого змісту:

«212.1.16. Особа — суб'єкт господарювання, постійне представництво, які використовують товари (продукцію), коди яких згідно з УКТ ЗЕД не зазначені у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу (крім газу природного у газоподібному стані за кодом 2711 21 00 00 згідно з УКТ ЗЕД), як пальне для заправлення транспортних засобів, обладнання або пристроїв з двигунами внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення, з двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, з двигунами внутрішнього згоряння з криовошипно-шатунним механізмом»;

2) у пункті 212.3:

у підпункті 212.3.1:

в абзаці першому слова «суб'єкта господарювання, що здійснює» замінити словами «суб'єкта господарювання, постійного представництва, які здійснюють», а слова «та/або імпорту алкогольних напоїв та тютюнових виробів» виключити;

абзац другий після слів «юридичних осіб» доповнити словами «постійних представництв»;

у підпункті 212.3.4:

абзац перший після слів «юридичних осіб» доповнити словами «постійних представництв»;

в абзаці третьому слова «і митну» виключити.

5. Пункт 213.1 статті 213 додовнити підпунктом 213.1.13 такого змісту:

«213.1.13. використання товарів (продукції), коди яких згідно з УКТ ЗЕД не зазначені у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу (крім газу природного у газоподібному стані за кодом 2711 21 00 00 згідно з УКТ ЗЕД), як пальне для заправлення транспортних засобів, обладнання або пристроїв з двигунами внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення, з двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, з двигунами внутрішнього згоряння з криовошипно-шатунним механізмом»;

6. У статті 215:

1) абзац четвертий пункту 215.1 доповнити словами і цифрами «у тому числі товари (продукція), що використовуються як пальне для заправлення транспортних засобів, обладнання або пристроїв з двигунами внутрішнього згоряння із запалюванням від стиснення, з двигунами внутрішнього згоряння з іскровим запалюванням, з двигунами внутрішнього згоряння з криовошипно-шатунним механізмом та коди яких згідно з УКТ ЗЕД не зазначені у підпункті 215.3.4 пункту 215.3 цієї статті (крім газу природного у газоподібному стані за кодом 2711 21 00 00 згідно з УКТ ЗЕД)»;

2) абзац четвертий примітки до підпункту 215.3 замінити двома новими абзацами такого змісту:

«Підвищувальний коефіцієнт 10 не застосовується для суб'єктів господарювання, які відповідно до пункту 229.8 статті 229 цього Кодексу видали податковий вексель.

в абзаци п'ятому слова «підприємствам, установам та організаціям системи державного резерву» замінити словами «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного матеріального резерву»;

абзац сьомий і восьмий замінити шістьма новими абзасами такого змісту:

«Податковий вексель без сплати коштами зазначененої в ньому суми акцизного податку за операціями, визначеними:

у підпункті 1 цього підпункту, — погашається на підставі акцизних накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі акцизних накладних, суб'єктами господарювання, визначеними у підпункті 1 цього підпункту, виходячи з обсягів пального, зазначених в таких акцизних накладних;

у підпунктах 2—4 цього підпункту, — погашається на підставі копій первинних документів та договорів на реалізацію пального, що підтверджують реалізацію пального по всьому ланцюгу реалізації пального від виробника/імпортера до суб'єктів, визначеніх у підпунктах 2—4 цього підпункту, поданих до контролюючого органу, та акцизних накладних, складених на такі операції та зареєстрованих в Єдиному реєстрі акцизних накладних.

Податковий вексель без сплати коштами зазначененої в ньому сумі акцизного податку на обсяги втрачених бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів, що не перевищують нормативів втрат, затверджених Кабінетом Міністрів України, погашається на підставі копій первинних документів про втрати таких обсягів пального та акцизних накладних, зареєстрованих в Єдиному реєстрі акцизних накладних.

Сума акцизного податку, сплачена виробником/імпортером до закінчення строку, на який видано податковий вексель, виходячи з обсягів бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів, цільове використання яких не підтверджено, враховується векселедержателем при погашенні податкового векселя. Така сукупна податку обчислюється виходячи з обсягу бензинів авіаційних або палива для реактивних двигунів, цільове використання якого не підтверджено, та ставки податку, яка визначається як різниця між ставкою, встановленою підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу із застосуванням підвищувального коефіцієнта 10, та ставкою, встановленою підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу без застосування підвищувального коефіцієнта 10.

Векселедержатель перевіряє документи, надані виробником/імпортером для погашення податкового векселя, протягом п'яти робочих днів з дня їх отримання. За результатами перевірки векселедержатель приймає рішення про погашення податкового векселя або про здійснення процедур, передбачених підпунктом 229.8.11 цього пункту».

У зв'язку з цим абзаци дев'ятій і десятій вважати відповідно абзасами тринадцятим і чотирнадцятим;

абзац тринадцятий після слів « наземного обслуговування» доповнити словами «та суб'єктів господарювання, які мають посвідчення про допуск до експлуатації постійного злітно-посадкового майданчика, видане уповноваженим органом з питань цивільної авіації відповідно до вимог авіаційних правил України»;

абзац чотирнадцятий після слів « наземного обслуговування» доповнити словами «та суб'єктами господарювання, які мають посвідчення про допуск до експлуатації постійного злітно-посадкового майданчика, видане уповноваженим органом з питань цивільної авіації відповідно до вимог авіаційних правил України»;

3) перше речення підпункту 229.8.11 після слова «векселедержатель» доповнити словами «протягом п'яти робочих днів, наступних за останнім днем строку, на який видано податковий вексель»;

4) доповнити підпунктом 229.8.13 такого змісту:

«229.8.13. Суб'єкти господарювання, визначені у підпунктах 2—3 підпункту 229.8.10 цього пункту, мають право реалізовувати бензини авіаційні та/або паливо для реактивних двигунів іншим особам у разі сплати акцизного податку, нарахованого на обсяги такого пального, виходячи із ставки, яка визначається як різниця між ставкою, встановленою підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу із застосуванням підвищувального коефіцієнта 10, та ставкою, встановленою підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу без застосування підвищувального коефіцієнта 10».

11. У статті 230:

1) у пункті 230.1:

у підпункті 230.1.2:

абзац перший після слів «у резервуарі» доповнити словами і цифрами «а для скрапленого газу (пропану або суміші пропану з бутаном), інших газів, бутану, ізобутану за кодами згідно з УКТ ЗЕД 2711 12 11 00, 2711 12 19 00, 2711 12 91 00, 2711 12 93 00, 2711 12 94 00, 2711 12 97 00, 2711 13 10 00, 2711 13 30 00, 2711 13 91 00, 2711 13 97 00, 2711 14 00 00, 2711 19 00 00, 2901 10 00 10 — також можуть бути обладнані пристроями для вимірювання рівня або відсотка пального у резервуарі»;

абзац другий після слова «суміші» доповнити словами «з очищення коксового газу»;

в абзаци третьому слова «тарі виробника» замінити словами «споживчі тарі»;

у підпункті 230.1.3:

абзац другий після слова «суміші» доповнити словами «з очищення коксового газу»;

після абзасу другого доповнити двома новими абзасами такого змісту:

«Розпорядники акцизних складів, що використовують пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснюють операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам, зобов'язані на кожному акцизному складі формувати дані про обсяги обігу пального за звітний календарний місяць та фактичні залишки пального станом на перший та останній дні такого місяця у розрізі кодів товарних підкатегорій згідно з УКТ ЗЕД у літрах, приведених до температури 15°C.

Для цілей статей 230—233 цього Кодексу скраплений газ (пропан або суміш пропану з бутаном), інші гази, бутан, ізобутан за кодами згідно з УКТ ЗЕД 2711 12 11 00, 2711 12 19 00, 2711 12 91 00, 2711 12 93 00, 2711 12 94 00, 2711 12 97 00, 2711 13 10 00, 2711 13 30 00, 2711 13 91 00, 2711 13 97 00, 2711 14 00 00, 2711 19 00 00, 2901 10 00 10 обліковуються за умовним кодом 2711 у літрах, приведених до температури 15°C».

У зв'язку з цим абзаци третій — дванадцятий вважати відповідно абзасами п'ятим — чотирнадцятим; в абзаци п'ятому слова «та митну» виключити; після абзасу п'ятого доповнити новим абзасом такого змісту:

«Дані про фактичні залишки пального на перший та останній дні календарного місяця та про обсяг обігу пального за звітний календарний місяць формуються розпорядниками акцизних складів, що використовують пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснюють операції з реалізації та зберігання пального іншим особам, після проведення останньої операції з обігу пального у звітному календарному місяці, але не пізніше 23 години 59 хвилин останнього дня звітного календарного місяця, до початку здійснення операцій з обігу пального у день, що настає за таким останнім днем звітного календарного місяця, та подаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, не пізніше 15 календарних днів, що настають за останнім днем звітного календарного місяця».

У зв'язку з цим абзаци шостий — чотирнадцятий вважати відповідно абзасами сьомим — п'ятнадцятим;

2) в абзасі другому пункту 230.13 слова «робить відмітку на товарно-транспортній накладній, зареєстрованій в Єдиному реєстрі товарно-транспортних накладних на переміщення спирту етилового та алкогольних напоїв, про погодження його ввезення шляхом проставлення штампа «В'їзд дозволено» та особистого підпису, зазначає час в'їзду та показники пробігу транспортного засобу» виключити;

3) у пункті 230.15 слова «спирту етилового та» виключити;

4) у пункті 230.17 слова «спирту та» виключити.

12. У статті 231:

1) у пункті 231.1:

абзац одинадцятий доповнити словами і цифрами «або умовний код, визначений підпунктом 230.1.3 пункту 230.1 цієї статті»;

абзац шістнадцятий доповнити словами «а для трубопровідного транспорту — назва трубопроводу. При зазначені номера державної реєстрації (української, міжнародної або іноземної) транспортного засобу допускається використання літер (латиниця, кирилиця) та цифри без пропусків та розділових знаків. У разі якщо літерна частина номера збігається в написанні кирилицею та латиницею, вона зазначається латиницею, а якщо зустрічається специфічна літера кирилиці, літерна частина зазначається кирилицею»;

абзац вісімнадцятий після слова «пального» доповнити словами «у паливний бак транспортного засобу або в тару споживача через паливороздавальну або оливороздавальну колонку»;

в абзасі дев'ятнадцятому слово «ввезення» замінити словами «ввезення/вивезення», а слово «України» — словами «України/за межі митної території України»;

після абзасу двадцять другого доповнити трьома новими абзасами такого змісту:

«н) ознака для зведення акцизних накладних;

о) ознака щодо реалізації пального у паливний бак транспортного засобу платника податку через паливороздавальну або оливороздавальну колонку з акцизного складу, який не є місцем роздрібної торгівлі пальном;

п) ознака щодо реалізації пального з акцизного складу пересувного у паливний бак транспортного засобу, обладнання або пристрою».

У зв'язку з цим абзаци двадцять третій — двадцять шостий вважати відповідно абзасами двадцять шостим — двадцять дев'ятим;

доповнити новими абзасами тридцятим та тридцять першим такого змісту:

«При заправленні повітряних суден бензинами авіаційними або паливом для реактивних двигунів суб'єктами господарювання, визначеними підпунктом 1 підпункту 229.8.10 статті 229 цього Кодексу, акцизні накладні на такі операції складаються та реєструються в Єдиному реєстрі акцизних накладних такими суб'єктами господарювання незалежно від того, кому належать такі бензини авіаційні або паливо для реактивних двигунів.

При переході права власності від одного суб'екта господарювання до іншого на пальне, що знаходиться у транспортному засобі, змінюється розпорядник акцизного складу пересувного, а транспортний засіб стає іншим акцизним складом пересувним і на таку операцію складається акцизна накладна»;

2) у пункті 231.3:

в абзасі четвертому слова «суб'єкта господарювання» виключити;

в абзасі п'ятому слова «суб'єктів господарювання (контрагентів)» виключити;

абзац шостий викласти в такій редакції:

«Зведена акцизна накладна також може бути складена за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД та окремо за кожним акцизним складом/акцизним складом пересувним особою, яка реалізує пальне, не пізніше останнього дня звітного місяця на загальний обсяг пального, реалізованого у паливний бак транспортного засобу або в тару споживача через паливороздавальні або оливороздавальні колонки з акцизного складу, який є місцем роздрібної торгівлі, на яке отримана відповідна ліцензія, якщо акцизна накладні не були складені на ці операції, або використаного для власного споживання чи промислової переробки протягом звітного місяця, або втраченого у межах та/або понад встановлені норми втрат, зіпсованого, знищено, у тому числі внаслідок аварії, пожежі, повені, інших форс-мажорних обставин чи з інших причин, пов'язаних з природним результатором, а також внаслідок випаровування у процесі виробництва, обробки, переробки, зберігання чи транспортування протягом звітного місяця. У разі реалізації пального через паливороздавальну або оливороздавальну колонку у паливний бак транспортного засобу або в тару споживача за готовку кінцевому споживачеві, розрахунки за які проводяться через реєстатори розрахункових операцій або через банківську установу чи платіжний пристрій, платник має право самостійно обирати спосіб складання акцизних накладних на такі операції (зведені або за щоденними підсумками операцій)»;

в абзасі дев'ятому слова «втраченого/зіпсованого/знищено» замінити словами «втраченого зіпсованого/знищено»

та/або понад встановлені норми втрат, зіпсованого, знищено, у тому числі внаслідок аварії, пожежі, повені, інших форс-мажорних обставин чи з іншою причиною, пов'язаною з природним результатором, а також внаслідок випаровування у процесі виробництва, обробки, переробки, зберігання чи транспортування;

після абзасу десятого доповнити трьома новими абзасами такого змісту:

«платнику податку, суб'єкту господарювання, який не є платником податку, особі, яка не є суб'єктом господарювання, у паливний бак транспортного засобу через паливороздавальну або оливороздавальну колонку з акцизного складу, який є місцем роздрібної торгівлі пальним, на яке отримано ліцензію на право роздрібної торгівлі пальним;

платнику податку в паливний бак тран

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

який отримано пальне, або складання акцизної накладної на операцію з реалізації пального або спирту етилового, яка не відбулася, та реєстрації в Єдиному реєстрі акцизних накладних такої акцизної накладної (першого примірника такої акцизної накладної) платником податку складається розрахунок коригування до такої акцизної накладної:

в одному примірнику — для коригування складеної в одному примірнику акцизної накладної;

в одному примірнику — для коригування складеної у двох примірниках акцизної накладної, другий примірник якої не зареєстрований отримувачем в Єдиному реєстрі акцизних накладних;

у двох примірниках — для коригування складеної у двох примірниках акцизної накладної, другий примірник якої зареєстрований отримувачем в Єдиному реєстрі акцизних накладних.

Розрахунок коригування до акцизної накладної, у якій зазначені помилкові реквізити особи, яка отримує пальне, або допущені помилки у визначених підпунктами «з» та «и» пункту 231.1 цієї статті реквізитах акцизного складу або акцизного складу пересувного, на який отримано пальне, або акцизної накладної на операцію з реалізації пального або спирту етилового, яка не відбулася, реєструється в Єдиному реєстрі акцизних накладних:

особою, яка реалізує пальне або спирт етиловий, — розрахунок коригування, складений в одному примірнику;

отримувачем пального або спирту етилового — розрахунок коригування, складений у двох примірниках».

13. У статті 232:

1) у пунктах 232.1:

абзац перший після слів «з УКТ ЗЕД» доповнити словами «та умовним кодом»;

в абзаці восьмому після слова «ввезення» доповнити словами «або акцизними складами, які є ліцензійними митними складами, на яких здійснюється митне оформлення», а слово «пересувних» замінити словами «пересувних/акцизних складів»;

в абзацах дев'ятому та дев'ятнадцятому слова «та митну» виключити;

після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, розміщує на своєму офіційному веб-сайті відомості щодо зареєстрованих у системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового акцизних складів з уніфікованими номерами та адресами їх місцезнаходження».

У зв'язку з цим абзаці десятий — двадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим — двадцять першим;

2) абзац сімнадцятий пункту 232.3 замінити чотирма новими абзацами такого змісту:

«У платника податку — отримувача пального зміна показника САНаклОтр не відбувається на обсяги пального, що реалізується:

з акцизного складу, який є місцем роздрібної торгівлі пальним, на яке отримано ліцензію на право роздрібної торгівлі пальним, через паливороздавальні або оливороздавальні колонки у паливний бак транспортного засобу або в тару споживача;

з акцизного складу, який не є місцем роздрібної торгівлі пальним, через паливороздавальні або оливороздавальні колонки у паливний бак транспортного засобу;

з акцизного складу пересувного у паливний бак транспортного засобу, обладнання або пристрою»;

3) підпункт «i» підпункту 232.4.1 пункту 232.4 після слів «реалізації пального та спирту етилового» доповнити словами «або номер реєстрації транспортного засобу в уповноважених органах відповідної держави, який є акцизним складом пересувним».

14. У підрозділі 5 розділу ХХ «Перехідні положення»:

1) у пунктах 18:

абзац другий — четвертий доповнити словами і цифрами «(крім розпорядника акцизного складу, який до 1 липня 2019 року не підпадав під визначення платника податку відповідно до пункту 212.1 статті 212 цього Кодексу)»;

в абзаці четвертому слово «січня» замінити словом «квітня»;

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«з 1 липня 2020 року — до розпорядника акцизного складу, який до 1 липня 2019 року не підпадав під визначення платника податку відповідно до пункту 212.1 статті 212 цього Кодексу (незалежно від загальної місткості резервуарів, розташованих на акцизному складі такого розпорядника), а також до вітчизняних підприємств, на яких здійснюється діяльність з переробки нафти, газового конденсату, природного газу та їх суміші з метою вилучення цільових компонентів (сировини), що передбачає повний технологічний цикл їх переробки в готову продукцію (пальне)»;

2) у пункти 25:

абзац другий доповнити словами і цифрами «(крім штрафних санкцій за неподання електронних документів з акцизних складів, на яких розташовані резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів, та з акцизних складів, розпорядники яких до 1 липня 2019 року не підпадали під визначення платника податку відповідно до пункту 212.1 статті 212 цього Кодексу)»;

доповнити абзацом третім такого змісту:

«Норми пункту 128¹.3 статті 128¹ цього Кодексу за неподання електронних документів з акцизних складів, на яких розташовані резервуари, загальна місткість яких не перевищує 1000 куб. метрів, починають застосовуватися з 1 квітня 2020 року»;

3) доповнити пунктом 29 такого змісту:

«29. Суб'єкт господарювання, який до 1 липня 2019 року не підпав під визначення платників податку відповідно до пункту 212.1 статті 212 цього Кодексу, а з 1 липня 2019 року зареєстрований платником податку, має право одноразово, до 20 січня 2020 року включно, подати заявку на поповнення обсягу залишку пального в системі електронного адміністрування реалізації пального та спирту етилового без сплати акцизного податку, окрім по кожному акцизному складу/акцизному складу пересувному, та заяву про проведення документальної перевірки контролюючим органом достовірності даних, зазначених у такій заявці, у разі:

1) якщо обсяги пального, зазначені в такій заявці, відповідають одночасно таким умовам:

знаходилися на зберіганні у такого суб'єкта господарювання на його акцизному складі станом на 1 липня 2019 року та належали іншому суб'єкту господарювання, який не підпадав під визначення платника податку до 1 липня 2019 року;

були зазначені в акцизних накладних, складених на операції з реалізації таких обсягів пального їх власнику, які були зареєстровані в Єдиному реєстрі акцизних накладних до 1 липня 2019 року;

не обліковувалися в системі електронного адміністрування реалізації пального станом на 1 липня 2019 року;

2) якщо обсяги пального, зазначені в такій заявці, відповідають одночасно таким умовам:

були отримані таким суб'єктом господарювання після 1 липня 2019 року, а реалізовані платником податку до 30 червня 2019 року включно;

були зазначені в акцизних накладних, складених на операції з реалізації таких обсягів пального їх власнику, які були зареєстровані в Єдиному реєстрі акцизних накладних до 1 липня 2019 року;

не обліковувалися в системі електронного адміністрування реалізації пального станом на 1 липня 2019 року.

У заявці на поповнення обсягу залишку пального, складений платниками, зазначеними у підпункті 1 цього пункту, додатково зазначається код ЄДРПОУ (для юридичних осіб) або реєстраційний номер облікової картки платника податків (для фізичних осіб) суб'єкта господарювання, пальне якого зберігається відповідно до укладених договірів на зберігання.

Контролюючим органом у формулі, визначеній пунктом 232.3 статті 232 цього Кодексу, протягом 10 календарних днів враховується обсяг пального, підтвердженний результатами проведеної контролюючим органом документальної перевірки, як обсяг, на який платник податку має право зареєструвати акцизні накладні та/або розрахунки коригування в Єдиному реєстрі акцизних накладних.

Документальна перевірка відповідності даних у поданій відповідно до цього пункту заявці на поповнення обсягу залишки пального фактичним даним та/або даним бухгалтерського обліку підприємства, факту постачання та відображення обсягів реалізації в системі електронного адміністрування реалізації пального до 1 липня 2019 року призначається контролюючим органом в порядку, визначеному законодавством, не пізніше 1 квітня 2020 року».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Внести зміни до таких законів України:

1) У Законі України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

а) в абзаці першому преамбули слова «спиртом-сирцем виноградним» замінити словами «дистилятом виноградним спиртовим»;

б) у статті 1:

в абзаці шістнадцятому після слів «коньячного, плодового» доповнити словами «зернового дистиляту»;

визначення терміна «роздрібна торгівля пальним» доповнити словами «та/або реалізація скрапленого вуглеводневого газу в балонах для побутових потреб населення та інших споживачів»;

абзац шістдесят другий після слів «спільної діяльності» доповнити словами «для іноземного суб'єкта господарювання — найменування постійного представництва, реєстраційний номер постійного представництва»;

в) у частині сьомій статті 3:

абзац четвертий доповнити словами «та договір з акредитованою відповідно до законодавства лабораторією (у разі відсутності власної акредитованої лабораторії)»;

г) статтю 5 виключити;

г) у статті 14:

після частини другої доповнити новою частиною такого змісту:

«Оптова торгівля біоетанолом на території України здійснюється суб'єктами господарювання — виробниками біоетанолу за наявності ліцензії на виробництво біоетанолу».

У зв'язку з цим частини третьою — п'ятнадцятою вважати відповідно частинами четвертою — шістнадцятою; перве речення частини четвертої доповнити словами «та/або зернового дистиляту»;

д) у статті 15:

частину восьму доповнити словами «або місцезнаходженням постійного представництва»;

після частини двадцятої доповнити новою частиною такого змісту:

«Суб'єкти господарювання, які здійснюють роздрібну, оптову торгівлю пальним або зберігання пального виключно у споживчій тарі до 5 літрів, ліцензію на роздрібну або оптову торгівлю пальним або ліцензію на зберігання пального не отримують».

У зв'язку з цим частини двадцять першу — шістдесят другу вважати відповідно частинами двадцять другою — шістдесят третьою;

в) в частині четвертої відповідно частинами двадцять третьою — шістдесят четвертою;

«Суб'єкти господарювання, що здійснюють зберігання пального, яке не реалізовується іншим особам і використовується виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки, копії зазначених документів не подають. Такі суб'єкти господарювання у заявлі зазначають про використання пального для потреб власного споживання чи переробки, загальну місткість резервуарів, що використовуються для зберігання пального, та їх фактичне місцезнаходження ємностей, що використовуються для зберігання пального».

У зв'язку з цим частини сорок третьою — шістдесят третю вважати відповідно частинами сорок четвертою — шістдесят четвертою;

частину п'ятдесяти третю після слів «роздрібну торгівлю» доповнити словом «зберігання»;

частину п'ятдесяти четвертою виключити;

е) частину другу статті 17 після абзацу двадцять первого доповнити новим абзацом такого змісту:

«надання послуг із зберігання пального іншим суб'єктам господарювання та/або реалізація пального іншим особам на підставі ліцензії на зберігання пального, отриманої відповідно до абзацу другого частини сорок первого статті 15 цього Закону, — 500 000 гривень».

У зв'язку з цим абзаці двадцять другий — двадцять п'ятій вважати відповідно абзацами двадцять третьим — двадцять шостим;

е) у частині двадцять другій статті 18 цифри і слова «31 грудня 2019 року» замінити цифрами і словами «31 березня 2020 року»;

ж) текст Закону після слів «суб'єкт господарювання» в усіх відмінках і числах доповнити словами

2. Клопотання про дозвіл на затримання, обрання запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою чи домашнього арешту, обшук, порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції, а також про застосування інших заходів, у тому числі негласних слідчих (розшукових) дій, що відповідно до закону обмежують права і свободи народного депутата України, розгляд яких віднесено до повноважень слідчого судді, мають бути погоджені Генеральним прокурором (особою, що виконує обов'язки Генерального прокурора).

Розгляд таких клопотань, крім застосування негласних слідчих (розшукових) дій, здійснюється слідчим суддею, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування, а в кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесені до підсудності Вищого антикорупційного суду, — слідчим суддею Вищого антикорупційного суду.

Такі клопотання розглядаються за обов'язкової участі народного депутата України. Слідчий суддя зобов'язаний завчасно повідомити народного депутата України про розгляд зазначеного клопотання, крім клопотання про застосування негласних слідчих (розшукових) дій або обшуку.

Якщо народний депутат України без поважної причини не прибув на судове засідання або не повідомив про причини своєї відсутності, таке клопотання може розглядатися без участі народного депутата України.

Без дозволу слідчого судді, винесеного на підставі клопотання, погодженого Генеральним прокурором (особою, що виконує обов'язки Генерального прокурора), дозволяється затримання народного депутата України лише у разі, якщо останнього застали під час вчинення або безпосередньо після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, пов'язаного із застосуванням насильства, або такого, що спричинив загибель людини.

Орган або посадові особи, які затримали народного депутата України, повідомили йому про підозру або застосували до нього запобіжний захід, або здійснили інші слідчі дії (крім обшуку та негласних слідчих (розшукових) дій), зобов'язані негайно, але не пізніше 24 години з моменту вчинення таких дій, повідомити про це Першого заступника Голови Верховної Ради України.

У разі вчинення дій, зазначених в абзаці шостому цієї частини, стосовно Голови Верховної Ради України орган або посадові особи зобов'язані негайно, але не пізніше 24 годин з моменту вчинення таких дій, повідомити про це Першого заступника Голови Верховної Ради України.

Ухвали за результатами розгляду таких клопотань можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у випадках, передбачених цим Кодексом».

2. Статтю 27 Закону України «Про статус народного депутата України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 42, ст. 212) викласти в такій редакції:

«Стаття 27. Особливості юридичної відповідальності народного депутата України

1. Народні депутати України не несуть юридичної відповідальності за результати голосування або висловлювання у Верховній Раді України та її органах, а також при здійсненні депутатських повноважень, за винятком відповідальності за образу чи наклеп.

2. Особливості початку досудового розслідування щодо народного депутата України, повідомлення про підозру, затримання, обрання щодо нього запобіжного заходу, проведення слідчих (розшукових) та негласних слідчих (розшукових) дій визначаються Кримінальним процесуальним кодексом України».

3. У Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133 із наступними змінами):

1) у частині третьій статті 76 слова «про надання згоди на притягнення його до відповідальності» виключити;

2) главу 35 виключити.

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, але не раніше дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до статті 80 Конституції України щодо недоторканності народних депутатів України».

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
18 грудня 2019 року.
№ 388—IX.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення можливостей самопредставництва в суді органів державної влади, органів влади Автономної Республіки Крим, органів місцевого самоврядування, інших юридичних осіб незалежно від порядку їх створення

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

- Частини третю і четверту статті 56 Господарського процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

«3. Юридична особа незалежно від порядку її створення бере участь у справі через свого керівника, члена виконавчого органу, іншу особу, уповноважену діяти від її імені відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво юридичної особи), або через представника.

4. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальна громада беруть участь у справі через відповідний орган державної влади, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, від імені якого діє його керівник, інша уповноважена особа відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування), або через представника.

2. Частини третю і четверту статті 58 Цивільного процесуального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

«3. Юридична особа незалежно від порядку її створення бере участь у справі через свого керівника, члена виконавчого органу, іншу особу, уповноважену діяти від її імені відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво юридичної особи), або через представника.

4. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальна громада беруть участь у справі через відповідний орган державної влади, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, від імені якого діє його керівник, інша уповноважена особа відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування), або через представника».

3. Частини третю і четверту статті 55 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

«3. Юридична особа незалежно від порядку її створення, суб'єкт владних повноважень, який не є юридичною особою, беруть участь у справі через свого керівника, члена виконавчого органу, іншу особу, уповноважену діяти від її (його) імені відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво юридичної особи, суб'єкта владних повноважень), або через представника.

4. Держава, Автономна Республіка Крим, територіальна громада беруть участь у справі через відповідний орган державної влади, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування відповідно до його компетенції, від імені якого діє його керівник, інша уповноважена особа відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) (самопредставництво органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування), або через представника».

ІІ. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
18 грудня 2019 року.
№ 390—IX.

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення конституційних принципів у сferах енергетики та комуналних послуг

Верховна Рада України постановляє:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) доповнити статтею 1728-1 такою змісту:

«Стаття 1728-1. Порушення встановлених законом обмежень після припинення повноважень члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг

Порушення встановлених законом обмежень протягом року з дня припинення повноважень члена Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, щодо укладення трудових договорів (контрактів) або вчинення правочинів у сferі підприємницької діяльності з суб'єктом господарювання, що провадить діяльність у сferах енергетики та/або комуналних послуг, діяльність якого ліцензується Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, —

тягне за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. Частина третю статті 151 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) доповнити пунктами 6 і 7 такого змісту:

«6) зупинення рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, щодо встановлення державних регульованих цін (тарифів) на ринку електричної енергії та природного газу, затвердження методик (порядків) їх встановлення (формування, розрахунку);

7) зупинення рішення Конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, встановлення заборони Кабінету Міністрів України призначати на посаду члена (членів) Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, відповідно до Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг».

3. У статті 18 Закону України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 17, ст. 146; 2016 р., № 51, ст. 833):

назву викласти в такій редакції:

«Стаття 18. Участь комітетів у призначенні, звільненні, затвердженні та наданні згоди на призначення посадових осіб»;

частину десяту викласти в такій редакції:

«10. Комітет, до предмета відання якого належать питання розвитку паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості, електроенергетики та житлово-комуналних послуг, подає на розгляд Кабінету Міністрів України кандидатури членів Конкурсної комісії з добору кандидатів на посади членів Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг, відповідно до статті 8 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг».

4. Частину другу статті 2 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сferі господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389; 2017 р., № 4, ст. 36) доповнити словами «державного нагляду (контролю) за дотриманням суб'єктами господарювання, що провадять діяльність у сferах енергетики та комуналних послуг, законодавства у сferах енергетики та комуналних послуг».

5. Статтю 2083 Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14—17, ст. 133 із наступними змінами) виключити.

6. Пункт 3 частини першої статті 1 Закону України «Про державне регулювання у сferі комуналних послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 49, ст. 571; 2018 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

«3) тарифи на комуналні послуги — тарифи на теплову енергію, її виробництво (крім тарифів на виробництво теплової енергії на теплоелектроцентралах, теплоелектростанціях, атомних електростанціях і когенераційних установках та установках з використанням нетрадиційних або відновлюваних джерел енергії), транспортування теплової енергії магістральними та місцевими (роздільними) тепловими мережами, постачання теплової енергії на централізоване водовідведення, тарифи на послуги з постачання теплової енергії, посуги з постачання гарячої води, посуги з централізованого водопостачання, посуги з централізованого водопостачання».

7. У Законі України «Про центральні органи виконавчої влади» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 38, ст. 385; 2014 р., № 13, ст. 223):

частину першу статті 16 доповнити словом «комісії»; у статті 24:

назву та абзац перший частини першої після слів «Фонд державного майна України» доповнити словами «Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сferах енергетики та комуналних послуг»;

частину другу доповнити абзацом третім такого змісту:

«Члени Національної комі

коном, встановлені умови оплати праці членів та працівників Регулятора.

Регулятор є колегіальним органом, що здійснює державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг»;

2) пункт 1 частини першої статті 2 після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«діяльності з організації купівлі-продажу електричної енергії на ринку «на добу наперед» та внутрішньодобовому ринку, забезпечення купівлі електричної енергії за «зеленим» тарифом, трейдерської діяльності».

У зв'язку з цим абзаци третьї і четвертій вважати відповідно абзацами четвертим і п'ятим;

3) пункт 2 частини першої статті 4 викласти в такій редакції:

«2) самостійність і незалежність у межах, визначених законом»;

4) у статті 5:

назву і частину першу викласти в такій редакції:

«Стаття 5. Гарантії здійснення повноважень Регулятора

1. Регулятор у своїй діяльності керується Конституцією України, цим Законом та іншими законодавчими актами України»;

у частині другій:

абзац перший викласти в такій редакції:

«2. Під час виконання своїх функцій та повноважень Регулятор діє самостійно у межах, визначених законом. Письмові чи усні вказівки, розпорядження, доручення органу державної влади, іншого державного органду, органу місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб, суб'єктів господарювання, політичних партій, громадських об'єднань, професійних спілок чи їх органів, а також інших осіб, які обмежують повноваження членів Регулятора та посадових осіб Регулятора, є незаконним впливом»;

в абзаці другому слова «втручатися у» замінити словами «чинити незаконний вплив на»;

абзац перший частини третьої викласти в такій редакції:

«3. Рішення Регулятора не підлягають погодженню органами державної влади, крім випадків, передбачених цим Законом»;

5) у статті 6:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Регулятор підзвітний Верховній Раді України. Регулятор щороку до 1 червня подає до Верховної Ради України звіт про свою діяльність і виконання завдань державного регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг за попередній рік»;

після частини першої доповнити новою частиною такого змісту:

«2. Регулятор взаємодіє з Кабінетом Міністрів України, центральними органами виконавчої влади».

У зв'язку з цим частину другу — четверту вважати відповідно частинами третьою — п'ятою;

6) у статті 7:

у частині першій слово «Комісії» замінити словом «Регулятора», а слова «не менше п'яти років» — словами «не менше трьох років»;

доповнити частиною третьою такого змісту:

«3. У разі якщо членом Регулятора призначається особа, яка має представницький мандат та відповідно до законодавства не може суміщати свою службову діяльність з іншою роботою та/або діяльністю, така особа приступає до виконання обов'язків члена Регулятора лише після складання представницького мандата»;

7) у статті 8:

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Конкурсна комісія утворюється при Кабінеті Міністрів України.

Склад Конкурсної комісії затверджується Кабінетом Міністрів України. До складу Конкурсної комісії входять:

1) три особи — за поданням комітету Верховної Ради України, до предмета відання якого належать питання розвитку паливно-енергетичного комплексу, вугільної, газової, нафтової, нафтопереробної промисловості, електроенергетики та житлово-комунальних послуг;

2) одна особа — за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері паливно-енергетичного комплексу;

3) одна особа — за поданням центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері регіонального розвитку та житлово-комунального господарства.

Конкурсна комісія вважається повноваженою у разі затвердження в її складі не менше чотирьох осіб.

Членами Конкурсної комісії можуть бути особи, які мають повну вищу освіту, бездоганну ділову репутацію, високі професійні та моральні якості, супільний авторитет.

Членами Конкурсної комісії не можуть бути особи, які є членами органів управління суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, а також особи, зазначені в частині другій (крім пункту 11) статті 7 цього Закону.

Член Конкурсної комісії не має права брати участь у конкурсному відборі на зайняття посади члена Регулятора. Особа, яка була членом Конкурсної комісії, не має права брати участь у конкурсному відборі на зайняття посади члена Регулятора протягом 12 місяців з дня припинення нею повноважень члена Конкурсної комісії.

Строк повноважень члена Конкурсної комісії становить три роки та може бути припинений досрочно Кабінетом Міністрів України за ініціативою органу, що здійснював подання кандидатури члена (членів) Конкурсної комісії, або за власною ініціативою члена Конкурсної комісії.

Члени Конкурсної комісії виконують свої функції на громадських засадах.

За пропозицією членів Конкурсної комісії до роботи Конкурсної комісії на громадських засадах з правом дорадчого голосу можуть залучатися представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг.

Конкурсна комісія обирає голову та затверджує регламент своєї роботи.

Засідання Конкурсної комісії проводиться у формі відкритих слухань. Забезпечується відео- та аудіофіксація засідання Конкурсної комісії на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України. Протоколи засідань Конкурсної комісії розміщаються на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України протягом трьох робочих днів після проведення засідання.

На засіданнях Конкурсної комісії як спостерігачі можуть бути присутні народні депутати України, представники Європейської Комісії, Секретаріату Енергетичного Співтовариства, інших міжнародних організацій, які співпрацюють з Україною у сферах енергетики та комунальних послуг, а також представники громадськості.

Забороняється незаконне втручання державних органів, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб, політичних партій, громадських об'єднань, інших фізичних або юридичних осіб у діяльність Конкурсної комісії.

Інформація про порядок денний, час і місце проведення засідання Конкурсної комісії оприлюднюється на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України не пізніше як за два робочі дні до дня засідання.

Роботу Конкурсної комісії забезпечує Секретаріат Кабінету Міністрів України.

Конкурсна комісія оголошує прийом документів на відкритий конкурс:

у разі закінчення строку повноважень члена (членів) Регулятора, визначеного цим Законом, — не менш як за три місяці до дня закінчення строку повноважень;

у разі досркового припинення повноважень члена (членів) Регулятора відповідно до цього Закону — протягом п'яти робочих днів із дня припинення повноважень.

Прийом документів на відкритий конкурс здійснюється протягом 45 календарних днів з дня оголошення конкурсу. Порядок та умови проведення відкритого конкурсу затверджуються Конкурсною комісією та розміщаються на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України, в загальнодержавних друкованих засобах масової інформації.

Порядок та умови проведення відкритого конкурсу мають містити, зокрема, вимоги щодо:

критеріїв оцінювання професійної компетентності кандидатів, відповідно до яких Конкурсна комісія складає рейтинг кандидатів на посаду члена (членів) Регулятора;

забезпечення прозорості проведення конкурсу;

зберігання матеріалів конкурсу протягом строку повноважень члена Регулятора.

Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає такі документи:

1) заяву про участь у конкурсі із зазначенням основних мотивів щодо зайняття посади члена Регулятора, до якої додається резюме довільної форми;

2) заяву про надання згоди на проведення спеціальної перевірки відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» та на обробку персональних даних відповідно до Закону України «Про захист персональних даних»;

3) автобіографію, що містить: прізвище, ім'я та по батькові (за наявності), число, місяць, рік і місце народження, громадянство, відомості про освіту, трудову діяльність, посаду (заняття), місце роботи, громадську діяльність (у тому числі на виборчих посадах), членство у політичних партіях, у тому числі в минулому, наявність трудових або будь-яких інших договірних відносин з політичною партією упродовж двох років, що передують поданню заяви (незалежно від тривалості), контактний номер телефону та адресу електронної пошти, відомості про наявність чи відсутність судимості;

4) особовий листок з обліку кадрів;

5) копію паспорта громадянина України;

6) копії документів про освіту, вчені звання та наукові ступені;

7) медичну довідку про стан здоров'я за формулою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державну політику у сфері охорони здоров'я, щодо перебування особи на обліку в психоневрологічних або наркологічних закладах охорони здоров'я;

8) копію військового квитка або посвідчення особи військовослужбовця (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

9) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за рік, що передує року, в якому описано оголошення про конкурс, за формулою, визначену відповідно до Закону України «Про запобігання корупції»;

10) заяву про відсутність заборгованості зі сплати аліментів на утримання дитини, сукупний розмір якої перевищує суму відповідних платежів за шість місяців з дня пред'явлення виконавчого документа до примусового виконання.

Відомості, що містяться у поданих відповідно до цієї частини документах, підлягають оприлюдненню упродовж трьох робочих днів після закінчення строку подання заяви на відкритий конкурс на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України (крім відомостей, які відповідно до Закону України «Про запобігання корупції» віднесені до інформації з обмеженим доступом, та відомостей про контактний номер телефону, адресу електронної пошти кандидата).

Конкурсна комісія протягом 30 календарних днів з дня завершення прийому заявок на відкритий конкурс проводить необхідні процедури, передбачені порядком проведення відкритого конкурсу, за результатами голосування складає рейтинг кандидатів на посаду члена (членів) Регулятора та оприлюднює його на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України. Протягом зазначеного строку також проводиться спеціальна перевірка кандидатів, передбачена Законом України «Про запобігання корупції», і перевірка, передбачена Законом України «Про очищення влади».

Рішення Конкурсної комісії приймаються простою більшістю голосів її членів. У разі рівного розподілу голосів голови Конкурсної комісії є вирішальним.

Конкурсна комісія вносить на розгляд Кабінету Міністрів України подання щодо призначення на посаду члена (членів) Регулятора кандидатур, які отримали найвищий рейтинг і пройшли передбачену цим Законом перевірку, загальним списком у кількості:

на одну вакансію — два кандидати; на дві вакансії — три кандидати; на три вакансії — чотири кандидати; на чотири вакансії — шість кандидатів; на п'ять вакансій — сім кандидатів; на шість вакансій — вісім кандидатів.

Конкурсна комісія оприлюднює на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України інформацію про кандидатів, які отримали найвищий рейтинг та подані на розгляд Кабінету Міністрів України.

Кабінет Міністрів України приймає рішення про призначення на посаду члена (членів) Регулятора зі списку поданих Конкурсною комісією кандидатів протягом 10 робочих днів з дня внесення Конкурсною комісією відповідного подання.

Члени Рег

формування державної бюджетної політики, для його включення до проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

Регулятор затверджує кошторис після набрання чинності законом України про Державний бюджет України на відповідний рік та розміщує його на своєму офіційному веб-сайті.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики, за обґрунтованим поданням Регулятора погоджує внесення змін до кошторису та плану спеціального фонду бюджету (крім власних надходжень бюджетних установ та відповідних видатків) Регулятора, у разі необхідності вносить відповідні зміни до розпису державного бюджету.

Регулятор має право використовувати протягом поточного бюджетного періоду залишки бюджетних коштів, що утворилися на початок року на рахунках спеціального фонду, для здійснення видатків бюджету або надання кредитів з бюджету, передбачених у кошторисі на поточний рік, відповідно до законодавства.

3. Контроль за цільовим використанням коштів Регулятора здійснюється відповідно до законодавства.

4. Звіт про виконання кошторису Регулятора оприлюднюються на офіційному веб-сайті Регулятора;

10) у частині четвертій статті 12:

в абзаці першому слова «мінімальної заробітної плати, визначеній» замінити словами «прожиткового мінімуму для працездатних осіб, визначеного»;

в абзаці другому цифри «50» замінити цифрами «75»;

в абзаці третьому цифри «40» замінити цифрами «60»;

в абзаці четвертому слова і цифри «від 10 до 25» замінити словами і цифрами «від 15 до 30»;

11) у статті 13:

в абзаці третьому частини третьої цифри «0,1» замінити цифрами «0,15»;

абзац першій частини п'ятої доповнити словами «та може звернутися до суду про стягнення несплаченого внеску на регулювання»;

12) абзац першій частини сьомої статті 14 викласти в такій редакції:

«7. Рішення Регулятора, що мають ознаки регуляторних актів, та рішення з питань встановлення тарифів на товари (послуги) суб'єктів природних монополій, цін (тарифів) для населення (якщо відповідні повноваження щодо встановлення цін (тарифів) надані спеціальними законами) набирають чинності з дня, наступного за днем їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Регулятора, якщо більш пізній строк набрання чинності не встановлено самим рішенням, але не раніше дня оприлюднення рішення. Регулятор оприлюднює свої рішення не пізніше п'яти робочих днів з дня їх прийняття»;

13) у статті 15:

абзац другий частини другої виключити;

у частині третьій:

слова «одного місяця» замінити цифрами і словом «10 днів»;

доповнити другим реченням такого змісту: «Обчислення такого строку розпочинається з дня оприлюднення відповідних проектів рішень»;

в абзаці третьому частини четвертої слова «п'ять робочих днів» замінити словами «три робочих дні»;

14) частину другу статті 16 доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі проведення відкритого обговорення проектів рішень Регулятора з питань встановлення цін (тарифів), затвердження інвестиційних програм у сфері комунальних послуг, які приймаються за ініціативою Регулятора, відкрите обговорення проводиться за місцезнаходженням Регулятора»;

15) у статті 17:

у частині першій:

у пункті 3:

після абзацу п'ятої доповнити новим абзацом такого змісту:

«правила ринку, правила ринку «на добу наперед» та внутрішньодобового ринку та зміни до них відповідно до Закону України «Про ринок електричної енергії».

У зв'язку з цим абзаци шостий — тринадцятий вважати відповідно абзацами сьомим — чотирнадцятим;

доповнити абзацами п'ятнадцятим і шістнадцятим такого змісту:

«порядок розслідування порушень законодавства щодо функціонування ринків електричної енергії та природного газу;

порядок ліцензування видів господарської діяльності, державне регулювання яких здійснюється Регулятором»;

пункт 13 доповнити словами «та змінє їх за результатами перевірки або моніторингу»;

пункти 19—21 викласти в такій редакції:

«19) здійснє заходи щодо адаптації законодавства України у сфері енергетики до законодавства Європейського Союзу, в тому числі впроваджує в регуляторні акти регламенти, прийняті на рівні Енергетичного Співтовариства, та проводить консультації з Секретаріатом Енергетичного Співтовариства щодо питань адаптації законодавства України;

20) встановлює мінімальні стандарти та вимоги до якості обслуговування споживачів у сferах енергетики та комунальних послуг, визначає умови, порядок і розміри компенсації споживачам, що застосовується у разі недотримання встановлених стандартів та вимог до якості обслуговування споживачів, здійснює моніторинг їх дотримання;

21) схвалює/затверджує інвестиційні програми (план розвитку) суб'єктів, діяльність яких регулюється Регулятором, у випадках, встановлених законом, та вносить зміни до них відповідно до порядку, затвердженого Регулятором»;

доповнити пунктами 22¹ і 22² такого змісту:

«22¹) проводить розслідування порушень щодо функціонування ринків електричної енергії та природного газу відповідно до затвердженого порядку;

22²) встановлює відповідно до затвердженого ним методики розміри нормативних та виробничо-технологічних втрат/витрат природного газу для кожного оператора газорозподільної системи, які враховуються

при встановленні тарифів на послуги розподілу природного газу»;

частину другу доповнити пунктом 11 такого змісту: «11) встановлювати граничні ціни (тимчасові мінімальні та/або максимальні цінові межі) на ринку «на добу наперед», внутрішньодобовому ринку та балансуючому ринку для кожної торгової зони відповідно до методики, визначеній Регулятором»;

абзац третій частини четвертої викласти в такій редакції:

«У разі застосування будь-якого способу державного регулювання цін з метою встановлення тарифу суб'єкти господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг подають на схвалення (затвердження) Регулятору розроблену інвестиційну програму (план) розвитку після громадського обговорення. Інвестиційні програми (плани) розвитку є публічною інформацією та повинні бути загальнодоступними»;

16) у статті 19:

у частині четвертій:

пункт 4 після слова «пояснення» доповнити словами «у тому числі працівників суб'єкта господарювання»;

доповнити пункт 7 такого змісту:

«7) за результатами перевірки або моніторингу приймати рішення про встановлення (zmіnu) тарифів на товари (послуги) суб'єктів господарювання, що провадять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг, та внесення змін до відповідних інвестиційних програм»;

в абзаці шостому частини шостої слово «квітня» замінити словом «червня»;

у частині сьомій:

після абзацу п'ятої доповнити новим абзацом такого змісту:

«5) перевірка достовірності наданих Регулятору даних у звітності або в інших документах».

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами сьомим і восьмим;

доповнити абзацами дев'ятим і десятим такого змісту:

«Під час проведення позапланової виїзної перевірки з'ясовуються лише ті питання, необхідність перевірки яких стала підставою для проведення позапланової перевірки, з обов'язковим зазначенням цих питань у посвідченні на проведення перевірки.

У разі виявлення під час проведення позапланової виїзної перевірки однорідних порушень або таких, що прямо випливають із питань, необхідність перевірки яких стала підставою для проведення позапланової перевірки, Регулятор має право перевірити такі порушення із подальшим застосуванням до суб'єкта господарювання відповідальності, передбаченої законодавством»;

у частині восьмій:

абзаці третій і четвертий викласти в такій редакції:

«1) неподання, несвоєчасне подання, подання недостовірної інформації або необхідність перевірки достовірності такої інформації;

2) неподання, несвоєчасне подання, подання недостовірних даних у звітності або необхідність перевірки достовірності таких даних в установлений Регулятором строк або в інших документах»;

після абзацу п'ятої доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«4) обґрунтоване звернення суб'єкта господарювання або споживача про порушення суб'єктом господарювання, що провадить діяльність у сфері енергетики чи комунальних послуг, її законних прав та надання документів (копій документів), що підтверджують таке порушення;

5) обґрунтоване звернення суб'єкта господарювання або споживача про порушення суб'єктом природної монополії законодавства з питань доступу до електрических/теплових/газових мереж, мереж централізованого водопостачання та/або водовідведення, порушення ліцензійних умов та надання документів (копій документів), що підтверджують таке порушення ліцензійних умов;

6) виявлення під час аналізу звітності або моніторингу нецільового використання коштів, передбачених встановленою структурою тарифів та/або схваленою інвестиційною програмою».

У зв'язку з цим абзаци шостий — восьмий вважати відповідно абзацами дев'ятим — одинадцятим;

доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«11. Рішення Регулятора про застосування санкцій за порушення ліцензійних умов, законодавства у сферах енергетики та комунальних послуг може бути прийнято протягом 30 днів з дня виявлення порушення Регулятором»;

17) у статті 20:

у частині першій:

пункти 2 і 3 викласти в такій редакції:

«2) рівня відкриття та ефективності функціонування ринків у сферах енергетики та комунальних послуг, рівня конкуренції на оптовому і роздрібному ринках, показників зміни постачальника і статистики відключень, рівня цін та якості робіт з технічного обслуговування, скарг споживачів, застосування положень договорів, що обмежують конкуренцію на ринках у сферах енергетики та комунальних послуг, а також будь-яких інших практик, що призводять до порушення, спотворення або обмеження конкуренції на ринках у сферах енергетики та комунальних послуг»;

3) оптових цін на енергетичних ринках та роздрібних цін на товари (послуги) на ринках у сферах енергетики та комунальних послуг»;

у пункті 6 слово «відсутності» виключити;

пункти 8, 10, 12 і 14 викласти в такій редакції:

«8) реалізації інвестиційних програм і заходів з інвестиційного планування щодо операторів систем передачі та розподілу, газотранспортної та газорозподільних систем у коротко- і довгострокові перспективи з метою підвищення ефективності роботи систем і сприяння ринковій інтеграції»;

«10) дотримання вимог щодо надійності та безперебійності електро-, тепло-, водо-, газопостачання, стандартів та вимог до якості обслуговування споживачів»;

«12) дотримання правил управління перевантаженнями, включаючи правила розподілу пропускної спроможності електрических (газових) міждержавних мереж/перетинів»;

«14) виконання операторами систем передачі та розподілу, газотранспортної та газорозподільних систем умов щодо недискримінаційного доступу до їхніх мереж/систем, у тому числі доступу до мереж нових учасників ринків електричної енергії, зокрема виробників електричної енергії з відновлюваних джерел енергії, та природного газу»;

пункт 15 після слів «доступу до» доповнити словом «газосховищ»;

пункт 26 викласти в такій редакції:

«26) виконання програм відповідності, прийнятих оператором газотранспортної системи, систем розподілу природного газу, оператором г

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

6. Кабінету Міністрів України включити інформацію про виконання цього Закону до звіту про хід і результати виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України за 2020 рік.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 394—ІХ.

Закон України

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Україною та Королівством Нідерланди про продовження до 1 серпня 2020 року строку дії Угоди між Україною та Королівством Нідерланди про Міжнародну місію захисту розслідування від 28 липня 2014 року

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Угоду (у формі обміну нотами) між Україною та Королівством Нідерланди про продовження до 1 серпня 2020 року строку дії Угоди між Україною та Королівством Нідерланди про Міжнародну місію захисту розслідування від 28 липня 2014 року, вчинену 1 серпня 2019 року в м. Києві, яка набирає чинності з дати отримання останнього письмового повідомлення про виконання Сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання чинності цією Угодою, ратифікувати.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 411—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Гарантійної угоди (Проект електрифікації української залізниці «Електрифікація залізничного напрямку Долинська – Миколаїв – Колосівка») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Гарантійну угоду (Проект електрифікації української залізниці «Електрифікація залізничного напрямку Долинська - Миколаїв - Колосівка») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку, підписану 30 грудня 2017 року у м. Києві, яка набирає чинності з дати направлення Європейським банком реконструкції та розвитку повідомлення про прийняття ним доказів, які підтверджують виконання умов, що передують набранню чинності Гарантійною угодою.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 412—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Угоди (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про створення місцевих бюро Німецького товариства міжнародного співробітництва ГмбГ (GIZ GmbH) та Кредитної установи для відбудови (KfW)

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду (у формі обміну нотами) між Урядом України та Урядом Федеративної Республіки Німеччина про створення місцевих бюро Німецького товариства міжнародного співробітництва ГмбГ (GIZ GmbH) та Кредитної установи для відбудови (KfW), вчинену 1 листопада 2018 року в м. Києві, яка набирає чинності в день отримання останнього письмового повідомлення про виконання Договорними сторонами внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності, ратифікувати.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 413—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про приєднання України до Європейського фонду підтримки спільного виробництва та розповсюдження художніх кінематографічних та аудіовізуальних творів («Eurimages»)

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Європейського фонду підтримки спільного виробництва та розповсюдження художніх кінематографічних та аудіовізуальних творів («Eurimages»),

заснованого Резолюцією (88) 15, затверджену Комітетом Міністрів 26 жовтня 1988 року у м. Страсбурзі на 420-му засіданні заступників Міністрів, зміненою резолюціями (89) 6, (90) 34, (92) 3, (93) 10, (95) 4, (97) 65 та (98) 10, рішеннями, прийнятими заступниками Міністрів від 15 грудня 1999 року на 692-му засіданні та 19 липня 2000 року на 718-му засіданні, та зміненою Резолюцією (2013) 57.

Членство у Європейському фонду підтримки спільного виробництва та розповсюдження художніх кінематографічних та аудіовізуальних творів («Eurimages») набирає чинності для України з дати отримання Генеральним секретарем Ради Європи офіційного повідомлення про приєднання.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 414—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Фінансової угоди (Проект «Підвищення безпеки автомобільних доріг в містах України») між Україною та Європейським інвестиційним банком

інвестиційним банком

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Фінансову угоду (Проект «Підвищення безпеки автомобільних доріг в містах України») між Україною та Європейським інвестиційним банком, підписану 9 липня 2018 року у м. Брюсселі, яка набирає чинності з дати набрання чинності цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 415—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про ратифікацію Грантової угоди (Проект «Миколаївводоканал» (Розвиток системи водопостачання та водовідведення в місті Миколаїв) за Програмою «Е5Р» між Україною та Європейським інвестиційним банком

та реконструкції та розвитку

за Програмою «Е5Р» між Україною та Європейським інвестиційним банком

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Грантovу угоду (Проект «Миколаївводоканал» (Розвиток системи водопостачання та водовідведення в місті Миколаїв) за Програмою «Е5Р» між Україною та Європейським інвестиційним банком, підписану 19 жовтня 2018 року у м. Києві, яка набирає чинності з дати її ратифікації.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,
19 грудня 2019 року.
№ 416—ІХ.

Додаток див. на сайті www.golos.com.ua

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, що регулюють питання трансплантації анатомічних матеріалів людині

Верховна Рада України **постановляє :**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Абзац перший частини першої статті 143 Кримінального кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131) викласти в такій редакції:

«1. Умисне порушення встановленого законом порядку застосування трансплантації анатомічних матеріалів людини, що спричинило істотну шкоду здоров'ю потерпілого».

2. У частині третьій статті 52 Основ законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19; 2018 р., № 28, ст. 232) слово «заклад» замінити словами «у закладі».

3. Частину шосту статті 6 Закону України «Про поховання та похоронну справу» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 7, ст. 47; 2018 р., № 28, ст. 232) викласти в такій редакції:

«Повнолітня дієздатна фізична особа має право розпорядитися щодо передачі після смерті її тіла чи анатомічних матеріалів науковим або навчальним закладам, закладам охорони здоров'я. Рішення щодо передачі тіла чи анатомічних матеріалів померлого може бути прийнято другим з подружжя або одним з близьких родичів, якщо це не суперечить волевиявленню померлого. Порядок передачі тіла чи анатомічних матеріалів померлого науковим, медичним або навчальним закладам встановлюється Кабінетом Міністрів України».

4. У Законі України «Про застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 28, ст. 232 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

абзаці шостий, дев'ятий, тринадцятий, п'ятнадцятий, двадцять четвертий викласти в такій редакції:

«бригада вилучення анатомічних матеріалів людини — група медичних та інших працівників закладу охорони здоров'я, бюро судово-медичної експертизи або інших суб'єктів господарювання, що згідно із законодавством мають право здійснювати таку діяльність, яка створюється відповідно до наказу керівника для вилучення, зберігання, підготовки до перевезення та/або перевезення анатомічних матеріалів людини для їх подальшої трансплантації та/або виготовлення біоматеріалів»;

«діяльність, пов'язана з трансплантацією, — медичні послуги з вилучення анатомічних матеріалів у живих

донорів, вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа, що здійснюються закладами охорони здоров'я, бюро судово-медичної експертизи або іншими суб'єктами господарювання, що згідно із законодавством мають право здійснювати таку діяльність, та/або послуги із зберігання і перевезення анатомічних матеріалів людини, призначених для трансплантації, вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа для виготовлення біоматеріалів, зберігання і перевезення таких матеріалів, транспланто-координації, а також діяльність із забезпечення функціонування інформаційних систем і реєстрів у сфері трансплантації»;

«Єдина державна інформаційна система трансплантації органів та тканин — електронна автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, обробки, адаптування, зміни, поновлення, використання, поширення (розповсюдження, реалізації, передачі), знеособлення та знищення визначені законом інформації про фізичну особу та іншої інформації, передбаченої законодавством, а також для здійснення автоматизованого об'єктивного і неупередженого розподілу анатомічних матеріалів людини, визначення пар донор-реципієнт, що зберігається на інформаційнихресурсах, зареєстрованих та розташованих в Україні»;

«імплантациі — спеціальний метод лікування, що полягає у пересадці людині біоматеріалів, ксеноімплантатів і штучно виготовлених замінників органів»;

«транспланто-координатор — працівник закладу охорони здоров'я, бюро судово-медичної експертизи, спеціалізованої державної установи у сфері трансплантації органів, тканин та клітин, іншого суб'єкта господарювання, що здійснює діяльність, пов'язану з трансплантацією, до посадових обов'язків якого належить здійснення транспланто-координації»;

доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

«Державна інформаційна система трансплантації гемоцитичних стовбурових клітин — електронна автоматизована інформаційно-телекомунікаційна система, призначена для збирання, реєстрації, накопичення, зберігання, обробки, адаптування, зміни, поновлення, використання, поширення (розповсюдження, передачі), знеособлення та знищення визначені законом інформації про фізичну особу та іншої інформації, передбаченої законодавством, а також для інформаційного забезпечення прийняття рішень з питань трансплантації анатомічних матеріалів людини у вигляді гемоцитичних стовбурових клітин, що зберігається на інформаційних ресурсах, зареєстрованих та розташованих в Україні»;

«консиліум лікарів — нарада лікарів однієї або декількох спеціальностей, що скликається для визначення потреби пацієнта у лікуванні методом трансплантації, наявності або відсутності до цього медичних показань та можливості застосування такого методу лікування, а також для визначення стану здоров'я живого донора, можливості вилучення у живого донора анатомічного матеріалу для його подальшої трансплантації»;

«потенційний донор гемоцитичних стовбурових клітин — фізична особа, щодо якої проведено імунологічне типування, і яка надала згоду на внесен

забезпечує нормативно-правове регулювання національної медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією, відповідно до цього Закону та міжнародних зобов'язань України;

утворює спеціалізовану державну установу у сфері трансплантації органів, тканин та клітин, що здійснює організаційно-методичне керівництво закладами охорони здоров'я, які надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, трансплант-координацією, координує діяльність суб'єктів організації та надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією, визначає інші повноваження зазначененої установи та затверджує положення про неї;

визначає потреби населення у застосуванні трансплантації та лікарських засобах для імуносупресивної терапії, здійснює аналіз показників діяльності закладів охорони здоров'я, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з медичної практики, що передбачає право надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та/або здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією;

забезпечує функціонування та адміністрування державних інформаційних систем трансплантації;

розробляє та організовує виконання державних комплексних та цільових програм, спрямованих на розвиток медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією;

розробляє та затверджує порядок розподілу анатомічних матеріалів та критерії встановлення пар донор-реципієнт;

розробляє вичерпний перелік вимог для виконання суб'єктами господарювання, які надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, у тому числі щодо їх матеріально-технічної бази;

забезпечує формування та розміщення державного замовлення на підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації медичних працівників для потреб надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення трансплант-координації;

здійснює міжнародне співробітництво у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією;

забезпечує реалізацію у межах компетенції державної інформаційної політики у сфері надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією;

затверджує вимоги до: якості та безпечності анатомічних матеріалів людини; зберігання вилучених анатомічних матеріалів людини; підготовки вилучених анатомічних матеріалів людини до перевезення; перевезення вилучених анатомічних матеріалів людини; супровідних документів для перевезення вилучених анатомічних матеріалів людини; маркування ємності для перевезення анатомічних матеріалів та здійснює контроль за дотриманням таких вимог;

проводить інформаційно-роз'яснювальну роботу з питань законодавства щодо трансплантації анатомічних матеріалів людині, популяризації прижиттєвого та посмертного донорства анатомічних матеріалів, формування позитивної громадської думки про надання анатомічних матеріалів людини для трансплантації;

розглядає та вирішує спори між медичними працівниками, трансплант-координаторами та закладами охорони здоров'я у випадках, пов'язаних з наданням медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійсненням діяльності, пов'язаної з трансплантацією, у визначеному законодавством порядку, за винятком вирішення етичних питань;

є розпорядником Єдиної державної інформаційної системи трансплантації органів та тканин та Державної інформаційної системи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин;

здійснює інші визначені законодавством повноваження, пов'язані з наданням медичної допомоги із застосуванням трансплантації та здійсненням діяльності, пов'язаної з трансплантацією»;

6) статті 9—11 і 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Трансплант-координатор

1. Кваліфікаційні вимоги, професійні стандарти і посадові обов'язки трансплант-координатора встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

2. У разі виникненні обставин, перелік яких визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, що привели або можуть привести до неможливості трансплантації конкретному реципієнту, або створюють ризик незбереження анатомічних матеріалів, рішення щодо порядку проведення вилучення анатомічних матеріалів, вибору реципієнта, проведення трансплантації та здійснення діяльності, пов'язаної з трансплантацією приймає трансплант-координатор донора-трупа.

3. Лікар, який входив до складу консиліуму лікарів, що здійснив констатацию смерті мозку особи, не може виконувати функції трансплант-координатора стосовно потенційного донора та/або донора-трупа такої особи. Трансплант-координатор не може брати участь у вилученні анатомічного матеріалу та проведенні трансплантації, у разі якщо він виконував функції трансплант-координатора, які передбачені цим Законом, стосовно цього донора-трупа.

4. Трансплант-координатор не може представляти інтереси реципієнта, пов'язані із застосуванням трансплантації.

5. Набуття теоретичних знань і практичних навичок із трансплант-координації включається до освітніх програм у порядку, визначеному законодавством.

6. Діяльність, пов'язана з трансплантацією гемопоетичних стовбурових клітин, може проводитися без зачленення трансплант-координаторів.

Стаття 10. Участь громадськості (волонтерів) у діяльності, пов'язаній з трансплантацією

1. Суб'єкти, які надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, виключно на безоплатній основі для роз'яснення медичного та соціального значення трансплантації можуть залучати осіб, які (або родичі чи законні представники яких) перенесли

трансплантацію, вчасно не отримали необхідного лікування методом трансплантації, а також представників профільних громадських об'єднань.

2. Порядок залучення волонтерів, права, обов'язки та напрями їх діяльності встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я.

Стаття 11. Державні інформаційні системи трансплантації

1. На виконання цього Закону в Україні діють державні інформаційні системи трансплантації: Єдина державна інформаційна система трансплантації органів та тканин та Державна інформаційна система трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин.

2. Єдина державна інформаційна система трансплантації органів та тканин містить інформацію щодо:

1) волевиявлення особи про надання згоди або незгоди на посмертне донорство або призначення нею повноважного представника;

2) волевиявлення особи, яка надала у встановленому цим Законом порядку згоду на вилучення анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біомілантатів з тіла померлої особи, яку вона представляє;

3) анатомічних матеріалів людини, призначених для трансплантації та/або виготовлення біомілантатів;

4) живих донорів в обсягах, які визначені згодою особи;

5) реципієнта в обсягах, які визначені згодою особи;

6) відомості про надану письмову поінформовану згоду реципієнта установленого зразка на надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації;

7) осіб з трансплантованим анатомічним матеріалом в обсягах, які визначені згодою особи;

8) закладів охорони здоров'я, що надають медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією, та інших суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність, пов'язану з трансплантацією;

9) трансплант-координаторів;

10) інших даних, що включаються до Єдиної державної інформаційної системи трансплантації органів та тканин на підставі рішення Кабінету Міністрів України.

3. Державна інформаційна система трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин містить інформацію щодо:

1) потенційних донорів гемопоетичних стовбурових клітин в обсягах, визначених згодою особи;

2) реципієнта гемопоетичних стовбурових клітин, в обсягах, визначених згодою особи;

3) даних лабораторних досліджень в обсягах, визначених згодою особи;

4) відомостей про надану письмову поінформовану згоду реципієнта установленого зразка на надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин;

5) інших даних, що включаються до Державної інформаційної системи трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин на підставі рішення Кабінету Міністрів України.

4. Кабінет Міністрів України затверджує положення про Єдину державну інформаційну систему трансплантації органів та тканин та положення про Державну інформаційну систему трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин, визначає перелік реєстрів, що входять до складу зазначених систем, порядок і умови їх наповнення, функціонування, доступу до зазначених інформаційних систем та, зокрема, даних.

5. Обробка персональних даних, що є конфіденційною інформацією про фізичних осіб та міститься в інформаційних системах супроводу трансплантації, здійснюється з дотриманням вимог Конституції України, законів України «Про захист персональних даних», «Про інформацію» та інших законів України.

6. Персональні дані, що є конфіденційною інформацією про фізичну особу, зберігання, зберігання і використання яких не передбачено законодавством у сфері охорони здоров'я, та містять вимоги щодо обробки персональних даних в інших інформаційно-телекомунікаційних системах, можуть оброблятися у базах даних державних інформаційних систем трансплантації лише за згодою суб'єктів персональних даних.

7. Обмін інформацією, що міститься в державних інформаційних системах супроводу трансплантації, з електронною системою охорони здоров'я та іншими інформаційно-телекомунікаційними системами здійснюється в порядку, визначеному законодавством.

8. Державна інформаційна система трансплантації гемопоетичних стовбурових клітин може здійснювати обмін даними з міжнародними, іноземними та українськими інформаційними системами інших форм власності та реєстрами потенційних донорів гемопоетичних стовбурових клітин у порядку, обсягах та випадках, передбачених законодавством.

9. Персональні дані про особу, передбачені цим Законом, зберігаються у державних інформаційних системах трансплантації протягом 50 років з дня надходження, крім випадків, передбачених цією частиною.

Персональні дані про особу, передбачені цим Законом, виключаються з державних інформаційних систем трансплантації раніше встановленого цією частиною строку протягом 30 днів у разі:

1) особистого бажання особи (на підставі письмової заяви встановленого зразка);

2) смерті (на підставі свідоцтва про смерть фізичної особи);

3) настання у стані здоров'я реципієнта таких змін, за яких він не потребує або йому не може бути проведено трансплантацію, або у стані здоров'я живого донора, потенційного донора гемопоетичних стовбурових клітин змін, за яких він не може виконувати функцію донора анатомічних матеріалів (на підставі відповідної медичної документації);

4) оформлення особою постійного місця проживання за кордоном (на підставі документів, що підтверджують постійне місце проживання особи за кордоном);

5) досягнення потенційним донором гемопоетичних стовбурових клітин 60-річного віку.

10. Єдина державна інформаційна система трансплантації органів та тканин підлягає захисту із застосуванням комплексної системи захисту інформації відповідно до закону.

«Стаття 13. Умови та порядок застосування трансплантації

1. Трансплантація застосовується виключно за наявності медичних показань і здійснюється відповідно до галузевих стандартів у сфері охорони здоров'я за згодою об'єктивно поінформованої дієздантою особи (реципієнта), крім випадків, передбачених цим Законом.

2. Наявність у пацієнта медичних показань для застосування трансплантації встановлює консиліум лікарів закладу охорони здоров'я, в якому пацієнт перебуває на лікуванні чи диспансерному обліку.

Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

Цей Закон спрямований на захист прав та законних інтересів громадян, суспільства і держави, забезпечення національної безпеки шляхом визначення правового механізму запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі — запобігання та протидія).

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) агент — особа, яка діє від імені та в інтересах суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

2) активи — кошти, у тому числі електронні гроші, інше майно, майнові та немайнові права;

3) активи, пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням, — всі активи, що прямо (а щодо права власності на корпоративні права — також опосередковано (через інших осіб) перебувають у власності, в тому числі у спільній власності, або передаються на користь осіб, включених до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції (далі — перелік осіб), осіб, які здійснюють фінансові операції від імені або за дорученням осіб, включених до переліку осіб, та осіб, якими пряма або опосередкована (через інших осіб) володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включені до переліку осіб, а також активи, отримані від таких активів;

4) банк-оболонка — установа-нерезидент (банк, інша фінансова установа, установа, що здійснює діяльність, подібну до діяльності фінансових установ), що не має фізичної присутності в країні реєстрації та ліцензування та не є частиною регульованої фінансової групи, що підлягає ефективному консолідованому нагляду.

Наявністю фізичної присутності вважається фактичне розміщення і функціонування в країні органів управління, зазначених установ-нерезидентів. Наявністю в країні лише уповноважених представників зазначених установ або персоналу, який не належить до керівництва таких установ, не вважається наявністю фізичної присутності;

5) бездоганна ділова репутація — сукупність підтвердженої інформації про фізичну особу, що дає можливість зробити висновок про відсутність встановлених компетентними органами або судом порушень вимог законодавства, а також про відсутність судимості, яка не знята або не погашена в установленому законом порядку;

6) верифікація — заходи, що вживаються суб'єктом первинного фінансового моніторингу з метою перевірки (підтвердження) належності відповідній особі отриманих суб'єктом первинного фінансового моніторингу ідентифікаційних даних та/або з метою підтвердження даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників чи їх відсутність;

7) вигодоодержувач (вигодонабувач) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя — особа або категорія осіб, яким буде виплачена страхова виплата у разі настання страхового випадку;

8) вигодоодержувач (вигодонабувач) трасту або іншого подібного правового утворення — особа, яка має право на одержання вигоди та/або доходу від трасту або іншого подібного правового утворення;

9) вигодоодержувач (вигодонабувач) щодо цінних паперів, права на які та права за якими обліковуються на рахунку в цінних паперах номінального утримувача; — особа, в інтересах якої здійснюється фінансова операція на рахунку номінального утримувача;

10) видаткова фінансова операція — фінансова операція, яка призводить до зменшення активів на рахунку клієнта — власника активів;

11) високий ризик — результат оцінки ризику суб'єктом первинного фінансового моніторингу, що базується на результатах аналізу сукупності критеріїв, передбачених законодавством та внутрішніми документами суб'єкта первинного фінансового моніторингу, та який свідчить про високу ймовірність використання суб'єкта первинного фінансового моніторингу для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

12) відокремлений підрозділ суб'єкта первинного фінансового моніторингу — філія, інший підрозділ суб'єкта первинного фінансового моніторингу, що розташований не за місцезнаходженням такого суб'єкта здійснює фінансові операції або забезпечує їх здійснення, у тому числі надає послуги від імені суб'єкта первинного фінансового моніторингу (крім здійснення представницьких функцій);

13) віртуальний актив — цифрове вираження вартості, яким можна тортгувати у цифровому форматі або переказувати і яке може використовуватися для платіжних або інвестиційних цілей;

14) група — банківська група, небанківська фінансова група, а також два та більше суб'єктів господарювання, що пов'язані між собою відносинами контролю як материнською та дочірньою компанії шляхом прямого та/або опосередкованого володіння материнською компанією часткою в дочірній компанії, що відповідає еквіваленту 50 чи більше відсотків статутного капіталу та/або голосів дочірньої компанії або незалежно від формального володіння можливості здійснювати вирішальний вплив на дочірню компанію на основі угоди чи будь-яким іншим чином;

15) дані, що дають змогу встановити кінцевого бенефіціарного власника, — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, країна громадянства та постійного місця проживання, дата народження, характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу);

у частинах п'ятій і шостій слова «визначеними частиною восьмою статті 11 цього Закону, до єдиної державної інформаційної системи трансплантації» замінити словами «до єдиної державної інформаційної системи трансплантації органів та тканин у порядку, встановленому законодавством»;

8) у статті 15:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Вилучення у донора гемопоетичних стовбурових клітин проводиться безоплатно (за бажанням донора) або на умовах грошової компенсації за рахунок бюджетних коштів донору гемопоетичних стовбурових клітин витрат, пов'язаних із здійсненням донорства (крім витрат, пов'язаних з вилученням анатомічних матеріалів). Порядок та розміри компенсації витрат, пов'язаних із здійсненням донорства гемопоетичних стовбурових клітин, встановлюються Кабінетом Міністрів України»;

частину четверту після слова «Умови» доповнити словами «та порядок»;

9) в абзаці першому частини п'ятої статті 16 слова та цифри «суб'єктами, зазначеними у частині восьмій статті 11 цього Закону, в день їх отримання» замінити словами «в установленому порядку до єдиної державної інформаційної системи трансплантації органів та тканин»;

10) у статті 17:

у частині третьій:

в абзаці четвертому слова та цифри «або надходження до транспланто-координатора протягом однієї години з моменту отримання ним такої письмової згоди, письмового заперечення щодо вилучення анатомічних матеріалів для трансплантації та/або виготовлення біоімплантатів з тіла померлої особи, поданого особисто однією чи більше особами, зазначеними у частині одинадцятій статті 16 цього Закону» виключити;

в абзаці сьомому слова «відсутності згоди» замінити словами «отримання обґрунтovanих заперечень», а слова «визначеных законом підстав для проведення судово-медичної експертизи» — словами «відповідного судового рішення або рішення органу досудового розслідування про проведення судової експертизи»;

частину п'яту викласти в такій редакції:

«5. У разі призначення судово-медичної експертизи вилучення анатомічних матеріалів у донора-трупа здійснюється у присутності судово-медичного експерта з дотриманням визначених цією статтею вимог. Заборона вилучення анатомічних матеріалів можлива лише у разі, якщо таке вилучення вплине на результати судово-медичної експертизи трупа. Судово-медичний експерт протягом 24 годин зобов'язаний повідомити про таке вилучення керівника окружної прокуратури»;

11) статті 20 і 21 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Заборона торгівлі анатомічними матеріалами людини та їх реклами

1. Укладання або пропонування укладення договорів, що передбачають купівлі-продаж анатомічних матеріалів людини, забороняється.

2. Реклама анатомічних матеріалів людини забороняється, крім соціальної реклами з метою популяризації трансплантації анатомічних матеріалів людини.

Стаття 21. Міжнародне співробітництво у сфері застосування трансплантації анатомічних матеріалів людини

1. Міжнародне співробітництво у сфері застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині здійснюється за такими напрямами:

1) обмін органами шляхом розподілу та взаємозалікуванням органів із використанням спеціалізованих реєстрів;

2) отримання та надання гемопоетичних стовбурових клітин;

3) обмін знеособленою інформацією, що міститься у державних інформаційних системах трансплантації, відповідних недержавних інформаційних системах та реєстрах, інформаційних системах та реєстрах іноземних держав, юридичних осіб і міжнародних організацій;

4) виконання науково-дослідних та інвестиційних програм у сфері застосування трансплантації;

5) обмін технологіями, медичною технікою та науковою інформацією;

6) інші напрями, передбачені законодавством.

2. Суб'єктами міжнародного співробітництва у сфері застосування трансплантації анатомічних матеріалів людині можуть виступати органи державної влади, уповноважені установи та заклади охорони здоров'я різних форм власності України та іноземних держав, а також міжнародні організації, неприбуткові організації та установи, інші юридичні особи, що провадять діяльність, пов'язану з трансплантацією анатомічних матеріалів людини.

3. Обмін анатомічними матеріалами людини у вигляді органів чи їх частин від імені держави в рамках міжнародного співробітництва здійснюється установою, уповноваженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я. Передача наявних в Україні органів у рамках міжнародного співробітництва здійснюється виключно за умови відсутності в єдиній державній інформаційній системі трансплантації органів та тканин відомостей щодо імунологічно сумісного з відповідним органом реципієнта на момент внесення відомостей про такий орган.

4. Надання інформації з питань щодо трансплантації анатомічних матеріалів людини здійснюється з дотриманням міжнародних стандартів термінології, ідентифікації, кодування, маркування анатомічних матеріалів у порядку, що не суперечить законодавству України.

5. Порядок обміну органами шляхом розподілу та взаємозалікуванням органів з використанням спеціалізованих інформаційних систем і реєстрів, отримання та надання гемопоетичних стовбурових клітин та обміну інформацією щодо наявних анатомічних матеріалів людини, призначених для трансплантації, встановлюється Кабінетом Міністрів України»;

12) у частині першій статті 23 слова «представником закладу охорони здоров'я, що надає медичну допомогу із застосуванням трансплантації та/або здійснює діяльність, пов'язану з трансплантацією, уповноваженим на виконання цих функцій керівником цього закладу» замінити словами «представниками закладу охорони

здоров'я, бюро судово-медичної експертизи чи іншого уповноваженого суб'єкта господарювання особисто або з використанням транспортних чи технічних засобів, що забезпечують збереження анатомічних матеріалів людини в належному стані, в порядку та з дотриманням вимог і стандартів, які визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я»;

13) у розділі VII «Прикінцеві та переходні положення»: пункти 5 і 6 викласти в такій редакції:

«5. Кабінету Міністрів України до 1 січня 2021 року забезпечити утворення та функціонування державних інформаційних систем трансплантації, а також їх інформатизацію, адміністрування, програмне забезпечення та наповнення відповідною інформацією у порядку, визначеному цим Законом та іншими актами законодавства.

6. До початку роботи державних інформаційних систем трансплантації, але не пізніше 1 січня 2021 року, положення цього Закону щодо використання державних інформаційних систем трансплантації для організації надання медичної допомоги із застосуванням трансплантації відповідно до цього Закону не застосовується, а надання такої медичної допомоги здійснюється на основі інформації, що міститься на паперових носіях та протягом трьох місяців з дня початку роботи державних інформаційних систем трансплантації має бути внесена до зазначених систем у порядку, визначеному центральн

16) державний фінансовий моніторинг — сукупність заходів, що вживаються суб'єктами державного фінансового моніторингу і спрямовуються на виконання вимог цього Закону та іншого законодавства у сфері запобігання та протидії;

державний фінансовий моніторинг спеціально уповноваженого органу — сукупність заходів із збору, обробки та аналізу інформації про фінансові операції, що подається до спеціально уповноваженого органу суб'єктами первинного і державного фінансового моніторингу та іншими державними органами, відповідними органами іноземних держав, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою в легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження збройного знищення та/або з іншими незаконними фінансовими операціями, а також заходів з перевірки такої інформації згідно із законодавством України та інших заходів, спрямованіх на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії;

державний фінансовий моніторинг інших суб'єктів державного фінансового моніторингу — сукупність заходів, що вживаються іншими суб'єктами, визначеними частиною третьою статті 6 цього Закону, і спрямовані на виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії;

17) джерело коштів, пов'язаних з фінансовими операціями — відомості про походження коштів, що використовуються для здійснення фінансових операцій (коштів, що використовувалися для набуття права власності на активи, що є предметом фінансових операцій) за допомогою суб'єкта первинного фінансового моніторингу, які дають розуміння про джерела їх походження, підстави володіння/розпорядження ними (прав на них) особою;

18) джерело статків (багатства) — відомості про походження всіх наявних активів особи, що надають розуміння про розмір/величину сукупних активів (статків) особи та історію їх походження;

19) ділові відносини — відносини між клієнтом та суб'єктом первинного фінансового моніторингу, пов'язані з діловою, професійною чи комерційною діяльністю суб'єкта первинного фінансового моніторингу, що виникли на підставі договору, в тому числі публічного, про надання (використання) фінансових або інших послуг, здійснення суб'єктом первинного фінансового моніторингу іншої діяльності (далі — послуги) та передбачають тривалість існування після їх встановлення;

20) діячі, які виконують публічні функції в міжнародних організаціях, — посадові особи міжнародних організацій, які обіймають або обіймали посаду керівника (директора, голови правління або іншої) чи заступника керівника в таких організаціях або виконують чи виконували будь-які інші керівні (визначні публічні) функції на найвищому рівні, в тому числі в міжнародних міждержавних організаціях, члени міжнародних парламентських асамблей, судді та керівні посадові особи міжнародних судів;

21) додаткова інформація — відомості про фінансові операції, що є об'єктом фінансового моніторингу, та пов'язані з ними фінансові операції, відомості про їх учасників, інша наявна у суб'єкта первинного фінансового моніторингу інформація або інформація, що має зберігатися у такого суб'єкта відповідно до вимог законодавства, зокрема інформація з обмеженим доступом, копії документів або інформація з них, необхідні для виконання завдань, покладених на спеціально уповноважений орган;

22) додаткові узагальнені матеріали — відомості, зібрані спеціально уповноваженим органом на основі аналізу додатково одержаної інформації в додаток до раніше поданих зазначенім державним органом узагальнених матеріалів;

23) доходи, одержані злочинним шляхом, — будь-які активи, одержані прямо чи опосередковано внаслідок вчинення злочину, зокрема валютні цінності, рухоме танерухоме майно, майнові та немайнові права, незалежно від їх вартості;

24) загальний річний оборот — загальні надходження звітного періоду, отримані в результаті операційної, інвестиційної та фінансової діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу відповідно до звіту про рух грошових коштів;

25) замороження активів — заборона на здійснення переказу, конвертування, розміщення, руху активів, пов'язаних з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням збройного знищенню та його фінансуванням, на основі резолюцій Ради Безпеки ООН, рішень іноземних держав, суду;

26) ідентифікаційні дані — сукупність даних, що дає змогу однозначно встановити особу, а саме:

для фізичної особи — відомості, зазначені у пункті 1 частини восьмої та у пункті 1 частини дев'ятої статті 11 цього Закону;

для фізичної особи — підприємця — відомості, зазначені у пункті 2 частини восьмої статті 11 цього Закону;

для юридичної особи — відомості, зазначені у пункті 3 частини восьмої та у пункті 2 частини дев'ятої статті 11 цього Закону;

для трасту або іншого подібного правового утворення — відомості, зазначені у пункті 3 частини дев'ятої статті 11 цього Закону;

дані, перелік яких визначені суб'єктами державного фінансового моніторингу, — у випадках, визначених частиною п'ятнадцятою статті 11 цього Закону;

27) ідентифікація — заходи, що вживаються суб'єктом первинного фінансового моніторингу для встановлення особи шляхом отримання її ідентифікаційних даних;

28) іноземні публічні діячі — фізичні особи, які виконують або виконували визначні публічні функції в іноземних державах, а саме:

глава держави, уряду, міністри (заступники);

члени парламенту або інших органів, що виконують функції законодавчого органу держави;

голови та члени правління центральних банків або рахункових палат;

члени верховного суду, конституційного суду або інших судових органів, рішення яких не підлягають оскарження, крім оскарження у зв'язку з винятковими обставинами;

надзвичайні та повноважні посли, повірені у справах та керівники центральних органів військового управління;

керівники адміністративних, управлінських чи наглядових органів державних підприємств;

члени керівних органів політичних партій;

29) істотна участя — пряме чи опосередковане володіння однією особою самостійно чи спільно з іншими особами часткою у розмірі 10 і більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичній особі або незалежна від формального володіння можливість значного впливу на керівництво чи діяльність юридичної особи;

30) кінцевий бенефіціарний власник — будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив (контроль) на діяльність клієнта та/або фізичну особу, від імені якої проводиться фінансова операція.

Кінцевим бенефіціарним власником є:

для юридичних осіб — будь-яка фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність юридичної особи (в тому числі через ланцюг контролю/володіння);

для трастів, утворених відповідно до законодавства країни їх утворення, — засновник, довірчий власник, захисник (за наявності), вигодоодержувач (вигодона-бувач) або група вигодоодержувачів (вигодона-бувачів), а також будь-яка інша фізична особа, яка здійснює вирішальний вплив на діяльність трасту (в тому числі через ланцюг контролю/володіння);

для інших подібних правових утворень — особа, яка має статус, еквівалентний або аналогічний особам, зазначенім для трастів.

Ознакою здійснення прямого вирішального впливу на діяльність є безпосереднє володіння фізичною особою часткою у розмірі не менше 25 відсотків статутного (складеного) капіталу або прав голосу юридичної особи.

Ознаками здійснення непрямого вирішального впливу на діяльність є принаймні володіння фізичною особою часткою у розмірі не менше 25 відсотків статутного (складеного) капіталу або прав голосу юридичної особи через пов'язаних фізичних чи юридичних осіб, трасти або інші подібні правові утворення, чи здійснення вирішального впливу шляхом реалізації права контролю, володіння, користування або розпорядження всіма активами чи їх часткою, права отримання доходів від діяльності юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення, права вирішального впливу на формування складу, результати голосування органів управління, а також вчинення правоочинів, які дають можливість визначати основні умови господарської діяльності юридичної особи, або діяльності трасту або іншого подібного правового утворення, прияти обов'язкові до виконання рішення, що мають вирішальний вплив на діяльність юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення, незалежно від формального володіння.

При цьому кінцевим бенефіціарним власником не може бути особа, яка має формальне право на 25 чи більше відсотків статутного капіталу або прав голосу в юридичної особі, але є комерційним агентом, номінальним власником або номінальним утримувачем, або лише посередником щодо такого права;

31) клієнт — будь-яка особа, яка:

звертається за наданням послуг до суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

користується послугами суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

є стороною договору (для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо яких Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку відповідно до статті 18 цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду);

є гравцем у лотерею або азартну гру (для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, визначених у підпункті «з» пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону);

32) кореспондентські відносини — це відносини, що:

виникають під час відкриття банком-кореспондентом кореспондентського рахунка іншому банку на підставі угоди про встановлення кореспондентських відносин для здійснення міжбанківських переказів;

встановлені Центральним депозитарієм цінних паперів з депозитаріями іноземних держав та міжнародними депозитарно-кліринговими установами в порядку, встановленому законодавством про депозитарну систему України;

встановлені депозитарною установою з іноземною фінансовою установою, що є членом Міжнародної асоціації для системи з питань обслуговування цінних паперів (ISSA), на підставі договору про надання послуг з обслуговування рахунка в цінних паперах номінального утримувача;

виникають між банками та/або фінансовими установами, під час яких установа-кореспондент надає послуги, пов'язані із веденням кореспондентських рахунків, або інші подібні послуги;

33) міжнародні санкції — санкції, що визнаються Україною, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, відповідно до міжнародних договорів України або рішень міждержавних об'єднань, міжнародних, міжурядових організацій, участь у яких бере Україна, а також іноземних держав, щодо замороження активів, пов'язаних з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням збройного знищенню та його фінансуванням, або обмеження будь-якого доступу до них чи заборони проведення фінансових операцій;

34) належні перевірка — заходи, що включають:

ідентифікацію та верифікацію клієнта (його представника);

встановлення кінцевого бенефіціарного власника клієнта або його відсутності, у тому числі отримання структури власності з метою її розуміння, та даних, що дають змогу встановити кінцевого бенефіціарного власника, та вжиття заходів з верифікації його особи (за наявності);

встановлення (розуміння) мети та характеру майбутніх ділових відносин або проведення фінансової операції;

проведення на постійній основі моніторингу ділових відносин та фінансових операцій клієнта, що здійснюються у процесі таких відносин, щодо відповідності таких фінансових операцій наявній у суб'єкта первинного фінансового моніторингу інформації про клієнта, його діяльність та ризик (у тому числі, в разі необхідності, про джерело коштів, пов'язаних з фінансовими операціями);

забезпечення актуальності отриманих та існуючих документів, даних та інформації про клієнта;

35) належним чином оформлене повідомлення — оформлене та подане відповідно до вимог законодав-

ства до спеціально уповноваженого органу повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або повідомлення, що містить додаткову інформацію про фінансові операції та їх учасників, що стали об'єктом фінансового моніторингу з боку

спеціально уповноваженого органу;

36) національна оцінка ризиків — система заходів, що вживаються суб'єктами державного фінансового моніторингу, уповноваженими органами державної влади із зачлененням інших суб'єктів (за потреби) з метою визначення (виявлення) ризиків (загроз) легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансування тероризму, їх аналіз, оцінка та розроблення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та/або зменшенню негативних наслідків;

37) націона

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

яльність чи походження активів пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму та/або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенння, або із вчиненням іншого кримінального правопорушення або діяння, за яке передбачені міжнародні санкції;

47) політично значущі особи — фізичні особи, які є національними, іноземними публічними діячами та діячами, які виконують публічні функції в міжнародних організаціях;

48) посередник з переказу коштів — суб'єкт первинного фінансового моніторингу, який безпосередньо не обслуговує ні платника (ініціатора переказу коштів), ні отримувача та виконує переказ коштів за дорученням іншого суб'єкта первинного фінансового моніторингу, який обслуговує платника (ініціатора переказу коштів) або отримувача, або за дорученням іншого посередника з переказу коштів;

49) посилені заходи належної перевірки — заходи, що вживаються суб'єктом первинного фінансового моніторингу на основі ризик-орієнтованого підходу стосовно клієнтів, ділові відносини з якими (фінансові операції без встановлення ділових відносин яких) становлять високий ризик, є пропорційними виявленим ризикам та спрямовані на їх мінімізацію, у тому числі шляхом збільшення частоти та обсягу дій з моніторингу ділових відносин та збору додаткової інформації щодо ділових відносин;

50) послуги у сфері лотерей та/або азартних ігор — послуги, пов'язані з організацією та проведенням будь-яких ігор, заснованих на ризику або розіграши призового (виграшного) фонду між гравцями, умовою участі в яких є внесення гравцем плати (ставки), що має грошову цінність, що дає право на отримання виграншу (призу), наявність і розмір якого повністю або частково залежить від випадковості, у тому числі лотереї, ігри в казино, ціліндричні ігри (рулетка), ігри в карти, ігри в кости, ігри на гральному автоматі та операції пари, що надаються за фактичною адресою або дистанційно, електронними засобами або за допомогою будь-яких інших технологій зв'язку і на індивідуальний запит одержувача послуг;

51) постачальник послуг, пов'язаних з обігом віртуальних активів, — будь-яка фізична чи юридична особа, яка провадить один або декілька таких видів діяльності та/або операцій для іншої фізичної та/або юридичної особи або від імені:

обмін віртуальних активів;

переказ віртуальних активів;

зберігання та/або адміністрування віртуальних активів або інструментів, що дають змогу контролювати віртуальні активи;

участь і надання фінансових послуг, пов'язаних із пропозицією емітента та/або продажем віртуальних активів;

52) представник клієнта — особа, яка на законних підставах має право вчинити певні дії від імені клієнта;

53) ризик-орієнтований підхід — визначення (виявлення), оцінка (переоцінка) та розуміння ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищенння, а також вживання відповідних заходів щодо управління ризиками у спосіб та в обсязі, що забезпечують мінімізацію таких ризиків залежно від їх рівня;

54) ризики — небезпека (загроза, уразливі місця) для суб'єктів первинного фінансового моніторингу бути використаними з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищенння під час надання ними послуг відповідно до характеру їх діяльності;

55) спеціально уповноважений орган — центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії;

56) спроба проведення фінансової операції — здійснення клієнтом чи особою, яка діє від його імені або в його інтересах, дій, спрямованих на проведення фінансової операції, якщо така фінансова операція не була проведена;

57) спрощені заходи належної перевірки — заходи, що здійснюються суб'єктом первинного фінансового моніторингу на основі ризик-орієнтованого підходу стосовно клієнтів, ділові відносини з якими (фінансові операції без встановлення ділових відносин яких) становлять низький ризик, є пропорційними виявленим ризикам та можуть передбачати, зокрема, зменшення частоти та обсягу дій з моніторингу ділових відносин та збору додаткової інформації щодо ділових відносин;

58) структура власності — документально підтверджена система взаємовідносин фізичних та юридичних осіб, трастів, інших подібних правових утворень, що дає змогу встановити всіх кінцевих бенефіціарних власників, у тому числі відносини контролю між ними, або відсутність кінцевих бенефіціарних власників;

59) таємниця фінансового моніторингу — інформація, отримана під час проведення державного фінансового моніторингу спеціально уповноваженим органом, а саме: інформація про фінансові операції та їх учасників, додаткова інформація, інша інформація, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та/або фінансування розповсюдження зброї масового знищенння та/або іншими незаконними фінансовими операціями;

60) траст — правові відносини, створені засновником відповідно до законодавства країни утворення за життя або на випадок смерті, коли активи потрапляють під контроль довірчого власника на користь вигододержувача (вигодонабувача) або для визначеного цілі, які характеризуються такими ознаками:

активи становлять окремий фонд і не є частиною власного майна довірчого власника;

права на активи трасту оформлені на ім'я довірчого власника або на ім'я іншої особи, що діє від імені довірчого власника;

довірчий власник має повноваження і обов'язки, в межах яких він є відповідальним та може управляти, використовувати або розпоряджатися активами відповідно до умов довірчого договору та спеціальних обов'язків, покладених на нього законодавством відповідної держави;

61) узагальнені матеріали — відомості про фінансові операції, що були об'єктом фінансового моніторингу і з результатами аналізу яких у спеціально упогу-

новаженого органу виникли підозри. Узагальнені матеріали є джерелом обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення та дати підстави слідчому, прокурору розпочати досудове розслідування. Узагальнені матеріали також можуть бути підставою для здійснення правоохранними та розвідувальними органами України оперативно-розшукової і контррозвідувальної діяльності. Форма та структура узагальнені матеріалів встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння, за погодженням з правоохранними органами;

62) управління ризиками — заходи, що вживаються суб'єктами первинного фінансового моніторингу щодо створення та забезпечення функціонування системи управління ризиками, що передбачає, зокрема, визначення (виявлення), оцінку/переоцінку (вимірювання), моніторинг, контроль ризиків, з метою їх мінімізації;

63) учасники фінансової операції — клієнт, контрагент, а також особи, які діють від їх імені або в іхніх інтересах, або особи, від імені або в інтересах яких діють клієнт, контрагент;

64) філія іноземного банку — відокремлений структурний підрозділ іноземного банку, що не має статусу юридичної особи та провадить свою діяльність на території України відповідно до вимог, встановлених заходами України для банків;

65) фінансова операція — будь-які дії щодо активів клієнта, вчинені за допомогою суб'єкта первинного фінансового моніторингу або про які стало відомо суб'єктом первинного фінансового моніторингу, зазначеним у підпунктах «а»—«д» пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону, у рамках ділових відносин з клієнтом, суб'єктам державного фінансового моніторингу, Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, державним органам, що провадять діяльність у сфері запобігання та протидії, правоохранним та розвідувальним органам України в рамках виконання цього Закону;

66) фінансовий моніторинг — сукупність заходів, що вживаються суб'єктами фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії, що включають проведення державного фінансового моніторингу та первинного фінансового моніторингу;

67) фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, — порогові фінансові операції, підозрілі фінансові операції (діяльність);

68) фінансування розповсюдження зброї масового знищенння — надання, збір чи використання будь-яких активів для розповсюдження зброї масового знищення, за вчинення яких передбачені міжнародні санкції;

69) фінансування тероризму — надання чи збір будь-яких активів прямо чи опосередковано з метою їх використання або з усвідомленням можливості того, що їх буде використано повністю або частково:

для будь-яких цілей окремим терористом чи терористичною групою (організацією);

для організації, підготовки або вчинення терористичного акту, втягнення у вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, створення терористичної групи (організації), сприяння вчиненню терористичного акту, проходження навчання тероризму, виїзду з України та в'їзду в Україну з терористичною метою, провадження будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби вчинення таких дій;

70) члени сім'ї — чоловік/дружина або прирівняні до них особи, син, дочка, пасинок, падчєрка, усиновлена особа, особа, яка перебуває під опікою або піклуванням, зять та невістка і прирівняні до них особи, батько, маті, вітчим, мачуха, усиновлювачі, опікун чи піклувальники.

2. Термін «електронний платіжний засіб», «електронні гроші», «ініціатор», «платник», «платіжний інструмент», «переказ коштів», «отримувач», «учасник платіжної системи» вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні».

Термін «банківська група» вживається у значенні, наведеному в Законі України «Про банки і банківську діяльність», термін «небанківська фінансова група» — у значенні, наведеному в Законі України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», термін «номінальний утримувач» — у значенні, наведеному в Законі України «Про депозитарну систему України», термін «іноземна валюта» — у значенні, наведеному в Законі України «Про валюту і валютні операції».

Стаття 2. Сфера застосування Закону

1. Дія цього Закону поширюється на громадян України, іноземців та осіб без громадянства, фізичних осіб — підприємців, юридичних осіб, їх філії, представництва та інші відокремлені підрозділи, що забезпечують проведення фінансових операцій на території України та за її межами відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, органи місцевого самоврядування, правоохранні та розвідувальні органи, інші державні органи України.

2. Виконання цього Закону не є порушенням Закону України «Про захист персональних даних» в частині обробки персональних даних. Обробка персональних даних відповідно до вимог цього Закону здійснюється без отримання згоди суб'єкта персональних даних.

Суб'єкт первинного фінансового моніторingu зобов'язаний під час здійснення ідентифікації клієнта інформувати його про покладені на такого суб'єкта первинного фінансового моніторingu зобов'язання щодо обробки персональних даних для цілей запобігання та протидії.

Стаття 3. Основні принципи запобігання та протидії

1. Запобігання та протидія ґрунтуються на принципах:

пріоритетності захисту законних інтересів громадян, супільства і держави від шкоди, заподіяної внаслідок легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

надання пріоритету заходам із запобігання легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

повсюдження зброї масового знищення над заходами з протидії їм;

застосування ризик-орієнтованого підходу під час проведення фінансового моніторингу;

координованості взаємодії учасників системи запобігання та протидії;

невідворотності застосування заходів щодо замороження активів, пов'язаних з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням;

невідворотності покарання та переконливості і пропорційності заходів впливу за порушення законодавства у сфері запобігання та протидії;

захисту суб'єктів фінансового моніторингу та їх працівників від погроз та інших негативних чи дискримінаційних дій, пов'язаних з виконанням вимог цього Закону;

звільнення від відповідальності за шкоду, заподіяну у зв'язку з виконанням обов'язків щодо проведення фінансового моніторингу у межах та у спос

Стаття 7. Застосування ризик-орієнтованого підходу
1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний у своїй діяльності застосовувати ризик-орієнтований підхід, враховуючи відповідні критерії ризику, зокрема, пов'язані з його клієнтами, географічним розташуванням держави реєстрації клієнта або установи, через яку він здійснює передачу (отримання) активів, видом товарів та послуг, що клієнт отримує від суб'єкта первинного фінансового моніторингу, способом надання (отримання) послуг. Ризик-орієнтований підхід має бути пропорційний характеру та масштабу діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

2. Застосування ризик-орієнтованого підходу здійснюється в порядку, вказаному внутрішніми документами з питань фінансового моніторингу суб'єкта первинного фінансового моніторингу, з урахуванням рекомендацій відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, які згідно із цим Законом виконують функції державного регулювання і нагляду за такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний здійснювати оцінку/переоцінку ризиків, у тому числі притаманних його діяльності, документувати їх результат, а також підтримувати в актуальному стані інформацію щодо оцінки ризиків, притаманних його діяльності (ризик-профіль суб'єкта первинного фінансового моніторингу), та ризику своїх клієнтів таким чином, щоб бути здатним продемонструвати своє розуміння ризиків, що становлять для нього такі клієнти (ризик-профіль клієнтів).

3. Критерії ризиків визначаються суб'єктом первинного фінансового моніторингу самостійно з урахуванням критеріїв ризиків, встановлених відповідно:

Національним банком України — для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо яких Національний банк України відповідно до статті 18 цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду;

центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, — для інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

4. При визначенні критеріїв ризиків суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати типологічні дослідження у сфері запобігання та протидії, підготовлені спеціально уповноваженим органом та оприлюднені ним на своєму веб-сайті, результати національної оцінки ризиків, а також рекомендації суб'єктів державного фінансового моніторингу.

5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити високий ризик ділових відносин (фінансової операції без встановлення ділових відносин), зокрема стосовно таких клієнтів:

клієнтів, місцем проживання (перебування, реєстрації) яких є держава (юрисдикція), що не виконує чи неналежним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

Перелік держав (юрисдикцій), що не виконують чи неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, формується в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України на основі висновків міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, та оприлюднюється на офіційному веб-сайті спеціально уповноваженого органу;

клієнтів, включених до переліку осіб, клієнтів, які є представниками осіб, включених до переліку осіб, клієнтів, якими прямо або опосередковано володіють або кінцевими бенефіціарними власниками яких є особи, включенні до переліку осіб;

іноземних фінансових установ (крім фінансових установ, зареєстрованих у державах — членах Європейського Союзу, державах — членах Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), крім держав, що здійснюють збройну агресію проти України у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України»), з якими встановлюються кореспондентські відносини;

іноземних публічних діячів, членів їх сімей та осіб, пов'язаних з такими політично значущими особами, а також клієнтів, кінцевими бенефіціарними власниками яких є зазначені особи;

клієнтів, стосовно яких (кінцевих бенефіціарних власників яких) застосовані спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до статті 5 Закону України «Про санкції»;

клієнтів, місцем проживання (перебування, реєстрації) яких є держава, віднесена Кабінетом Міністрів України до переліку офшорних зон.

6. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити неприйнятно високий ризик ділових відносин (фінансової операції без встановлення ділових відносин) стосовно клієнтів у разі:

нemожливості виконувати визначені цим Законом обов'язки або мінімізувати виявлені ризики, пов'язані з таким клієнтом або фінансовою операцією;

наявності обґрунтованих підозр за результатами вивчення підозрілої діяльності клієнта, що така діяльність може бути фіктивною.

7. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу щодо неприбуткових організацій, у тому числі благодійних, зобов'язаний вживати заходів для мінімізації ризику бути використаним з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення, зокрема з урахуванням рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

8. Проведення первинного фінансового моніторингу забезпечується безпосередньо суб'єктом первинного фінансового моніторингу, його філіями, іншими відокремленими підрозділами та дочірніми компаніями, у тому числі тими, що розташовані в державах, в яких рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) не застосовуються або застосовуються недостатньо мірою, в межах, визначених законодавством такої держави.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу щодо філій, інших відокремлених підрозділів та дочірніх компаній, розташованих у державах, в яких рекомендації Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) не застосовуються або застосовуються недостатньо мірою, зобов'язаний провести оцінку заходів запобігання та протидії, що здійснюються в таких державах.

У разі якщо здійснення заходів не дозволяється законодавством такої держави, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний повідомити відповідному суб'єкту державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, про відповідні запобіжні заходи, що суб'єкт первинного фінансового моніторингу буде вживати для мінімізації ризиків використання діяльності філій, інших відокремлених підрозділів та дочірніх компаній з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу вживає відповідні запобіжні заходи, спрямованих на здійснення посилених заходів належної перевірки до встановлення ділових відносин з особами або компаніями таких держав; повідомлення спеціально уповноваженого органу про фінансові операції з клієнтами відповідних держав; попередження клієнтів про те, що операції з фізичними або юридичними особами, трастами або іншими подібними правовими утвореннями у відповідних державах можуть містити ризик легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Стаття 8. Завдання, обов'язки та права суб'єкта первинного фінансового моніторингу

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу (крім спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що провадять свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи) з урахуванням вимог законодавства, результатів національної оцінки ризиків та оцінки ризиків, притаманних його діяльності, розробляє, впроваджує та оновлює правила фінансового моніторингу, програми проведення первинного фінансового моніторингу та інші внутрішні документи з питань фінансового моніторингу (далі — внутрішні документи з питань фінансового моніторингу) і призначає працівника, відповідального за його проведення (далі — відповідальний працівник).

Внутрішні документи з питань фінансового моніторингу повинні містити процедури, достатні для забезпечення ефективного управління ризиками, а також для запобігання використанню послуг та продуктів суб'єкта первинного фінансового моніторингу для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення.

Групи, учасниками яких є суб'єкти первинного фінансового моніторингу, розробляють та впроваджують єдині правила фінансового моніторингу, що, зокрема, включають процедуру використання інформації в межах групи з метою фінансового моніторингу. Такі правила поширюються на всіх суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що входять до групи, їх філії та дочірні компанії, розташовані в інших країнах.

2. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний:

1) стати на облік у спеціально уповноваженому органі як суб'єкт первинного фінансового моніторингу та повідомляти спеціально уповноважений орган в порядку, визначеному Національним банком України для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, щодо яких Національний банк України відповідно до статті 18 цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду, а також Кабінетом Міністрів України для інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу, про:

призначення чи звільнення відповідального працівника;

призначення особи, яка тимчасово буде виконувати обов'язки відповідального працівника у разі його відсутності;

зміну відомостей про суб'єкта первинного фінансового моніторингу та/або відповідального працівника чи особу, яка тимчасово виконує його обов'язки;

припинення та/або поновлення діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

2) забезпечувати відповідно до вимог, встановлених відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, належну організацію та проведення первинного фінансового моніторингу, що належним чином надає можливість виявляти порогові та підозрілі фінансові операції (діяльність) незалежно від рівня ризику ділових відносин з клієнтом (проведення фінансових операцій без встановлення ділових відносин) та повідомляти про них спеціально уповноважений орган, а також запобігати використанню послуг та продуктів суб'єкта первинного фінансового моніторингу для проведення клієнтами фінансових операцій з протиправною метою;

3) забезпечувати функціонування належної системи управління ризиками, застосування у своїй діяльності ризик-орієнтованого підходу та вжиття належних заходів з метою мінімізації ризиків;

4) здійснювати належну перевірку нових клієнтів, а також існуючих клієнтів;

5) забезпечувати моніторинг фінансових операцій клієнта (у тому числі таких, що здійснюються в інтересах клієнта) на предмет відповідності таких фінансових операцій наявній у суб'єкта первинного фінансового моніторингу інформації про клієнта, його діяльність та ризик, включаючи в разі необхідності інформацію про джерело коштів, пов'язаних з фінансовою(ими) операцією(ями);

6) забезпечувати виявлення, зокрема з використанням засобів автоматизації, фінансових операцій, що

підлягають фінансовому моніторингу, до початку, у процесі, у день виникнення підозри, після їх проведення або під час спроби їх проведення чи після відмови клієнта від їх проведення;

7) забезпечувати реєстрацію фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, зокрема з використанням засобів автоматизації;

8) повідомляти спеціально уповноважений орган про:

а) порогові фінансові операції, що відповідають ознакам, визначенім абзацами другим та третім частини першої статті 20 цього Закону, — протягом п'яти робочих днів з дня їх проведення (спроби проведення);

б) порогові фінансові операції, що відповідають ознакам, визначенім абзацами четвертим та п'ятим частини першої статті 20 цього Закону, — не пізніше п'ятої робочого дня місяця, наступного за місяцем, в яко- му фінансові операції були здійснені;

в) підозрілі фінансові операції (діяльність) або спроби їх проведення незалежно від суми, на яку вони(а) проводяться, — негайно після виникнення підозри або достатніх підстав для підозри, а також надавати обґрунтовані висновки, копії документів та інформацію, на основі яких сформовано підозру, та додаткову інформацію на запити спеціально уповноваженого органу;

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

16) вживати заходів щодо запобігання розголошенню (зокрема особам, стосовно фінансових операцій яких проводиться перевірка) інформації, що подається спеціально уповноваженому органу, та іншої інформації з питань фінансового моніторингу (у тому числі про факт подання такої інформації або факт отримання запиту, рішення чи доручення від спеціально уповноваженого органу та їх виконання), крім випадків, визначеніх цим Законом;

17) документувати заходи, вжиті з метою виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії шляхом створення (ведення) відповідних документів (у тому числі електронних), записів у такий спосіб, щоб сприяти працівникам суб'єкта первинного фінансового моніторингу, залученим до проведення первинного фінансового моніторингу, найбільш раціонально та ефективно виконувати свої обов'язки та бути здатними довести суб'єкту державного фінансового моніторингу, що рішення, прийняті з метою дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, зокрема, щодо оцінки ризиків, здійснення належної перевірки, моніторингу та повідомлення про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, ґрунтуються на змістовних фактах та результатах комплексного і належного аналізу;

18) зберігати (у спосіб, щоб оперативно надавати на запит відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, та в обсязі, достатньому для відновлення інформації щодо конкретних фінансових операцій, у тому числі у разі необхідності надання як докази у кримінальному провадженні) документи (у тому числі електронні), їх копії, записи, дані, інформацію щодо заходів, вжитих з метою виконання вимог у сфері запобігання та протидії, зокрема щодо здійснення належної перевірки клієнтів (у тому числі ідентифікації та верифікації представників клієнтів, встановлення їх повноважень), а також осіб, яким суб'єктом первинного фінансового моніторингу було відмовлено у встановленні ділових відносин та/або проведенні фінансових операцій, а також усі документи, що стосуються ділових відносин (проведення фінансової операції) з клієнтом (включаючи ділову, зокрема внутрішню, кореспонденцію, листування, звіти, запити, результати будь-якого аналізу під час здійснення належної перевірки клієнта), не менше п'яти років після припинення ділових відносин з клієнтом або завершення разової фінансової операції без встановлення ділових відносин з клієнтом.

Нормативно-правовим актом суб'єкта державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, можуть встановлюватися більш тривали строки та додаткові вимоги до порядку зберігання документів;

19) забезпечувати доступ відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, та на обґрунтованих запитах правоохоронних органів, вчинені в межах їх повноважень, до документів або інформації, що міститься в них, у повному обсязі відповідно до вимог закону. Отримання правоохоронними органами від банків документів або інформації, що становлять банківську таємницю, здійснюється в порядку та в обсязі, встановлених Законом України «Про банки і банківську діяльність»;

20) за дорученням спеціально уповноваженого органу, наданим з метою виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави, зупиняти проведення або забезпечити моніторинг фінансової операції відповідної особи в установленому законодавством порядку;

21) за рішенням спеціально уповноваженого органу зупиняти проведення видаткових фінансових операцій або забезпечити моніторинг фінансової операції (фінансових операцій) відповідної особи в установленому законодавством порядку;

22) проводити в порядку, встановленому суб'єктом державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу, внутрішні перевірки своєї діяльності на предмет дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії або незалежний аудит своєї діяльності (крім банківської діяльності) у цій сфері;

23) вживати відповідно до законодавства заходів для забезпечення проходження відповідальним працівником навчання у сфері запобігання та протидії протягом трьох місяців з дня його призначення, а також підвищення кваліфікації відповідального працівника шляхом проходження навчання не менше одного разу на три роки на базі відповідного навчального закладу, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу, та в інших навчальних закладах за погодженням із спеціально уповноваженим органом;

24) вживати на постійній основі заходів з підготовки персоналу з метою належного виконання вимог цього Закону, зокрема шляхом проведення освітньої та практичної роботи;

25) здійснювати управління ризиками, пов'язаними із запровадженням чи використанням нових та існуючих інформаційних продуктів, ділової практики або технологій, у тому числі таких, що забезпечують проведення фінансових операцій без безпосереднього контакту з клієнтом;

26) виконувати вчинені на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені законодавством у сфері запобігання та протидії, вимоги відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, що виконання (усунення порушень) вимог законодавства у сфері запобігання та протидії;

27) встановлювати для працівників процедури щодо повідомлення керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу та/або відповідального працівника про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, у тому числі без зазначення авторства (анонімно), із забезпеченням відповідних засобів;

28) забезпечувати захист (не допускати звільнення чи примушення до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності чи піддання іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація (переатестація), зміна умов праці, відмова в призначенні на

вищу посаду, скорочення заробітної плати тощо) або піддання загрозі таких заходів впливу) працівників у зв'язку з повідомленням ними керівника та/або відповідального працівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу чи суб'єкта державного фінансового моніторингу про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії;

29) не допускати до керівництва, членства у своїх органах управління (наглядових та виконавчих) або контролю осіб, які мають не погашену або не зняту в установленому законом порядку судимість за корисливи кримінальні правопорушення або тероризм, а також їх співучасників у таких кримінальних правопорушеннях;

30) не допускати формування свого статутного капіталу (для кредитних спілок — пайового, резервного та додаткового капіталу) за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити.

3. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу з метою виконання покладених на нього цим Законом завдань має право звертатися із запитами до Національного банку України, Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку, органів виконавчої влади, правоохоронних органів, державних реєстраторів, які зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня отримання відповідного запиту надати запитувану інформацію та/або документи (їх копії, витяги з документів). Правоохоронні органи надають інформацію з урахуванням вимог, передбачених Кримінальним процесуальним кодексом України.

4. Суб'єкту первинного фінансового моніторингу, його керівникам, відповідальному працівнику, іншим працівникам, залученим до проведення первинного фінансового моніторингу, кінцевим бенефіціарним власникам забороняється використовувати свої повноваження та пов'язані з ними можливості або утримуватися від їх використання з метою легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження збройного знищення або сприяння іншим особам у вчиненні таких дій.

Керівник та заступник керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу, голова та члени наглядового органу суб'єкта первинного фінансового моніторингу, відповідальний працівник (особа, яка тимчасово виконує повноваження відповідального працівника у разі його відсутності), інші працівники суб'єкта первинного фінансового моніторингу, залучені до проведення первинного фінансового моніторингу, у разі порушення законодавства про запобігання та протидію несуть відповідальність згідно із законом.

5. Керівники та відповідальні працівники (особи, які тимчасово виконують повноваження відповідальних працівників у разі їх відсутності) суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також інші працівники, залучені до проведення первинного фінансового моніторингу, у разі порушення законодавства про запобігання та протидію несуть відповідальність згідно із законом.

6. Відповідальність за неналежну організацію та проведення первинного фінансового моніторingu несе керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також відповідальний працівник.

7. У разі здійснення процедури ліквідації суб'єкта первинного фінансового моніторингу, у тому числі визнання його банкрутом, або призначення тимчасової адміністрації відповідальність за невиконання вимог пунктів 12—14, 20 та 21 частини другої цієї статті несуть ліквідатор, уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.

Стаття 9. Правовий статус відповідального працівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу

1. Відповідальні працівники призначається за посадою на рівні керівництва суб'єкта первинного фінансового моніторингу. Правовий статус, пізвітність та підпорядкування відповідального працівника банку в організаційній структурі банку та вимоги до нього визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України.

Відповідальний працівник повинен мати бездоганну ділову репутацію та відповідати кваліфікаційним вимогам, встановленим суб'єктом державного фінансового моніторингу, що згідно із цим Законом виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

2. Призначення відповідального працівника та перевірка його відповідності кваліфікаційним вимогам здійснюються в порядку, визначеному відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, який згідно із цим Законом виконує функції державного регулювання та нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

Призначення та звільнення відповідальних працівників банків, філій іноземних банків здійснюються за погодженням з Національним банком України.

3. До повноважень відповідального працівника належать:

1) забезпечення повідомлення спеціально уповноваженого органу про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу;

2) забезпечення повідомлення спеціально уповноваженого органу про розбіжності між відомостями про кінцевих бенефіціарних власників клієнта, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, та інформацією про кінцевих бенефіціарних власників, отриманою суб'єктом первинного фінансового моніторингу в результаті здійснення належної перевірки клієнта;

3) проведення перевірок діяльності будь-якого підрозділу суб'єкта первинного фінансового моніторингу та його працівників щодо виконання ними внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

4) право доступу до всіх приміщень, документів, інформації, баз даних, засобів телекомунікації, архівів суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

5) залучення працівників суб'єкта первинного фінансового моніторингу до проведення первинного фінансового моніторингу та перевірок з цих питань;

6) організація розроблення, подання для затвердження, забезпечення постійного оновлення, а також контроль за виконанням внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

7) одержання пояснень з питань проведення фінансового моніторингу від працівників суб'єкта первинного фінансового моніторингу незалежно від змін місця виконання;

8) сприяння проведенню уповноваженими представниками суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, перевірок діяльності суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо дотримання законодавства у сфері запобігання та протидії;

9) прийняття рішення про подання інформації з питань фінансового моніторингу на запити спеціально уповноваженого органу та відповідних правоохоронних органів;

10) виконання інших функцій відповідно до законодавства та внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу.

4. Керівник та інші працівники суб'єкта первинного фінансового моніторингу зобов'язані сприяти виконанню відповідальним працівником своїх функцій.

5. Відповідальний працівник під час виконання функцій з питань проведення фінансового моніторингу незалежний у своїй діяльності, підвітній тільки керівнику суб'єкта первинного фінансового моніторингу і зобов'язаний не менше одного разу на місяць інформувати в письмовій формі керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу про виявлені фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, та заходи, вжиті, зокрема, для:

забезпечення проведення первинного фінансового моніторингу;

розроблення та оновлення внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

підготовки персоналу щодо виконання вимог цього Закону;

Стаття 10. Особливості діяльності спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу

Обсяг дій при здійсненні кожного із заходів належної перевірки визначається суб'єктом первинного фінансового моніторингу з урахуванням ризик-профілю клієнта, зокрема рівня ризику, мети ділових відносин, суми здійснюваних операцій, регулярності або тривалості ділових відносин.

3. Належна перевірка здійснюється в разі:

встановлення ділових відносин (крім ділових відносин, встановлених на підставі договорів страхування за видами страхування, що не передбачають здійснення страхової виплати в разі дожиття застрахованої особи до закінчення строку дії договору страхування та/або досягнення застрахованою особою певного віку, визначеного в такому договорі, за якими клієнтом є фізична особа та загальний страховий платіж не перевищує 27 тисяч гривень або його сума еквівалентна зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті; а також крім встановлення ділових відносин, які виникають на підставі договорів про участь в лотереї, за умови, що розмір ставки гравця не перевищує 5 тисяч гривень);

наявності підозри;

здійснення переказів (у тому числі міжнародних) без відкриття рахунка на суму, що дорівнює чи перевищує 30 тисяч гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, одиницях вартості, але є меншою за суму, передбачену частиною першою статті 20 цього Закону;

проведення фінансової операції з віртуальними активами на суму, що дорівнює чи перевищує 30 тисяч гривень;

виникнення сумнівів у достовірності чи повноті раніше отриманих ідентифікаційних даних клієнта;

проведення разової фінансової операції без встановлення ділових відносин з клієнтами, якщо сума фінансової операції дорівнює або перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону.

Залежно від рівня ризику проведення фінансової операції належна перевірка клієнта здійснюється також у разі проведення ним кількох фінансових операцій, що можуть бути пов'язані між собою, на загальну суму, що дорівнює або перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону.

4. Ідентифікація та верифікація клієнта здійснюються до встановлення ділових відносин, вчинення правочинів (крім випадків, передбачених цим Законом), проведення фінансової операції, відкриття рахунка.

З метою неперешкоджання звичайній діловій практиці верифікація клієнта може здійснюватися за необхідності під час встановлення ділових відносин. У такому разі здійснення верифікації має бути завершене як найшвидше після першого контакту з клієнтом, за умови здійснення ефективного управління ризиками легалізації (відмінання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму та фінансування розповсюдження зброї масового знищення. Верифікація клієнта також може бути здійснена після відкриття рахунка, але до проведення по ньому першої фінансової операції.

Верифікація здійснюється також в інших випадках, установлених Національним банком України для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, за якими він відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання і нагляд.

5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право витребувати, а клієнт, представник клієнта зобов'язані подати інформацію (офіційні документи), необхідну (необхідні) для здійснення належної перевірки. Зазначена інформація подається безоплатно. Порядок подання інформації визначається Кабінетом Міністрів України.

6. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право витребувати, а клієнт, представник клієнта зобов'язані подати інформацію (офіційні документи), необхідну (необхідні) для здійснення належної перевірки, а також для виконання таким суб'єктом первинного фінансового моніторингу інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії.

7. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу відповідно до законодавства зобов'язаний на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел (якщо інше не передбачено цим Законом), здійснювати верифікацію.

Офіційні документи мають бути чинними (дійсними) на момент їх подання та включати всі необхідні ідентифікаційні дані. Копії офіційних документів, крім нотаріально засвідчених, на підставі яких суб'єкт первинного фінансового моніторингу здійснив верифікацію, засвідчуються в порядку, встановленому суб'єктом державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання та нагляду за відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

Реквізити банку, в якому відкрито рахунок клієнту, номер поточного рахунка, місце проживання або місце перебування фізичної особи — резидент України (місце проживання або місце тимчасового перебування фізичної особи — нерезидента в Україні), відомості про виконавчий орган (органі управління), а також інша інформація, необхідна для з'ясування мети та характеру майбутніх ділових відносин, проведення на постійній основі моніторингу ділових відносин та фінансових операцій клієнта, встановлених суб'єктом первинного фінансового моніторингу на підставі офіційних документів та/або інформації, одержаної від клієнта (представника клієнта) та засвідченої ним, а також з інших офіційних та/або надійних джерел, якщо така інформація є відкритою, не потребують верифікації в разі відсутності в суб'єкта первинного фінансового моніторингу підозр щодо достовірності (чинності) таких документів та/або інформації.

Для визначення належності клієнта або кінцевого бенефіціарного власника клієнта до політично значущих осіб, членів їх сімей або пов'язаних з ними осіб суб'єкт первинного фінансового моніторингу використовує декілька надійних джерел інформації та вживає заходів для перевірки отриманої інформації.

З метою встановлення кінцевого бенефіціарного власника суб'єкта первинного фінансового моніторингу:

виробовує та отримує від клієнта — юридичної особи структуру власності такого клієнта;

встановлює щодо трасту або іншого подібного правового утворення відомості про засновників, довірчих

власників, захисників (у разі наявності), вигодоодержувачів (вигодонабувачів) або групу вигодоодержувачів (вигодонабувачів), а також про будь-яких інших фізичних осіб, які здійснюють вирішальний вплив на діяльність трасту або іншого подібного правового утворення (у тому числі через ланцюг контролю/володіння). Щодо трастів та інших подібних правових утворень, вигодоодержувачі (вигодонабувачі) яких характеризуються певними ознаками або класом, встановлюється інформація про таких вигодоодержувачів (вигодонабувачів), яка б надала можливість встановити їх особу в момент виплати чи реалізації ними належних їм прав;

має право використовувати дані, що містяться в офіційних документах, офіційних та/або інших джерелах;

має вжити належних заходів для перевірки достовірності інформації щодо кінцевого бенефіціарного власника та пересвідчитися, що він знає, хто є кінцевим бенефіціарним власником (за його наявності), здійснюючи обґрутовані заходи для розуміння права власності (контролю) та структури власності.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу при встановленні кінцевого бенефіціарного власника клієнта не повинен покладатися виключно на Єдиний державний реєстр юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань. Вимоги щодо встановлення кінцевого бенефіціарного власника суб'єкта первинного фінансового моніторингу виконує з використанням ризик-орієнтованого підходу.

8. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу під час ідентифікації та верифікації резидентів встановлюють:

1) для фізичної особи — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, дату народження, номер (та за наявності — серію) паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, відомості про місце проживання або місце перебування, реєстраційний номер облікової картки платника податків, номер (та за наявності — серію) паспорта громадянина України, в якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, чи номер паспорта із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків в електронному безконтактному носії, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності). Якщо за звичаями національної меншини, до якої належить особа, прізвище або по батькові не є складовими імені, зазначаються лише складові імені;

2) для фізичної особи — підприємця — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, дату народження, номер (та за наявності — серію) паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, відомості про місце проживання або місце перебування, реєстраційний номер облікової картки платника податків, номер (та за наявності — серію) паспорта громадянина України, в якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків в електронному безконтактному носії; дату та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань про проведення державної реєстрації; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка (за наявності), унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності). Якщо за звичаями національної меншини, до якої належить особа, прізвище або по батькові не є складовими імені, зазначаються лише складові імені;

3) для юридичної особи — повне найменування, місце народження; дату та номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань про проведення державної реєстрації; відомості про виконавчий орган (органі управління); ідентифікаційні дані осіб, які мають право розпоряджатися рахунками та/або майном; ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка.

Банки як суб'єкти первинного фінансового моніторингу можуть не встановлювати щодо резидентів (фізичних осіб — підприємців, юридичних осіб) реквізити іншого банку, в якому відкрито рахунок, і номер поточного рахунка.

9. Під час ідентифікації та верифікації нerezидентів, а також трастів та інших подібних правових утворень суб'єкти первинного фінансового моніторингу встановлюють:

1) для фізичної особи — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, дату народження, номер (та за наявності — серію) паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, громадянство, відомості про місце проживання або місце тимчасового перебування в Україні, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності). Якщо за звичаями національної меншини, до якої належить особа, прізвище або по батькові не є складовими імені, зазначаються лише складові імені;

2) для юридичної особи — повне найменування, місце народження; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, номер банківського рахунка; відомості про виконавчий орган (органі управління); ідентифікаційні дані осіб, які мають право розпоряджатися рахунками та/або майном. Під час верифікації суб'єкту первинного фінансового моніторингу надається також колія легалізованого витягу з торгового, банківського чи судового реєстру або нотаріально засвідчено реєстраційне уповноваженого органу іноземної держави про реєстрацію відповідної юридичної особи;

3) для трастів та інших подібних правових утворень, що не є юридичними особами, — повне найменування, мету та цілі діяльності, об'єкти управління, що належать нerezиденту, стосовно якого здійснюється ідентифікація та верифікація, країну заснування, місце на

ходження; реквізити банку, в якому відкрито рахунок, номер банківського рахунка; ідентифікаційний номер (у разі наявності), що нerezидент використовує при поданні податкових декларацій та інших податкових документів до податкових органів у країні, резидентом якої він є. Під час верифікації суб'єкту первинного фінансового моніторингу надається також засвідчена копія документа або його витяг про утворення (заснування) трасту або іншого подібного правового утворення.

10. У сфері страхування життя страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери з метою ідентифікації вигодоодержувача (вигодонабувача) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя додатково до заходів належної перевірки клієнта, визначених частинами восьмою та дев'ятою цієї статті, встановлюють:

1) для вигодоодержувачів (вигодонабувачів), конкретно визначених у договорі (страховому полісі, свідоцтві, сертифікаті), — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові фізичної особи або найменування юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення;

2) для вигодоодержувачів (вигодонабувачів), визначених через їх характеристики або категорію (наприклад, чоловік, дружина або діти на момент настання страхового випадку) чи в інший спосіб (наприклад за заповітом), — інформацію, достатню для впевненості страховика (перестраховика), страхового (перестрахового) брокера в можливості ідентифікувати вигодоодержувача (вигодонабувача) під час здійснення страхової виплати.

Страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери здійснюють верифікацію вигодоодержувачів (вигодонабувачів) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя під час здійснення страхової виплати. У разі передачі прав за договорами страхування життя третім особам ідентифікація нових вигодоодержувачів (вигодонабувачів) зді

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

ми пов'язані ділові відносини чи операції з такими особами;

4) здійснювати на постійній основі поглиблений моніторинг ділових відносин.

Обсяг дій суб'єкта первинного фінансового моніторингу щодо заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, має бути пропорційним ризику ділових відносин (фінансової операції без встановлення ділових відносин) з клієнтом.

У разі якщо політично значуща особа перестала виконувати визначені публічні функції, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний продовжувати не менше ніж протягом дванадцяти місяців враховувати її триваючі ризики та вживати заходів, визначених пунктами 2—4 цієї частини, поки не переконається в тому, що такі ризики відсутні.

При цьому суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен враховувати ризики, що залишаються властивими політично значущій особі, зокрема:

рівень впливу, що особа може ще мати;
обсяг повноважень, якими вона була наділена;
зв'язок між минулими та чинними повноваженнями тощо.

Страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери, крім заходів, передбачених цією частиною, здійснюють також заходи для встановлення факту про те, чи є політично значуща особа вигодоодержувачем (вигодонабувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодоодержувача (вигодонабувача) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя. У разі встановлення факту про те, що така особа є вигодоодержувачем (вигодонабувачем) та/або кінцевим бенефіціарним власником вигодоодержувача (вигодонабувача), до здійснення страховової виплати за таким договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) про це інформується керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу та проводиться на постійній основі моніторинг ділових відносин з держателем такого договору (страхового полісу, свідоцтва, сертифіката) з урахуванням рекомендацій відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу, за результатами якого приймається рішення щодо інформування спеціально уповноваженого органу.

14. Повторна ідентифікація та верифікація клієнта (його представника) не є обов'язковими, якщо ця особа раніше була ідентифікована та верифікована згідно з вимогами закону, за умови відсутності у суб'єкта первинного фінансового моніторингу підозр та/або підстав вважати, що наявні документи, дані та/або інформація про клієнта (представника клієнта) є нечинними (недійсними) та/або неактуальними.

Ідентифікація та верифікація клієнта не здійснюються в разі вчинення правочинів між банками, зареєстрованими в Україні.

15. Нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, може визначатися скорочений перелік ідентифікаційних даних, що з'ясовуються суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у разі:

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає орган державної влади, фонд соціального страхування, підприємство, що повністю перебуває в державній власності, міжнародна установа чи організація (їх представництво), в яких бере участь Україна відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також міжнародних договорів України, що не підлягають ратифікації;

проведення фінансової операції на фондовий біржі;

проведення страхового відшкодування або страхової виплати за договором міжнародного обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності;

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає установа, орган, офіс або агентство Європейського Союзу;

встановлення ділових відносин або проведення фінансової операції, якщо клієнтом виступає дипломатичне представництво іноземної держави, акредитоване в Україні в установленому порядку;

встановлення ділових відносин з клієнтом, який є емітентом, що відповідно до законодавства або у зв'язку із здійсненням публічної пропозиції акцій чи у зв'язку із допуском його акцій до торгів зобов'язаний публічно розкривати відомості про кінцевих бенефіціарних власників, або є дочірнім підприємством чи представництвом такого емітента.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний встановити ідентифікаційні дані, передбачені частинами восьмою — дев'ятою цієї статті, у разі наявності в нього підозр щодо клієнтів, передбачених цією частиною.

Положення, передбачені цією частиною, не можуть бути застосовані в разі наявності у суб'єкта первинного фінансового моніторингу підозр.

16. Суб'єкти державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, встановлюють особливості та надійні джерела для здійснення належної перевірки клієнтів для відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також особливості встановлення вигодоодержувачів (вигодонабувачів) за фінансовими операціями.

17. Нормативно-правовими актами суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, визначаються:

порядок здійснення агентом ідентифікації та верифікації клієнтів;

порядок використання інформації щодо ідентифікації, верифікації клієнтів, встановлення їх кінцевих бенефіціарних власників та вживання заходів з верифікації їх особи, а також інформації щодо мети та характеру майбутніх ділових відносин, отриманої від третьої особи, яка є суб'єктом первинного фінансового моніторингу відповідно до вимог цього Закону або вживаває подібні за змістом заходи, підлягає відповідному нагляду відповідно до законодавства країни реєстрації такого суб'єкта та діє від свого імені.

Використання агента для здійснення ідентифікації та верифікації клієнтів можливе тільки за умови укладен-

ня письмового договору між суб'єктом первинного фінансового моніторингу та агентом.

Суб'єктом первинного фінансового моніторингу забороняється використовувати інформацію, отриману відповідно до абзацу третього цієї частини від третьої особи, що утворена і діє відповідно до законодавства держави (юрисдикції), що не виконує або неналежним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження збройного знищення, крім випадків, якщо використання інформації здійснюється в межах групи з дотриманням єдиних правил фінансового моніторингу.

У разі здійснення агентом ідентифікації та верифікації клієнтів, а також у разі використання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації, отриманої від третьої особи відповідно до абзацу третього цієї частини, відповідальність за здійснення належної перевірки клієнта несе такий суб'єкт первинного фінансового моніторингу.

18. У разі якщо клієнт (особа) діє як представник іншої особи чи від імені або в інтересах іншої особи, суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний згідно з вимогами цієї статті та положеннями інших законів, що регулюють процедуру ідентифікації, ідентифікувати також особу, від імені або в інтересах якої проводиться фінансова операція, та встановити її кінцевого бенефіціарного власника або встановити вигодоодержувача (вигодонабувача) за фінансовою операцією, крім здійснення фінансових операцій на підставі кореспондентських відносин, передбачених абзацами другим — четвертим пункту 32 частини першої статті 1 цього Закону.

19. У разі якщо особа діє як представник клієнта, суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен перевірити на підставі офіційних документів наявність у цієї особи відповідних повноважень, а також здійснити ідентифікацію та верифікацію такої особи.

20. У випадках, передбачених абзацом четвертим частини третьої цієї статті, належна перевірка здійснюється суб'єктом первинного фінансового моніторингу в порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.

Стаття 12. Посилені заходи належної перевірки клієнта

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний здійснювати посилені заходи належної перевірки щодо клієнтів, ризик ділових відносин з якими (ризик фінансової операції без встановлення ділових відносин яких) є високим.

2. Суб'єкти державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, можуть визначати обставини, за яких здійснюються посилені заходи належної перевірки, та дії, що повинні вживатися суб'єктами первинного фінансового моніторингу за таких обставин.

3. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний, наскільки це можливо, проводити аналіз та вивчення підстав і цілей усіх фінансових операцій, що відповідають хоча б одній із таких ознак:

є складними фінансовими операціями;
є незвично великими фінансовими операціями;
проводені у незвичайній способі;

не мають очевидної економічної чи законної мети.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу повинен підвищити ступінь і характер моніторингу ділових відносин з метою визначення, чи є такі фінансові операції або дії клієнта підозрілими.

4. Страховики (перестраховики), страхові (перестрахові) брокери при визначені потреби у здійсненні посилені заходів належної перевірки клієнтів повинні враховувати вигодоодержувача (вигодонабувача) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя як один із критеріїв ризику. Якщо вигодоодержувач (вигодонабувач) за договором (страховим полісом, свідоцтвом, сертифікатом) страхування життя, який є юридичною особою, трастом або іншим подібним правовим утворенням, становить високий ризик, посилені заходи належної перевірки клієнта на час виплати повинні включати ідентифікацію та верифікацію кінцевого бенефіціарного власника такого вигодоодержувача (вигодонабувача) (у разі його наявності).

Стаття 13. Спрошені заходи належної перевірки

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право здійснювати спрошені заходи належної перевірки щодо клієнтів, ризик ділових відносин з якими (ризик фінансової операції без встановлення ділових відносин яких) є низьким.

2. При прийнятті рішення про здійснення спрошених заходів належної перевірки суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний пересвідчитися, що ризик ділових відносин з клієнтом (ризик фінансової операції без встановлення ділових відносин) є низьким.

3. У разі здійснення спрошених заходів належної перевірки суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний проводити моніторинг ділових відносин та фінансових операцій клієнта, що здійснюються у процесі таких відносин, достатній для того, щоб мати можливість виявляти фінансові операції, які не відповідають фінансовому стану та/або змісту діяльності клієнта.

4. Критерії ризику, які мають враховуватися, та дії, що повинні проводитися у ситуаціях, коли здійснюються спрошені заходи належної перевірки, визначають суб'єкти державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу.

Стаття 14. Інформація, яка супроводжує переказ коштів або віртуальних активів

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів платнику (ініціатору переказу), повинен забезпечити, щоб усі перекази супроводжувалися:

1) інформацію про платника (ініціатора переказу);

а) фізичну особу (фізичну особу — підприємця) — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові; номер рахунка/електронного гаманця, на якому зберігаються електронні гроші (далі — електронний гаманець), з якого списуються кошти, а в разі відсутності рахунка/електронного гаманця — унікальний обліковий номер фінансової операції;

б) юридичну особу — повне найменування; номер рахунка/електронного гаманця, з якого списуються кошти, а в разі відсутності рахунка/електронного гаманця — унікальний обліковий номер фінансової операції;

в) траст або інше подібне правове утворення — повне найменування; місце наявності — серію паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів), або реєстраційний номер облікової картки платника податків, або дату і місце народження;

б) юридичну особу — повне найменування; місце наявності — серію паспорта громадянина України (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаним на території України для укладення правочинів);

дає змогу здійснити відстеження операції (далі — унікальний обліковий номер фінансової операції); місце проживання (або місце перебування фізичної особ

дів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу коштів платнику (ініціатору переказу), отримує від платника (ініціатора переказу) електронні гроші для їх обміну/погашення на безготівкові кошти з метою їх подальшого переказу.

4. У разі ініціювання переказу за межі України, у тому числі з використанням віртуальних активів, на суму, що є меншою ніж 30 тисяч гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, та відсутності ознак пов'язаності такої фінансової операції з іншими фінансовими операціями, що в сумі перевищують 30 тисяч гривень, такий переказ повинен супроводжуватися як мінімум:

1) інформацією про платника (ініціатора переказу):

а) фізичну особу (фізичну особу — підприємця) — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові; номер її рахунка, з якого списуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції;

б) юридичну особу — повне найменування, номер рахунка, з якого списуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції;

в) траст або інше подібне правове утворення — повне найменування, номер рахунка, з якого списуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції;

2) інформацією про отримувача переказу коштів:

а) фізичну особу (фізичну особу — підприємця) — прізвище, ім'я та (за наявності) по батькові, номер рахунка, на який зараховуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції;

б) юридичну особу — повне найменування, номер рахунка, на який зараховуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції;

в) траст або інше подібне правове утворення — повне найменування, номер рахунка, на який зараховуються кошти, а в разі відсутності рахунка — унікальний обліковий номер фінансової операції.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів платнику (ініціатору переказу), може не здійснювати верифікації платника (ініціатора переказу) відповідно до частини другої цієї статті, крім випадків, якщо:

— виникає підозра, що фінансова операція або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

— суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу коштів платнику (ініціатору переказу), отримує від платника (ініціатора переказу) кошти у готівковій формі для здійснення переказу або електронні гроші для їх обміну/погашення на безготівкові кошти з метою їх подальшого переказу.

5. Суб'єкту первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів платнику (ініціатору переказу), забороняється здійснювати переказ коштів у разі відсутності інформації, якою повинна супроводжуватися фінансова операція з переказу коштів у випадках, передбачених відповідно частинами першою, третьою та четвертою цієї статті.

6. Посередник з переказу коштів/суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу, зобов'язаний:

1) запровадити процедури з метою перевірки, що дані про платника (ініціатора переказу) і отримувача переказу заповнені з використанням знаків та символів, що допускаються правилами відповідної платіжної системи (у разі наявності таких вимог платіжної системи);

2) запровадити процедури моніторингу переказів, включаючи, у разі необхідності, моніторинг у реальному часі або моніторинг за фактом виконання переказу з метою виявлення відсутності інформації про платника (ініціатора переказу) та/або отримувача переказу у випадках, передбачених цією статтєю;

7. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу, здійснює належну перевірку до зарахування переказу на рахунок отримувача або видачі йому у готівковій формі шляхом верифікації отримувача в частині даних, наведених у пункті 2 частини першої цієї статті, на підставі офіційних документів або інформації, отриманої з офіційних та/або надійних джерел, з урахуванням особливостей, визначених частиною восьмою цієї статті.

8. У разі виплати переказу на суму, що є меншою ніж 30 тисяч гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, та відсутності ознак пов'язаності такої фінансової операції з іншими фінансовими операціями, що в сумі перевищують 30 тисяч гривень, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу, може не здійснювати верифікації отримувача відповідно до частини сьомої цієї статті, крім випадків, якщо:

— виникає підозра, що фінансова операція або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

— суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу коштів отримувачу, здійснює виплату переказу в готівковій формі або за дорученням отримувача здійснює придання електронних грошей.

9. Верифікація платника (ініціатора переказу)/отримувача може не здійснюватись, якщо платник (ініціатор переказу)/отримувач був ідентифікований та верифікований раніше у порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.

10. Посередник з переказу коштів/суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу, повинен запровадити процедури на основі ризик-орієнтованого підходу щодо прийняття рішення про здійснення, відхилення чи зупинення переказу коштів, що не містить інформації, передбаченої цією статтею, та вжиття відповідних заходів.

11. Якщо посередник з переказу коштів під час отримання переказу виявив факт відсутності даних про платника (ініціатора переказу) та/або отримувача, пе-

редбачених цією статтею, або такі дані заповненні з використанням символів, що не допускаються правилами відповідної платіжної системи, посередник з підходу щодо відхилення такого переказу коштів повинен приняти рішення на основі ризик-орієнтованого підходу щодо відхилення такого переказу або подання запиту на отримання необхідної інформації до чи після здійснення переказу коштів.

12. Якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу коштів отримувачу, під час отримання переказу виявив факт відсутності даних про платника (ініціатора переказу) та/або отримувача, передбачених цією статтею, або такі дані заповненні з використанням символів, що не допускаються правилами відповідної платіжної системи, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу, повинен приняти рішення на основі ризик-орієнтованого підходу щодо відхилення такого переказу або подання запиту на отримання необхідної інформації до чи після здійснення зарахування коштів на рахунок отримувача або їх видачі отримувачу в готівковій формі.

13. Якщо суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів платнику (ініціатору переказу)/посередник з переказу коштів неодноразово не надає на запит інформацію про платника (ініціатора переказу)/отримувача, суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що направляє запит, повинен вжити належних заходів, зокрема, надсилання попередження з встановленням кінцевих строків про надання запитуваної інформації або про відхилення будь-яких майбутніх переказів, або про обмеження (розірвання) ділових відносин з відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу.

14. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу/посередник з переказу коштів зобов'язаний інформувати Національний банк України щодо фактів відсутності інформації про платника (ініціатора переказу)/отримувача переказу у порядку, встановленому Національним банком України.

15. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги переказу коштів отримувачу/посередник з переказу коштів повинен враховувати факт відсутності інформації про платника (ініціатора переказу)/отримувача переказу під час аналізу фінансових операцій та в разі наявності підозри повідомити спеціально уповноважений орган у строки, визначені цим Законом.

16. Посередник з переказу коштів повинен під час здійснення переказу забезпечити збереження і передачу всієї отриманої інформації про платника і отримувача переказу.

17. Вимоги цієї статті поширюються на фінансові операції з переказу, що здійснюються з використанням електронних грошей.

18. Вимоги цієї статті не поширюються на випадки здійснення:

1) операцій зняття коштів з власного рахунка;

2) переказу коштів з метою сплати податків, зборів, платежів, зборів на обов'язкове державне пенсійне та соціальне страхування, штрафних санкцій та пені за порушення законодавства до державного і місцевих бюджетів, Пенсійного фонду, на рахунки органів державної влади, органів місцевого самоврядування або переказу коштів за житлово-комунальні послуги;

3) переказу коштів, коли платник (ініціатор переказу) і отримувач є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, що надають послуги з переказу коштів, а також діють від власного імені та за власний рахунок;

4) переказу коштів, у разі якщо використовуються електронні платіжні засоби або електронні гроші для оплати товарів чи послуг і номер електронного платіжного засобу та/або наперед оплачені картки багатоцільового використання супроводжує переказ на всюміш язку руху коштів;

5) переказу коштів на суму, що є меншою ніж 30 тисяч гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, в тому числі в іноземній валюті, для зарахування на рахунок отримувача виключно з метою оплати вартості товарів, робіт, послуг, погашення заборгованості за кредитом за умови, що суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що надає послуги з переказу коштів отримувачу, може здійснити відстеження через отримувача за допомогою унікального облікового номера фінансової операції переказу коштів та визначити особу, яка уклала договір з отримувачем про поставку товарів, виконання робіт, надання послуг, надання кредиту;

6) переказу коштів між платником (ініціатором переказу) і отримувачем платежу, що проводиться через посередника, уповноваженого вести переговори та укладати договір купівлі-продажу товарів або послуг від імені платника (ініціатора переказу) або отримувача;

7) операції із забезпеченням проведення переказу коштів, що здійснюються операторами послуг платіжної інфраструктури;

8) переказу коштів готівкою в межах України у сумі, що є меншою ніж 5 тисяч гривень, та відсутності ознак пов'язаності такої фінансової операції з іншими фінансовими операціями, що в сумі перевищують 5 тисяч гривень.

19. Інші випадки, за яких вимоги цієї статті не застосовуються, можуть встановлюватися нормативно-правовими актами Національного банку України.

Стаття 15. Відмова від встановлення (підтримання) ділових відносин, проведення фінансової операції

1. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний відмовитися від встановлення (підтримання) ділових відносин/відмовити клієнту у відкритті рахунка (обслуговування), у тому числі шляхом розірвання ділових відносин, закриття рахунка/відмовитися від проведення фінансової операції у разі:

якщо здійснення ідентифікації та/або верифікації клієнта, а також встановлення даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників, є неможливим або якщо у суб'єкта первинного фінансового моніторингу виникає сумнів стосовно того, що особа виступає від власного імені;

встановлення клієнту неприйнятно високого ризику або ненадання клієнтом необхідних для здійснення належної перевірки клієнта документів чи відомостей;

подання клієнтом чи його представником суб'єкту первинного фінансового моніторингу недостовірної інформації або подання інформації з метою введення в оману суб'єкту первинного фінансового моніторингу;

якщо посередник з переказу коштів під час отримання переказу виявив факт відсутності даних про платника (ініціатора переказу) та/або отримувача, пе-

редбачених цією статтею, або такі дані заповненні з використанням символів, що не допускаються правилами відповідної платіжної системи, посередник з підходу щодо відхилення такого переказу коштів повинен приняти рішення на основі ризик-орієнтованого підходу щодо відхилення такого переказу або подання запиту на отримання необхідної інформації до чи після здійснення переказу коштів.

виявлення у порядку, встановленому відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, що банк або інша фінансова установа, з якою встановлені кор

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

факти незаконного переміщення через митний кордон України готівки, обігових грошово-кредитних документів, дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння та виробів з них, а також культурних цінностей на суму, що дорівнює чи перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону.

5. Державні органи (крім Національного банку України) та органи місцевого самоврядування, державні реєстратори зобов'язані надавати спеціально уповноваженому органу інформацію (копії документів), відомості з інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, необхідні для виконання покладених на нього завдань, та/або доступ до своїх інформаційних ресурсів (баз даних) для забезпечення функціонування єдиної державної інформаційної системи у сфері запобігання та протидії.

Обсяг, порядок подання такої інформації та надання доступу до неї визначаються Кабінетом Міністрів України.

6. Надання державними органами, органами місцевого самоврядування, Національним банком України, державними реєстраторами спеціально уповноваженному органу, суб'єктам первинного фінансового моніторингу інформації відповідно до вимог цього Закону не є порушенням порядку розкриття інформації з обмеженим доступом.

Посадові особи та інші працівники державних органів, органів місцевого самоврядування, Національного банку України та державні реєстратори не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за подання інформації спеціально уповноваженному органу відповідно до вимог цього Закону.

7. Суб'єкти господарювання, підприємства, установи та організації незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, зобов'язані відповідно до пункту 2 частини першої статті 27 цього Закону надавати на запит спеціально уповноваженому органу відповідно до вимог цього Закону.

Обсяг та порядок надання такої інформації визначаються Кабінетом Міністрів України.

8. Надання посадовими особами та іншими працівниками суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій спеціально уповноваженному органу інформації відповідно до вимог цього Закону не є порушенням порядку розкриття інформації з обмеженим доступом.

Посадові особи та інші працівники суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій не несуть дисциплінарної, адміністративної, цивільно-правової та кримінальної відповідальності за надання спеціально уповноваженому органу інформації згідно з вимогами цього Закону.

9. Неправомірна відмова в наданні інформації (довідок та копії документів), несвоєчасне її надання або надання недостовірної інформації тягнуть за собою відповідальність посадових осіб державних органів та органів місцевого самоврядування, посадових осіб суб'єктів господарювання, підприємств, установ, організацій незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, відповідно до закону.

10. Обмін інформацією, що є таємницею фінансового моніторингу, її розкриття та захист здійснюються відповідно до закону.

Суб'єктам первинного фінансового моніторингу, працівникам суб'єктів первинного фінансового моніторингу, ліквідатору, уповноважений особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, працівникам суб'єктів державного фінансового моніторингу та інших державних органів, які подали спеціально уповноваженому органу інформацію про фінансову операцію та її учасників, забороняється повідомляти про це особам, які брали (беруть) участь у її здійсненні, та будь-яким третім особам, крім випадків, визначених цим Законом.

У разі якщо нотаріуси, адвокати, адвокатські бюро та об'єднання, особи, які надають юридичні послуги, намагаються відмовити клієнта від здійснення діяльності з порушенням законодавства, це не є порушенням обмежень, зазначених в абзаці другому цієї частини.

Обмеження щодо надання інформації, встановлені абзацом другим цієї частини, не поширяються на випадки розкриття інформації суб'єктам державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу, в рамках здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії, а також правоохоронним органам відповідно до закону.

Обмеження також не поширяються на випадки обміну інформацією з метою проведення первинного фінансового моніторингу між суб'єктами первинного фінансового моніторингу та їх філіями або дочірніми компаніями з контролюючою участю, розташованими в інших країнах, за умови, що такі філії чи дочірні компанії з контролюючою участю дотримуються єдиних політик та процедур з питань фінансового моніторингу, в тому числі процедур обміну інформацією в межах групи.

Обмеження, встановлені абзацом другим цієї частини, не перешкоджають обміну інформацією між банками, між іншими фінансовими установами, а також між суб'єктами первинного фінансового моніторингу, визначеними підпунктами «а»—«д» пункту 7 частини другої статті 2 цього Закону, у випадках, пов'язаних з одним і тим самим клієнтом та однією і тією самою фінансовою операцією, що передбачає участь двох або більше суб'єктів первинного фінансового моніторингу, за умови, що такі суб'єкти первинного фінансового моніторингу є суб'єктами одного виду та виконують однакові вимоги щодо захисту інформації з обмеженим доступом.

Суб'єктам первинного фінансового моніторингу, працівникам суб'єктів первинного фінансового моніторингу, ліквідатору, уповноважений особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, працівникам державних органів, органів місцевого самоврядування, посадовим особам, працівникам суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, що не є суб'єктами первинного фінансового моніторингу, які одержали запит специ-

ально уповноваженого органу щодо фінансових операцій, додаткової інформації, пов'язаної з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, про осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідок та копії документів, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищенні, або рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу, прийняті (надані) відповідно до вимог статті 23 чи частини третьої статті 31 цього Закону, та/або надали відповідь на такий запит, рішення чи доручення цьому органу, забороняється повідомляти про це осіб, які брали (беруть) участь у здійсненні фінансових операцій, визначених у запиті, рішенні чи доручені або відповіді, а також будь-яких третіх осіб, крім випадків, передбачених цим Законом.

11. Спеціально уповноважений орган забезпечує захист та зберігання таємниці фінансового моніторингу. Спеціально уповноваженому органу заборонено розкривати та/або передавати будь-кому інформацію, що є таємницею фінансового моніторингу, а також інформувати будь-кого про факт одержання інформації про фінансову операцію та її учасників, факт надання запиту щодо фінансових операцій, додаткової інформації, інформації, пов'язаної з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, про осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідок та копії документів, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищенні, або рішення чи доручення, прийнятого (наданого) відповідно до вимог статті 23 чи частини третьої статті 31 цього Закону, та/або отримання відповіді на такий запит, рішення чи доручення, крім випадків, передбачених цим Законом. У разі надходження запиту щодо такої інформації спеціально уповноважений орган повертає відповідний заінтересованій особі такий запит без розгляду, крім випадку, якщо запит надійшов у рамках перевірки раніше надісланих її узагальнених та/або додаткових узагальнених матеріалів. За наявності у спеціально уповноваженому органі додаткової інформації, що стосується раніше надісланих правоохоронним органам узагальнених матеріалів, спеціально уповноважений орган може формувати та подавати відповідному правоохоронному органу додаткові відповідні матеріали.

Розголошення у будь-який спосіб працівниками спеціально уповноваженого органу таємниці фінансового моніторингу, а також факту отримання інформації про фінансову операцію та її учасників, факту надання запиту, рішення чи доручення та/або отримання відповіді на такий запит, рішення чи доручення тягне за собою відповідальність згідно із законом або за рішенням суду.

12. Обов'язок дотримуватися таємниці фінансового моніторингу та не розголошувати факт надання інформації спеціально уповноваженому органу, а також факт одержання та виконання запиту, рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу в установлених цим Законом випадках поширюється також на осіб, яким така інформація стала відома у зв'язку з її професією або службовою діяльністю.

Особи, винні у порушенні таємниці фінансового моніторингу та заборони інформувати про факт надання інформації спеціально уповноваженому органу, а також факт одержання та виконання запиту, рішення чи доручення спеціально уповноваженого органу, несуть відповідальність у порядку, встановленому законом.

13. Розвідувальним органам України заборонено передавати будь-кому інформацію, одержану від спеціально уповноваженого органу у вигляді узагальнених матеріалів та додаткових узагальнених матеріалів, крім випадків передачі її правоохоронним органам для прийняття рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України.

Розвідувальні органи України зобов'язані повідомляти спеціально уповноваженому органу про хід опрацювання та вжиття відповідних заходів за результатами розгляду одержаних узагальнених матеріалів та додаткових узагальнених матеріалів.

14. Інформація про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, отримана спеціально уповноваженим органом, обліковується цим органом. Порядок взяття на облік інформації про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Стаття 17. Обмін інформацією з питань фінансового моніторингу в межах групи

1. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу, які є учасниками групи, мають право з метою проведення первинного фінансового моніторингу запитувати, отримувати і використовувати (в тому числі за допомогою єдиної для учасників групи інформаційної системи) інформацію і документи, наявні в розпорядженні інших учасників цієї групи, які є суб'єктами первинного фінансового моніторингу або вживають по-дібні за змістом заходи та підлягають відповідно до здійснення звітності за результатами розгляду відповідно до законодавства країни їх реєстрації.

2. Процедури одержання та використання зазначененої в частині першій цієї статті інформації визначаються єдиними правилами фінансового моніторингу.

3. Єдині правила фінансового моніторингу розробляються та затверджуються головною (материнською) організацією групи з урахуванням вимог законодавства у сфері запобігання та протидії з відповідними заходами та одержаними злочинним шляхом, фінансуванні тероризму, фінансуванні розповсюдження зброї масового знищенні чи вчинення іншого кримінального правопорушення). Факт неналежності системи управління ризиками відповідного суб'єкта первинного фінансового моніторингу встановлюється за наявності визначених відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу ознак у порядку, встановленому цим суб'єктом державного фінансового моніторингу;

4. Державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії здійснюються щодо фінансових операцій з товарами; установ накопичувального пенсійного забезпечення; управителів фондів фінансування будівництва/фондів операцій з нерухомістю; професійних учасників фондового ринку (крім банків), включаючи Центральний депозитарій цінних паперів, — Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку;

5. товарних та інших бірж, що проводять фінансові операції з товарами; установ накопичувального пенсійного забезпечення; управителів фондів фінансування будівництва/фондів операцій з нерухомістю; професійних учасників фондового ринку (крім банків), включаючи Центральний депозитарій цінних паперів та фондового ринку;

6. суб'єктів аудиторської діяльності; бухгалтерів; суб'єктів господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку; суб'єктів господарювання, що здійснюють консультування з питань оподаткування; суб'єктів господарювання, що надають посередницькі послуги під час здійснення операцій з купівлі-продажу нерухомого майна, суб'єктів господарювання, що надають за винагороду консультаційні послуги, пов'язані з купівлею-продажем нерухомого майна; суб'єктів господарювання, що здійснюють торгівлю з готовкою дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них; суб'єктів господарювання, що надають послуги у сфері лотерей та/або азартних ігор, — центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні;

7) адвокатських бюро, адвокатських об'єднань та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально; нотаріусів; суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги; осіб, які надають послуги щодо створення, забезпечення діяльності або управління юридичними особами, — Міністерством юстиції України;

8) постачальників послуг, пов'язаних з обігом віртуальних активів, — Міністерством цифрової трансформації України.

2. Зазначені у частині першій цієї статті суб'єкти державного фінансового моніторингу в межах їх повноважень зобов'язані:

здійснювати нагляд у сфері запобігання та протидії за діяльністю ві

ронних органів, у порядку, визначеному відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу;

проводити перевірку наявності професійної підготовки відповідальних працівників та організації професійної підготовки інших працівників суб'єктів першого фінансового моніторингу, залучених до проведення першого фінансового моніторингу.

Суб'єкти державного фінансового моніторингу для виконання своїх функцій мають право одержувати у встановленому ними порядку від суб'єктів першого фінансового моніторингу (щодо яких вони відповідно до цього Закону виконують функції регулювання і нагляду) інформацію, документи, копії документів, оформлені та засвідчені суб'єктом першого фінансового моніторингу згідно з вимогами відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу.

Національний банк України для здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії має право безоплатного доступу (у тому числі автоматизованого) до відповідних інформаційних систем (баз даних) органів державної влади у порядку, узгодженному Національним банком України з відповідним органом державної влади.

3. Суб'єкти державного фінансового моніторингу мають право подавати до визначенням законом суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохранних та інших державних органів отримані під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії відомості, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушення.

4. Суб'єкти державного фінансового моніторингу інформують спеціально уповноважений орган про виявлені порушення законодавства у сфері запобігання та протидії суб'єктами першого фінансового моніторингу, а також про заходи, вжиті до суб'єктів першого фінансового моніторингу та/або їх посадових осіб за вчинені порушення законодавства у цій сфері.

Надання інформації суб'єктами державного фінансового моніторингу до спеціально уповноваженого органу відповідно до цієї частини не є розкриттям таємниці фінансового моніторингу.

5. Суб'єкти державного фінансового моніторингу щороку, але не пізніше 31 січня наступного року, зобов'язані надавати спеціально уповноваженому органу узагальнену інформацію про дотримання суб'єктами першого фінансового моніторингу, за якими вони здійснюють функції державного регулювання і нагляду, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, у тому числі про виявлені порушення та заходи, вжиті до суб'єктів першого фінансового моніторингу та/або їх посадових осіб з метою їх усунення та/або недопущення у подальшій діяльності.

6. Суб'єкти державного фінансового моніторингу зобов'язані подавати (за наявності) спеціально уповноваженому органу інформацію, зокрема:

документи, необхідні для виконання покладених на цього завдань (крім інформації про особисте життя громадян), у порядку, визначеному законодавством;

інформацію про припинення діяльності суб'єктів першого фінансового моніторингу, за якими вони здійснюють функції державного регулювання і нагляду, відповідно до законодавства.

7. Суб'єкти державного фінансового моніторингу зобов'язані використовувати інформацію спеціально уповноваженого органу про ознаки можливого порушення суб'єктами першого фінансового моніторингу вимог законодавства у сфері запобігання та протидії для здійснення відповідної перевірки.

8. Суб'єкти державного фінансового моніторингу забезпечують надання методологічної, методичної та іншої допомоги суб'єктам першого фінансового моніторингу у сфері запобігання та протидії (в тому числі надають рекомендації та роз'яснення з питань застосування законодавства у цій сфері).

9. Суб'єкти державного фінансового моніторингу визначають і розробляють процедуру застосування відповідних запобіжних заходів щодо держав (юрисдикцій), що не виконують або неналежним чином виконують рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенні, зокрема щодо:

посиленої уваги під час погодження створення в таких державах філій, представництв чи дочірніх компаній суб'єктів першого фінансового моніторингу;

попередження суб'єктів першого фінансового моніторингу нефінансового сектору про те, що операції з фізичними або юридичними особами, трастами або іншими правовими утвореннями у відповідній державі можуть мати ризик відмивання коштів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищенні;

обмеження ділових відносин або фінансових операцій з відповідною державою або особами в такій державі тощо.

10. Суб'єкти державного фінансового моніторингу зобов'язані вживати відповідно до законодавства заходи:

щодо перевірки бездоганної ділової репутації осіб, які здійснюють чи здійснюють управління, мають на намір набути істотну участь або є кінцевими бенефіціарними власниками у суб'єктів першого фінансового моніторингу;

для недопущення до управління суб'єктами першого фінансового моніторингу осіб, які мають не погашену або не зняту в установленах законом порядку судимість за корисливі кримінальні правопорушення або тероризм, а також їх співучасників у таких кримінальних правопорушеннях;

для недопущення формування капіталу відповідних суб'єктів першого фінансового моніторингу за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити на підставі офіційних документів або їх копій, засвідчених в установленах порядку.

11. Суб'єкти державного фінансового моніторингу погоджують із спеціально уповноваженим органом розроблені проекти будь-яких нормативно-правових актів з питань, пов'язаних з виконанням вимог цього Закону.

12. Особливості виконання банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії встановлює Фонд гарантування вкладів фізичних осіб за погодженням із спеціально уповноваженим органом.

Нагляд у сфері запобігання та протидії щодо банків, віднесених до категорії неплатоспроможних, здійснюється Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у встановленому ним порядку.

13. Суб'єкти державного фінансового моніторингу з метою виконання покладених на них цим Законом обов'язків мають право звертатися із запитами до органів виконавчої влади, державних реєстраторів, правоохранючих органів, юридичних осіб.

Суб'єкти, яким адресовано зазначений запит, зобов'язані протягом десяти робочих днів надати відповідні інформацію. У разі неможливості надання інформації у зазначеній строк з обґрутованих причин за зверненням відповідних суб'єктів строк надання інформації може бути продовжений суб'єктом державного фінансового моніторингу, але не більше ніж до 30 робочих днів.

14. Суб'єкти державного фінансового моніторингу в рамках здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії мають право обмінюватися інформацією з обмеженим доступом за умови дотримання встановлених законодавством вимог щодо її захисту.

15. Суб'єкти державного фінансового моніторингу забезпечують умови для повідомлень працівниками суб'єктів першого фінансового моніторингу або будь-якими третіми особами про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні веб-сайти, засоби електронного з'язку.

Суб'єктам державного фінансового моніторингу заборонено розкривати будь-яким третім особам інформацію про осіб, що здійснили такі повідомлення, крім випадків, встановлених законом.

Порядок надання таких повідомлень, а також порядок їх розгляду визначаються відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу та Фондом гарантування вкладів фізичних осіб відповідно.

Стаття 19. Комплексна адміністративна звітність у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні

1. З метою моніторингу ефективності функціонування системи запобігання та протидії суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохранінні та судові органи забезпечують формування комплексної адміністративної звітності у сфері запобігання та протидії.

2. Комплексна адміністративна звітність повинна включати дані, які характеризують:

розмір та важливість різних секторів, які підпадають під сферу дії законодавства у сфері запобігання та протидії, діяльність суб'єктів фінансового моніторингу, в тому числі кількість суб'єктів та осіб і економічну важливість кожного сектору;

фази звітності, розслідування та судові рішення у сфері запобігання та протидії, у тому числі кількість повідомлень про підозрілі операції, наданих спеціально уповноваженому органу, відповідей про наслідки таких повідомлень і, на щорічній основі, кількість розслідувань справ, кількість осіб, що яких були розпочаті кримінальні провадження, кількість осіб, засуджених за кримінальні правопорушення, пов'язані з відмиванням грошей або фінансуванням тероризму, типи основних кримінальних правопорушень у разі, якщо така інформація наявна, та вартість заморожених, арештованих чи конфіскованих активів;

показники роботи спеціально уповноваженого органу в частині збору, обробки, аналізу та передачі узагальнених (додаткових узагальнених) матеріалів до правоохранінніх та розвідувальних органів;

кількість міжнародних запитів про надання інформації, які були подані, одержані, у задоволенні яких було відмовлено, на які було повністю чи частково дано відповідь з боку спеціально уповноваженого органу;

кількість запитів про взаємну правову допомогу, поданих, одержаних, задоволених і у задоволенні яких було відмовлено;

кількість інших міжнародних запитів у сфері запобігання та протидії;

діяльність правоохранінні та судової систем, зокрема щодо замороження, арешту і конфіскації активів;

результати розслідування кримінальних правопорушень та розгляду судових справ у сфері запобігання та протидії.

3. Порядок формування та оприлюднення комплексної адміністративної звітності у сфері запобігання та протидії визначається Кабінетом Міністрів України.

РОЗДІЛ III ФІНАНСОВІ ОПЕРАЦІЇ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ФІНАНСОВОМУ МОНІТОРИНГУ

Стаття 20. Порогові фінансові операції

1. Фінансові операції є пороговими, якщо сума, на яку здійснюється кожна із них, дорівнює чи перевищує 400 тисяч гривень (для суб'єктів господарювання, які надають послуги у сфері лотерей та/або азартних ігор, — 30 тисяч гривень) або дорівнює чи перевищує суму в іноземній валюті, банківських металах, інших активах, еквівалентну за офіційним курсом гривні до іноземних валют і банківських металів 400 тисяч гривень на момент проведення фінансової операції (для суб'єктів господарювання, які надають послуги у сфері лотерей та/або азартних ігор, — 30 тисяч гривень), за наявності однієї або більше таких ознак:

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції має відповідну реєстрацію, місце проживання чи місцезнаходження в державі (юрисдикції), що не виконує чи неналежним чином виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенні (в тому числі дипломатичне представництво, посольство, консульство такої іноземної держави), або однією із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, якщо хоча б одна із сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому в зазначеній державі (юрисдикції);

зарахування або переказ коштів, надання або отримання кредиту (позики), здійснення інших фінансових операцій у разі, як

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

2. Спеціально уповноважений орган може прийняти рішення про подальше зупинення фінансових операцій, здійснене відповідно до частини першої цієї статті, на строк до семи робочих днів, про що зобов'язаний негайно повідомити суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також правоохоронні органи, уповноважені приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України.

3. Спеціально уповноважений орган у разі виникнення підозр може прийняти рішення про зупинення видаткових фінансових операцій на строк до семи робочих днів, про що зобов'язаний негайно повідомити суб'єкту первинного фінансового моніторингу, а також правоохоронним органам, уповноваженим приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України. У такому разі суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний в день отримання, але не пізніше 11 години наступного робочого дня після отримання відповідного рішення, повідомити спеціально уповноваженому органу про залишок коштів на рахунку клієнта, фінансові операції (кошти) за якими були зупинені, та у разі зупинення фінансових операцій на транзитних рахунках суб'єкта первинного фінансового моніторингу — про залишок коштів на таких рахунках у межах зарахованих сум.

4. У разі зупинення видаткових фінансових операцій відповідно до частини третьої цієї статті прибуткові фінансові операції не зупиняються. При цьому суб'єкт первинного фінансового моніторингу в день проведення, але не пізніше 12 години наступного робочого дня з дня здійснення прибуткової операції, зобов'язаний повідомити про здійснення прибуткових фінансових операцій та/або спробу здійснення видаткових фінансових операцій спеціально уповноваженому органу.

5. Рішення (доручення) спеціально уповноваженого органу, прийняті відповідно до частин другої, третьої та дев'ятої цієї статті або частини третьої статті 31 цього Закону після запровадження стосовно неплатоспроможного банку тимчасової адміністрації, виконуються уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб шляхом зупинення задоволення вимог вкладників та інших кредиторів банку, здійснення яких передбачено Законом України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб».

6. Майно або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку, що знаходяться на рахунках, фінансові операції за якими зупинено відповідно до цієї статті та частини третьої статті 31 цього Закону до дня віднесення банку до категорії неплатоспроможних або під час здійснення тимчасової адміністрації неплатоспроможного банку, може бути передано приймаючому, перевідному банку чи спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб спеціально уповноваженого органу. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до рішення (доручення) про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних фінансових операцій, зупинення проведення фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави.

7. Рішення (доручення) спеціально уповноваженого органу, прийняті відповідно до частин другої, третьої та дев'ятої цієї статті або частини третьої статті 31 цього Закону після прийняття рішення про ліквідацію банку, виконуються уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб, зупинення виплати відшкодування коштів вкладникам, їх уповноваженим представникам чи спадкоємцям, зупинення задоволення вимог кредиторів.

8. Майно або грошові кошти клієнта неплатоспроможного банку, що знаходяться на рахунках, фінансові операції за якими зупинено відповідно до цієї статті або частини третьої статті 31 цього Закону після прийняття рішення про ліквідацію банку, може бути передано спеціалізованій установі, утвореній Фондом гарантування вкладів фізичних осіб, у встановленому законодавством про систему гарантування вкладів фізичних осіб порядку з письмовим повідомленням Фондом гарантування вкладів фізичних осіб спеціально уповноваженого органу. При цьому передане майно або грошові суми залишаються обтяженими відповідно до рішення (доручення) про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних фінансових операцій, зупинення проведення фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави.

9. У разі прийняття рішення відповідно до частин другої і третьої цієї статті спеціально уповноважений орган протягом строку подальшого зупинення відповідних фінансових операцій або зупинення видаткових фінансових операцій проводить аналітичну роботу, збирає необхідну додаткову інформацію, обробляє, перевіряє, аналізує її та у разі, якщо за результатами перевірки:

— ознаки легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, або вчинення іншого кримінального правопорушення, не підтверджуються, спеціально уповноважений орган зобов'язаний негайно, але не пізніше наступного робочого дня, скасувати своє рішення про подальше зупинення відповідних фінансових операцій або зупинення видаткових фінансових операцій та повідомити про це суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

— емотивовані підозри, — спеціально уповноважений орган приймає рішення про продовження зупинення відповідних фінансових операцій (видаткових фінансових операцій), готове і подає відповідний узагальнений матеріал або додатковий узагальнений матеріал правоохоронним органам, уповноваженим приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, та в день прийняття такого рішення інформує відповідного суб'єкта первинного фінансового моніторингу про дату закінчення строку зупинення відповідних фінансових операцій. Строк зупинення відповідних фінансових операцій продовжується спеціально уповноваженим органом з наступного робочого дня після подання відповідного узагальненого матеріалу або додаткового узагальненого матеріалу за умову, що загальний строк такого зупинення не перевищуває 30 робочих днів.

Правоохоронні органи протягом строку продовження зупинення відповідних фінансових операцій (видаткових фінансових операцій) здійснюють досудове розслідування та у разі, якщо:

встановлено відсутність події кримінального правопорушення або відсутність у діянні складу кримінального правопорушення, — негайно інформують про це спеціально уповноважений орган;

наявні обґрунтовані підозри у вчиненні особою кримінального правопорушення та накладено арешт на відповідні рахунки у порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України, — інформують про це спеціально уповноважений орган протягом двох робочих днів з дня внесення судом ухвали про арешт майна із зазначенням її номера та дати.

Спеціально уповноважений орган у день отримання від правоохоронного органу інформації, передбаченої абзацами п'ятим і шостим цієї частини, зобов'язаний скасувати своє рішення про продовження зупинення відповідних фінансових операцій (видаткових фінансових операцій) та повідомити про це суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

У разі накладення у порядку, встановленому Кримінальним процесуальним кодексом України, арешту на рахунки клієнта, операції по яких зупинено відповідно до частини першої — третьої або дев'ятої цієї статті, суб'єкт первинного фінансового моніторингу інформує про це спеціально уповноважений орган у день надходження для виконання ухвали суду про арешт майна із зазначенням її номера та дати.

10. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу повновлює проведення фінансових операцій:

третього робочого дня з дня зупинення фінансової операції у разі неотримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу протягом строку, передбаченого частиною першою цієї статті, рішення спеціально уповноваженого органу про подальше зупинення фінансової операції;

негайно, але не пізніше наступного робочого дня після дня отримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу протягом строку, зазначеного в рішененні спеціально уповноваженого органу про подальше зупинення відповідних фінансових операцій відповідно до частини другої цієї статті або про зупинення видаткової фінансової операції відповідно до частини третьої цієї статті, повідомлення про скасування спеціально уповноваженим органом такого рішення, але не пізніше 31 робочого дня з дня зупинення фінансової операції;

наступного робочого дня після дати закінчення строку зупинення відповідних фінансових операцій, зазначених у рішенні спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних фінансових операцій (видаткових фінансових операцій);

негайно, але не пізніше наступного робочого дня після дня отримання суб'єктом первинного фінансового моніторингу доручення спеціально уповноваженого органу відповідно до частини третьої статті 31 цього Закону про поновлення фінансових операцій, зупинених на виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави.

Суб'єкт первинного фінансового моніторингу не пізніше наступного робочого дня після поновлення проведення фінансових операцій інформує про це спеціально уповноважений орган.

11. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу на письмовий запит клієнта повідомляє йому у письмовій формі номер та дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних фінансових операцій (видаткових фінансових операцій).

12. Зупинення та поновлення здійснення фінансових операцій відбуваються у порядку, визначеному суб'єктами державного фінансового моніторингу, які здійснюють державне регулювання і нагляд за діяльністю суб'єктів первинного фінансового моніторингу, або Фондом гарантування вкладів фізичних осіб у межах їх поновлення.

Прийняття спеціально уповноваженим органом рішень про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) відповідних фінансових операцій, зупинення чи поновлення проведення або забезпечення моніторингу фінансової операції відповідної особи на виконання запиту уповноваженого органу іноземної держави та доведення рішень чи доручень спеціально уповноваженого органу до суб'єкта первинного фінансового моніторингу, ліквідатора, уповноваженої особи Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюються у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Строки зупинення фінансових операцій суб'єктами первинного фінансового моніторингу та спеціально уповноваженим органом, зазначені у частинах першої — третій та дев'ятої цієї статті, є остаточними та продовженню не підлягають.

13. Зупинення фінансових операцій відповідно до частини першої — третьої, дев'ятої цієї статті, частини третьої статті 31 цього Закону не є підставою для виникнення цивільно-правової відповідальності суб'єкта первинного фінансового моніторингу, його посадових осіб та інших працівників, ліквідатора (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб здійснюються у порядку, що встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, подає до правоохоронних та розвідувальних органів відповідні матеріали (додаткові узагальнені матеріали) та одержує від них інформацію про хід їх розгляду);

3) співпрацює з органами виконавчої влади, Національним банком України, іншими державними органами, включеними до системи запобігання та протидії;

4) налагодження співпраці, взаємодії та інформаційного обміну з державними органами, Національним банком України, компетентними органами іноземних держав та міжнародними організаціями у сфері запобігання та протидії;

5) проведення національної оцінки ризиків;

6) забезпечення представництва України в установленому порядку в міжнародних організаціях з питань запобігання та протидії;

2. Спеціально уповноважений орган відповідно до покладених на нього завдань:

1) вносить пропозиції щодо розроблення законодавчих актів, бере участь в установленому порядку у підготовці інших нормативно-правових актів з питань запобігання та протидії;

2) подає запити посадовим особам, до державних органів (крім Національного банку України), в тому числі до правоохоронних органів, органів прокуратури та судів, органів місцевого самоврядування, органів державної виконавчої служби, приватних виконавців, підприємств, установ, організацій щодо одержання відповідно до закону інформації (у тому числі копій документів), необхідної для виконання покладених на нього завдань;

3) співпрацює з органами виконавчої влади, Національним банком України, іншими державними органами, включеними до системи запобігання та протидії;

4) у разі наявності достатніх підстав вважати, що фінансова операція або сукупність пов'язаних між собою фінансових операцій можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, подає до правоохоронних та розвідувальних органів відповідні матеріали (додаткові узагальнені матеріали) та одержує від них інформацію про хід їх розгляду;

5) у разі наявності достатніх підстав вважати, що фінансова операція або клієнт пов'язані із вчиненням кримінального правопорушення, що не стосується легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму, подає інформацію до відповідного правоохоронного або розвідувального органу України як узагальнені матеріали або додаткові узагальнені матеріали;

6) бере участь у міжнародному співробітництві з питань запобігання та протидії;

7) проводить аналіз методів та фінансових схем легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

8) проводить щороку узагальнення інформації про стан запобігання та протидії в державі;

9) пог

відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу;

13) забезпечує реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії і забезпечує координацію діяльності державних органів у цій сфері;

14) забезпечує у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, організацію та координацію роботи з перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та відповідальних працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також працівників, залучених до проведення первинного фінансового моніторингу, щодо запобігання та протидії на базі відповідного закладу освіти — академії, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу;

15) надає суб'єктам державного фінансового моніторингу інформацію для підвищення ефективності здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії.

Обсяг та порядок надання інформації, зазначеної в абзаці першому цього пункту, визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, за погодженням з Національним банком України (щодо суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими відповідно до статті 18 цього Закону здійснює Національний банк України), та спільними нормативно-правовими актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, з іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу (щодо інших суб'єктів первинного фінансового моніторингу);

16) повідомляє суб'єкта первинного фінансового моніторингу після надходження інформації від судів або правоохоронних органів, уповноважених приймати рішення відповідно до Кримінального процесуального кодексу України, про вручення особи письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, про закриття кримінального провадження, яке розпочато за повідомленням такого суб'єкта, яке надійшло до спеціально уповноваженого органу відповідно до вимог статей 8, 14, 15, 16, 23 цього Закону, а також надає йому інформацію про ухвалені судами рішення за такими кримінальними провадженнями з одночасним повідомленням відповідному суб'єкту державного фінансового моніторингу. Порядок повідомлення та інформування суб'єкта первинного фінансового моніторингу і суб'єкта державного фінансового моніторингу встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

17) бере участь за дорученням Кабінету Міністрів України у підготовці відповідних міжнародних договорів України;

18) виконує інші функції, що випливають з покладених на нього завдань, та здійснює повноваження відповідно до закону.

3. Спеціально уповноважений орган у межах цього Закону забезпечує ведення обліку:

1) інформації про фінансові операції, що стали об'єктом фінансового моніторингу;

2) узагальнених матеріалів і додаткових узагальнених матеріалів, наданих правоохоронним або розвідувальним органам, а також прийнятих за результатами їх розгляду процесуальних рішень;

3) інформації про результати досудового розслідування та ухвалені судові рішення у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та про кількість осіб, які вчинили кримінальні правопорушення або підозрюються у їх вчиненні, а також засуджених за вчинення кримінальних правопорушень;

4) інформації про конфісковані активи та активи, на які накладено арешт у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та про кількість осіб, стосовно яких судом ухвалено рішення про конфіскацію активів та на активи яких накладено арешт;

5) надісланих і виконаних міжнародних запитів про співробітництво у сфері запобігання та протидії;

6) суб'єктів первинного фінансового моніторингу.

4. Спеціально уповноважений орган забезпечує зберігання інформації, матеріалів, документів, отриманих або створених у межах виконання цього Закону, не менш як п'ять років після отримання інформації про фінансову операцію, відмові від здійснення фінансової операції або прийняття правоохоронними органами або судами рішень у справах, під час розгляду яких використовувалися узагальнені матеріали.

5. Спеціально уповноважений орган у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, забезпечує зняття з обліку/поновлення на обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу за їх зверненням у разі припинення/поновлення ними відповідної діяльності або зняття з обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу за зверненням суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, чи на підставі інформації відповідних органів державної реєстрації (для юридичних осіб та фізичних осіб — підприємців), чи у разі державної реєстрації смерті (для фізичних осіб).

6. Спеціально уповноважений орган є незалежним у прийнятті рішень щодо аналізу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, інші фінансові операції або інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення, надсилення запитів та/або передачі інформації правоохоронним та розвідувальним органам.

Стаття 26. Політична незалежність спеціально уповноваженого органу

1. Керівник спеціально уповноваженого органу призначається на посаду за результатами проведення конкурсу і звільняється з посади в установленому законодавством порядку.

2. Використання спеціально уповноваженого органу в партійних, групових чи особистих інтересах не допускається.

3. На період служби чи роботи за трудовим договором членство посадових і службових осіб спеціально уповноваженого органу в партіях, рухах та інших громадських об'єднаннях, що мають політичні цілі, зупиняється.

Керівник спеціально уповноваженого органу не може бути членом політичної партії, руху та інших громадських об'єднань, що мають політичні цілі.

4. Членство працівників, які уклали трудовий договір із спеціально уповноваженим органом, у професійних спілках та інших громадських об'єднаннях, що не мають політичних цілей, не заборонено.

Стаття 27. Права спеціально уповноваженого органу

1. Спеціально уповноважений орган має право:

1) залучати до розгляду питань, що належать до його компетенції, спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ та організацій (за погодженням з їх керівниками);

2) одержувати безплатно в установленому законодавством порядку від державних органів, правоохоронних органів, судів, Національного банку України, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій інформацію (довідки, копії документів), у тому числі інформацію з обмеженим доступом, необхідну для виконання покладених на нього завдань;

3) одержувати від суб'єкта первинного фінансового моніторингу в разі потреби за результатами проведеного аналізу відомості щодо відстеження (моніторингу) фінансових операцій, що можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванням тероризму або фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

4) одержувати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державної реєстрації актів цивільного стану, у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та Міністерством юстиції України, відомості про смерть фізичних осіб;

5) здійснювати в установленому законодавством порядку доступ, у тому числі автоматизований, до інформаційних та довідкових систем, реєстрів та банків даних органів державної влади (крім Національного банку України) та інших державних інформаційних ресурсів;

6) одержувати від суб'єктів первинного фінансового моніторингу на запит додаткову інформацію;

7) розробляти та вносити на розгляд центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, проекти нормативно-правових актів, необхідних для виконання завдань і функцій, передбачених статтею 25 цього Закону;

8) одержувати від правоохоронних та розвідувальних органів України, до яких згідно із цим Законом подано узагальнені матеріали (додаткові узагальнені матеріали), інформацію про хід опрацювання та вхідня відповідних заходів на підставі одержаних матеріалів в установленому законодавством порядку;

9) укладати міжнародні договори міжвідомчого характеру з відповідними органами інших держав з питань співробітництва у сфері запобігання та протидії в установленому законом порядку;

10) приймати у випадках, передбачених цим Законом, рішення про зупинення (подальше зупинення, продовження зупинення) фінансових операцій на строк, установлений цим Законом;

11) брати участь за погодженням з відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у підготовці та/або проведенні перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу (крім перевірок суб'єктів первинного фінансового моніторингу, які проводяться Національним банком України) з питань додержання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії;

12) інформувати суб'єктів державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону виконують функції з державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, про можливі порушення такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог цього Закону;

13) надавати суб'єктам державного фінансового моніторингу дані відповідно до законодавства в межах, визначених частиною третьою статті 25 цього Закону.

Розділ VI

НАЦІОНАЛЬНА ОЦІНКА РИЗИКІВ

Стаття 28. Національна оцінка ризиків

1. Спеціально уповноважений орган, інші державні органи, що провадять діяльність у сфері запобігання та протидії, із залученням інших суб'єктів (у разі потреби) беруть участь у проведенні національної оцінки ризиків.

2. Національна оцінка ризиків проводиться систематично, але не рідше одного разу на три роки.

Відповідальним за проведення національної оцінки ризиків є спеціально уповноважений орган.

3. Національна оцінка ризиків проводиться з урахуванням, зокрема, вимог рекомендацій та документів Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), положень звітів та рекомендацій з питань оцінки ризиків відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму Європейської Комісії, інших міжнародних аналітичних оглядів, звітів та рекомендацій з питань, пов'язаних з проведенням національної оцінки ризиків.

4. Збір, обробка і аналіз інформації щодо результатів діяльності суб'єктів фінансового моніторингу, інших

державних органів, що беруть участь у роботі системи запобігання та протидії, схвалення та оприлюднення результатів національної оцінки ризиків та здійснення заходів за її результатами здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України спільно з Національним банком України.

Стаття 29. Джерела інформації, необхідної для проведення національної оцінки ризиків

1. Джерелами інформації, необхідної для проведення національної оцінки ризиків, є, зокрема, комплексна адміністративна звітність у сфері запобігання та протидії, аналітичні огляди та довідки учасників національної оцінки ризиків, відповіді учасників національної оцінки ризиків на запити спеціально уповноваженого органу, результати вибіркового аналізу судових рішень у кримінальних справах, результати наукових досліджень, результати вивчення громадської думки, а також звіти Європейської Комісії із визначенням, аналізом та оцінкою ризиків легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, та/або фінансування тероризму на рівні Європейського Союзу та рекомендації Європейської Комісії щодо заходів, прийнятних для усунення визначених ризиків.

Розділ VII

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

детально, наскільки це можливо, викладати фактичні обставини справи та обґрунтування щодо включення до переліку та надавати таку інформацію на запит, крім інформації з обмеженим доступом, яка не може бути надана до відповідного комітету;

зазначати, чи може оприлюднюватися відповідними комітетами статус України як країни, яка подала пропозиції про включення до відповідних санкційних переліків.

При поданні пропозицій до іноземних держав стосовно включення фізичних, юридичних осіб та організацій до відповідних санкційних переліків Служба безпеки України та Міністерство закордонних справ України повинні надавати детальну, наскільки це можливо, інформацію щодо таких осіб чи організацій, включаючи інформацію, необхідну для ідентифікації фізичних осіб, та інформацію, яка підтверджує, що фізичні, юридичні особи та організації відповідають критеріям, визначенням резолюціями Ради Безпеки ООН, для включення до відповідних переліків.

При поданні пропозицій до комітетів Ради Безпеки ООН стосовно включення фізичних, юридичних осіб та організацій з відповідних санкційних переліків Служба безпеки України та Міністерство закордонних справ України повинні додержуватися визначених відповідними комітетами Ради Безпеки ООН процедур.

Міністерство закордонних справ України розробляє процедури подання клопотання про виключення осіб та організацій, включених до відповідних санкційних переліків Ради Безпеки ООН, та оприлюднює їх на своєму офіційному веб-сайті.

5. Міністерство закордонних справ України здійснює міжнародне співробітництво щодо звернення до комітетів Ради Безпеки ООН стосовно отримання дозволу на доступ до активів (повідомлення про намір надати доступ до активів), що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенні та його фінансуванням.

6. Забезпечення міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії покладається також на:

Міністерство юстиції України — щодо виконання судових рішень, які стосуються конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом;

Генеральну прокуратуру України, Національне антикорупційне бюро України — щодо вчинення процесуальних дій у межах кримінального провадження щодо легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищенні.

7. Доходи, одержані злочинним шляхом, що конфіковані у зв'язку з вироком (рішенням) суду у справі про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищенні та підлягають поверненню в Україну або іноземну державу, спрямовуються відповідно до міжнародного договору України з такою державою щодо розподілу конфікованих активів чи доходів від розміщення таких активів. Кошти, одержані Україною за таким міжнародним договором, зараховуються до державного бюджету, якщо інше не встановлено законом.

8. Спеціально уповноважений орган, суб'єкти державного фінансового моніторингу, інші органи державної влади та правоохоронні органи здійснюють міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав з питань запобігання та протидії відповідно до міжнародних договорів України чи з власної ініціативи з дотриманням вимог конфіденційності.

Спеціально уповноважений орган, суб'єкти державного фінансового моніторингу, інші органи державної влади та правоохоронні органи здійснюють пріоритизацію міжнародного співробітництва з урахуванням результатів Національної оцінки ризиків.

Інформація, отримана спеціально уповноваженим органом від відповідного органу іноземної держави, є таємницею фінансового моніторингу та може бути використана виключно для цілей, у яких така інформація запитувалася, з дотриманням обмежень, визначених частиною дванадцятою статті 16 цього Закону, та з дотриманням визначених відповідним органом іноземної держави умов та обмежень щодо її використання, оприлюднення, подальшої передачі, розкриття джерела її одержання тощо. Зазначена інформація може передаватися спеціально уповноваженим органом для інших цілей, ніж ті, у яких така інформація запитувалася, за умови отримання попереднього дозволу відповідного органу іноземної держави.

Обмеження щодо використання інформації, отриманої Спеціально уповноваженим органом від відповідного органу іноземної держави, поширюються також на осіб, яким така інформація стала відома у зв'язку з їхньою професійною або службовою діяльністю.

Особи, винні у порушенні обмежень щодо використання інформації, отриманої Спеціально уповноваженим органом від відповідного органу іноземної держави, несуть кримінальну відповідальність за розголошення таємниці фінансового моніторингу.

Суб'єкти державного фінансового моніторингу та інші органи державної влади мають забезпечити наявність дозволу органу іноземної держави на розкриття інформації з обмеженим доступом, яка була надана таким органом іноземної держави, крім випадків, коли суб'єкт державного фінансового моніторингу чи інший орган державної влади відповідно до законодавства України зобов'язани передати отриману інформацію третім особам. У таких випадках суб'єкт державного фінансового моніторингу чи інший орган державної влади зобов'язани проінформувати відповідний орган іноземної держави про таїй обов'язок.

9. Спеціально уповноважений орган та інші суб'єкти державного фінансового моніторингу у межах своїх повноважень забезпечують співробітництво з міжнародними, міжурядовими організаціями, задіяними у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенні, у тому числі з Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), Комітетом експертів Ради Європи з оцінкою заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL), Європейським Союзом, Світовим банком, Міжнародним валютним фондом, Егмонтською групою підрозділів фінансових розвідок, Організацією Об'єднаних Націй.

10. В Україні відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, та законів України визнаються вироки (рішення) судів, рішення інших компетентних органів іноземних держав, що набрали законою силу, стосовно осіб, які мають доходи, одержані злочинним шляхом, та щодо конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом, або еквівалентного їм майна, та пінеребують на території України.

Конфіковані доходи, отримані злочинним шляхом, або еквівалентне їм майно на підставі відповідного міжнародного договору України можуть бути повністю або частково передані іноземній державі, судом або іншим компетентним органом якої внесено вирок (рішення) про конфіскацію.

11. Рішення про видачу іноземній державі осіб, крім громадян України та осіб без громадянства, що постійно проживають в Україні, які визнані винними на підставі вироку (рішення) суду у вчиненні кримінальних правопорушень, пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенні, приймається відповідно до міжнародних договорів України.

У разі якщо Україна не має відповідного міжнародного договору з іноземною державою, яка надає запит про видачу осіб, визначених абзацом першим цієї частини, зазначені особи можуть бути видані за кримінальні правопорушення, пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенні, виключно за умови дотримання принципу взаємності.

Розділ VIII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ, ВІДНОВЛЕННЯ ПРАВ І ЗАКОННИХ ІНТЕРЕСІВ ВЛАСНИКІВ

Стаття 32. Відповідальність за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії

1. Особи, винні у порушенні вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, в тому числі у незабезпечені належної організації та/або проведення первинного фінансового моніторингу, а також у причетності до легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищенні або у сприянні іншим особам у вчиненні таких дій, або які фінансували тероризм чи розповсюдження зброї масового знищенні, несуть відповідальність згідно з законом.

2. Юридичні особи (крім банків), які здійснюювали фінансові операції з легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансували тероризм чи розповсюдження зброї масового знищенні, можуть бути ліквідовані за рішенням Національного банку України шляхом відкликання банківської ліцензії (за ініціативою Національного банку України).

3. У разі невиконання (неналежного виконання) суб'єктом первинного фінансового моніторингу (його уповноваженою (посадовою) особою) вимог законодавства у сфері запобігання та протидії до нього адекватно вчиненому порушенню протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення застосовуються такі заходи впливу:

1) письмове застереження;

2) анулювання ліцензії та/або інших документів, що надають право на здійснення діяльності, з провадженням якої в особі виникає статус суб'єкта первинного фінансового моніторингу, у встановленому законодавством порядку;

3) покладення на суб'єкта перинного фінансового моніторингу обов'язку відсторонення від роботи посадової особи такого суб'єкта первинного фінансового моніторингу;

4) штраф;

5) укладення письмової угоди із суб'єктом первинного фінансового моніторингу, за якою суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язується сплатити визначене грошове зобов'язання та вжити заходів для усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, забезпечити підвищення ефективності функціонування та/або адекватності системи управління ризиками тощо (далі — угода про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії).

За одне порушення не може бути застосовано більше одного заходу впливу.

Днем виявлення порушення є дата складання суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання та нагляд за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, документа, в якому зафіксовано порушення, виявлене під час здійснення нагляду.

4. Передбачені частиною третьою цієї статті заходи впливу застосовуються до суб'єктів первинного фінансового моніторингу суб'єктами державного фінансового моніторингу, які відповідно до цього Закону здійснюють функції з державного регулювання та нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у порядку, встановленому відповідним суб'єктом первинного фінансового моніторингу з урахуванням вимог, передбачених цим Законом.

5. До суб'єкта первинного фінансового моніторингу можуть бути застосовані штрафи у таких розмірах:

1) за порушення вимог щодо здійснення належної перевірки, вимог щодо виявлення належності клієнтів та інших осіб до політично значущих осіб, членів їх сімей, осіб, пов'язаних з ними, у випадках, передбачених законодавством, — до 12 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

2) за порушення вимог щодо відмивання з ділових відносин, проведення фінансової операції — у розмірі до 20 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

3) за порушення вимог щодо здійснення переказів, передбачених статтею 14 цього Закону, — у розмірі до 10 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) за порушення порядку замороження/розмороження активів, що пов'язані з тероризмом та його фі-

нансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенні та його фінансуванням, та зупинення фінансових операцій — у розмірі до 100 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

5) за порушення порядку створення (ведення) та зберігання документів, у тому числі електронних, записів, даних, інформації у випадках, передбачених цим Законом, у тому числі у разі їх втрати або знищенні, — у розмірі до 12 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

6) за неподання, несвоєчасне подання, порушення порядку подання або подання спеціально уповноваженому органу недостовірної інформації у випадках, передбачених законодавством, — у розмірі до 20 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

7) за перешкоджання суб'єкту державного фінансового моніторингу у здійсненні ним нагляду у сфері запобігання та протидії, в тому числі за недопуск до проведення перевірки з питань дотримання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, створення перешкод, у її проведені та/або неподання, подання не в повному обсязі, подання недостовірної інформації/документів, подання копій документів, у яких неможливо прочитати всі зазначені в них відомості, на запит суб'єкта державного фінансового моніторингу, необхідних для здійснення ним нагляду у сфері запобігання та протидії відповідно до цього Закону, — у розмірі до 20 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8) за невиконання умов угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії — у розмірі, що не перевищу

У тексті угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії зазначається розрахована відповідно до вимог статті сума грошового зобов'язання.

У разі порушення суб'єктом первинного фінансово-го моніторингу умов угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії застосування розрахованої відповідно до вимог статті суми грошового зобов'язання.

9. Положення частин третьої — восьмої та абзаців другого — восьмого частини десятої цієї статті не поширюються на банки, філії іноземних банків.

У разі порушення банками, філіями іноземних банків вимог законодавства у сфері запобігання та протидії Національний банк України пропорційно до вчиненого порушення має право застосувати до них заходи впливу відповідно, у порядку та строки, визначені Законом України «Про банки і банківську діяльність» та нормативно-правовими актами Національного банку України.

10. Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу (його уповноваженої посадової особи) про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення (постанови).

Інформація про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу (із зазначенням назви суб'єкта первинного фінансового моніторингу, відомостей про застосовані заходи впливу, у тому числі розмір штрафу, а також загальних відомостей про порушення законодавства), оскарження зазначених заходів впливу та про відповідне рішення суду, що набрало законної сили, оприлюднюються на офіційному веб-сайті відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу у встановленому ним порядку та залишається доступною для перегляду не менше п'яти років з дня оприлюднення.

Не підлягає оприлюдненню інформація про:

1) персональні дані відсторонених від посад посадових осіб;

2) застосовані заходи впливу, якщо таке оприлюднення може мати негативний вплив, завдати шкоди та/або загрожувати стабільноті фінансової системи чи може мати вплив на досудове розслідування та/або судове провадження (крім узагальненої за такими суб'єктами первинного фінансового моніторингу) інформації без зазначення їх назв).

Рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу, передбачених цією статтею, може бути оскаржено у судовому порядку відповідно до законодавства протягом місяця з дня набрання ним чинності.

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням (постановою) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу в формі штрафу суб'єкту первинного фінансового моніторингу письмово не повідомив суб'єкта державного фінансового моніторингу про добровільне виконання такого рішення (постанови), та таке рішення (постанову) не було оскаржено у судовому порядку, воно набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України «Про виконавче провадження» та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

У разі якщо рішення (постанова) суб'єкта державного фінансового моніторингу про застосування до суб'єкта первинного фінансового моніторингу заходів впливу у формі штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржено у судовому порядку та адміністративним судом відкрите провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій спріві з урахуванням строків, передбачених Законом України «Про виконавче провадження».

11. Штрафи, передбачені цим Законом, зараховуються до державного бюджету.

Стаття 33. Неподання інформації спеціально уповноваженому органу

1. Неподанням інформації спеціально уповноваженому органу є:

1) неподання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації у випадках, передбачених законодавством у сфері запобігання та протидії, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначенням суб'єктом повідомлення;

2) неподання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, або додаткової інформації після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями, або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначенням суб'єктом повідомлення;

3) подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу неналежним чином оформленого повідомлення після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, що призвело до відсутності на обліку у спеціально уповноваженого органу належним чином оформленого та поданого зазначенням суб'єктом повідомлення;

4) неподання підприємством, установою, організацією, що не є суб'єктом первинного фінансового моніторингу, ліквідатором (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або державним органом інформації у випадках, передбачених законодавством у сфері запобігання та протидії.

Стаття 34. Несвоєчасне подання інформації спеціально уповноваженому органу

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

1. Несвоєчасним поданням інформації спеціально уповноваженому органу є:

1) подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу інформації з порушенням строків, передбачених законодавством у сфері запобігання та протидії;

2) подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу належним чином оформленого повідомлення з порушенням строків, передбачених цим Законом, після отримання від спеціально уповноваженого органу повідомлення з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо наданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації;

3) подання суб'єктом первинного фінансового моніторингу належним чином оформленого повідомлення після послідовного отримання від спеціально уповноваженого органу трьох і більше повідомлень з ненульовими кодами помилок за окремими фінансовими операціями або в цілому щодо поданого таким суб'єктом повідомлення про фінансову операцію, що підлягає фінансовому моніторингу, або про помилку під час опрацювання іншої інформації, крім випадків, якщо така інформація подана спеціально уповноваженому органу без порушення строків, установлених законодавством у сфері запобігання та протидії;

4) подання підприємством, установою, організацією, що не є суб'єктом первинного фінансового моніторингу, ліквідатором (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноваженою особою Фонду гарантування вкладів фізичних осіб або державним органом інформації з порушенням строків, передбачених законодавством у сфері запобігання та протидії.

Стаття 35. Відновлення прав і законних інтересів

1. За рішенням суду доходи, одержані злочинним шляхом, підлягають конфіскації в дохід держави або повертаються їх власнику, права чи законні інтереси якого порушені, або відшкодовується їх ринкова вартість.

2. Правочини, спрямовані на легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження збройного знищенню, визнаються недійсними у встановленому законом порядку.

3. Суб'єкти фінансового моніторингу, їх посадові особи та інші працівники, ліквідатор (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноважена особа Фонду гарантування вкладів фізичних осіб не несуть відповідальністі за шкоду, заподіяну юридичним і фізичним особам у зв'язку з виконанням ними службових обов'язків під час проведення фінансового моніторингу, якщо вони діяли у межах завдань, обов'язків та у способі, що передбачені цим Законом.

4. Шкода, заподіяна юридичній або фізичній особі незаконними діями державних органів внаслідок здійснення ними державного фінансового моніторингу, відшкодовується з державного бюджету в установленому законом порядку.

Розділ IX КОНТРОЛЬ І НАГЛЯД ЗА ДОТРИМАННЯМ ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ

Стаття 36. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії

1. Контроль за виконанням законів у сфері запобігання та протидії здійснюється органами державної влади в межах їх повноважень та в порядку, визначеному Конституцією та законами України.

2. Спеціально уповноважений орган щороку до 31 березня року, наступного за звітним, подає до Верховної Ради України за встановленою формулою звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищенню за попередній рік.

Розділ X ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через чотири місяці з дня його опублікування, крім абзацу третього підпункту 9 пункту 6 розділу X цього Закону, який набирає чинності з дня введення в дію Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг» від 12 вересня 2019 року № 79-IX.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищенню» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50-51, ст. 2057 із наступними змінами) —

3. Розмір штрафу за порушення суб'єктом первинного фінансового моніторингу законодавства у сфері запобігання та протидії, вчинені таким суб'єктом первинного фінансового моніторингу до набрання чинності цим Законом, визначається виходячи із розміру штрафу за відповідне порушення, встановленого законом на дату його вчинення.

4. Юридичні особи, зареєстровані до набрання чинності цим Законом, подають державному реєстратору інформацію про кінцевого бенефіціарного власника в обсязі, визначеному цим Законом, та структуру власності протягом трьох місяців з дня набрання чинності нормативно-правовим актом, яким буде затверджена форма та зміст структури власності.

5. Тимчасово, до введення в дію Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг» від 12 вересня 2019 року № 79-IX, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, є суб'єктом державного фінансового моніторингу та здійснює державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії щодо платіжних організацій, платіжних систем та учасників чи членів платіжних систем (у частині надання фінансових послуг, крім послуг з переказу коштів), страховиків, страхових (перестрахових) брокерів, ломбардів та інших фінансових установ, а також юридичних осіб, що відповідно до законодавства надають фінансові послуги (крім фінансових установ та інших юридичних осіб, щодо яких державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії здійснюються іншими суб'єктами державного фінансового моніторингу).

6. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122);

а) у статті 166⁹:

частину першу викласти в такій редакції:
«Порушення вимог щодо здійснення належної перевірки, вимог щодо виявлення належності клієнтів та інших визначених законом осіб до політично значущих осіб, членів їх сімей, осіб, пов'язаних з політично значущими особами; неподання, несвоєчасне подання, порушення порядку подання або подання центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження збройного знищенню, недостовірної інформації у випадках, передбачених законодавством; порушення вимог щодо створення (ведення) та зберігання документів (у тому числі електронних), записів, даних, інформації; порушення вимог щодо супроводження переказів інформацією про ініціатора та одержувача переказу; порушення вимог щодо відмови від встановлення (підтримання) ділових відносин (проведення фінансової операції); порушення порядку зупинення фінансових (фінансової) операцій (операції), а також порядку замороження або розмороження активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням збройного знищенню та його фінансуванням; порушення вимог щодо виявлення та реєстрації фінансових операцій, що підлягають фінансовому моніторингу, —

тягнути за собою накладення штрафу на посадових осіб суб'єктів первинного фінансового моніторингу, ліквідаторів або уповноважену особу Фонду гарантування вкладів фізичних осіб від трьохсот до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

в) у статті 96⁴:
 в абзаці першому частини другої цифри і слово «3 і 4» замінити цифрами «3—5»;
 доповнити частиною третьою такого змісту:
 «3. У разі реорганізації юридичних осіб, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, заходи кримінально-правового характеру можуть бути застосовані до їх правонаступників, до яких перейшли майно, права та обов'язки, пов'язані з вчиненням злочинів, зазначених пунктами 1—5 частини першої статті 96³ цього Кодексу»;

г) у частині другій статті 96⁷:

в абзаці четвертому слова «до п'ятдесяти тисяч» замінити словами «до сімдесяти п'яти тисяч»;

в абзаці п'ятому слова «від п'ятдесяти до сімдесяти п'яти тисяч» замінити словами «від сімдесяти п'яти до ста тисяч»;

г) частину першу статті 96⁹ викласти в такій редакції:

«1. Ліквідація юридичної особи застосовується судом у разі вчинення її уповноваженою особою будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 255, 258—258⁵, 260, 262, 306, 436, 436¹, 437, 438, 442, 444, 447 цього Кодексу»;

д) в абзаці першому статті 198 слова «легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом» замінити словами «легалізації (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом»;

е) у статті 205¹:

абзац другий частини першої викласти в такій редакції:

«караються штрафом від п'яти тисяч до восьми тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк від трьох до шести місяців, або позбавленням волі на строк до трьох років»;

абзац другий частини другої викласти в такій редакції:

«караються штрафом від восьми тисяч до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням волі на строк від трьох до п'яти років, з позбавленням права обімати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого»;

е) статтю 209 викласти в такій редакції:

«Стаття 209. Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом

1. Набуття, володіння, використання, розпорядження майном, щодо якого фактичні обставини свідчать про його одержання злочинним шляхом, у тому числі здійснення фінансової операції, вчинення правочину з таким майном, або переміщення, зміна форми (перетворення) такого майна, або вчинення дій, спрямованих на приховування, маскування походження такого майна або володіння ним, права на таке майно, джерела його походження, місцезнаходження, якщо ці діяння вчинені особою, яка знала або повинна була знати, що таке майно прямо чи опосередковано, повністю чи частково одержано злочинним шляхом, —

караються позбавленням волі на строк від трьох до шести років з позбавленням права обімати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до двох років та з конфіскацією майна.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великому розмірі, —

караються позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років з позбавленням права обімати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені організованою групою або в особливо великому розмірі, —

караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обімати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Примітка.

1. Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, визнається вчиненою у великому розмірі, якщо предметом злочину було майно на суму, що перевищує шість тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

2. Легалізація (відмивання) майна, одержаного злочинним шляхом, визнається вчиненою в особливо великому розмірі, якщо предметом злочину було майно на суму, що перевищує вісімнадцять тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

ж) у статті 209¹:

у назив слова «про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» замінити словами «про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння»;

у частині першій:

в абзаці першому слова «спеціально уповноважено му центральному органу виконавчої влади із спеціальним статусом з питань фінансового моніторингу» замінити словами «центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння»;

абзац першій частини другої викласти в такій редакції:

«2. Розголослення у будь-якому вигляді таємниці фінансового моніторингу або факту обміну інформацією про фінансову операцію та її учасників між суб'єктами первинного фінансового моніторингу, іншими державними органами, а також факту надання (одержання) запиту, рішення чи доручення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння, або надання (одержання) відповіді на такий запит, рішення чи доручення особою, якій ця інформація стала відома у зв'язку з її професійною або службовою діяльністю, якщо такі дії заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам чи інтересам окремих громадян, державним чи громадським інтересам або інтересам окремих юридичних осіб»;

з) абзац першій частини першої статті 258 після слів «юридичними особами» доповнити словами «міжнародними організаціями»;

и) абзац перший частини першої статті 258⁵ викласти в такій редакції:

«1. Надання чи зібрання будь-яких активів прямо чи опосередковано з метою їх використання або усвідомленням можливості того, що їх буде використано повністю або частково для будь-яких цілей окрім терористом чи терористичною групою (організацією), або для організації, підготовки чи вчинення терористичного акту, публічних закликів до вчинення терористичного акту, створення терористичної групи (організації), сприяння вчиненню терористичного акту, провадження будь-якої іншої терористичної діяльності, а також спроби вчинення таких дій»;

і) статтю 306 викласти в такій редакції:

«Стаття 306. Використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів

1. Використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів з метою продовження незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів —

карається позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з позбавленням права обімати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

2. Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або у великих розмірах, —

караються позбавленням волі на строк від восьми до п'ятнадцяти років з позбавленням права обімати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років та з конфіскацією майна.

Примітка. Під великим розміром слід розуміти кошти, сума яких становить двісті та більше неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

3) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40—44, ст. 356):

а) перше речення частини першої статті 1074 після слів «а також у разі зупинення фінансових операцій, які можуть бути пов'язані з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму та фінансуванням розповсюдження зброї масового знищенння» доповнити словами «замороження активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенння та його фінансуванням»;

б) у статті 1075:

абзац перший частини першої після першого речення доповнити новим реченням такого змісту: «Банк не має права за заявкою клієнта розривати договір банківського рахунка чи вчиняти інші дії, що мають наслідком припинення договору, у разі якщо грошові кошти, що знаходяться на відповідному рахунку, заморожені відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Банк може відмовитися від договору банківського рахунка та закрити рахунок клієнта у разі:

відсутності операції за рахунком клієнта протягом трьох років підряд та відсутності залишку грошових коштів на цьому рахунку;

наявності підстав, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенння». Залишок грошових коштів на рахунку клієнта повертається клієнту»;

4) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9—13, ст. 88):

а) частину першу статті 162 доповнити пунктом 10 такого змісту:

«10) таємниця фінансового моніторингу»;

б) пункт 7 частини першої статті 164 викласти в такій редакції:

«7) сток дії ухвали, який не може перевищувати двох місяців з дня постановлення ухвали, за виключенням ухвал, постановлених на виконання вимог частини другої статті 562 цього Кодексу»;

в) частину дев'яту статті 216 викласти в такій редакції:

«9. У кримінальних провадженнях щодо злочинів, передбачених статтями 209 і 2091 Кримінального кодексу України, досудове розслідування здійснюється слідчим того органу, який розпочав досудове розслідування або до підслідності якого відноситься злочин, що передував легалізації (відмиванню) майна, одержаного злочинним шляхом, крім випадків, коли ці злочини віднесено згідно із цією статтею до підслідності Національного антикорупційного бюро України»;

г) частину першій статті 568 слів «майна, грошей і цінностей, отриманих злочинним шляхом, а також майна, яке належить підозрюваним, обвинуваченим або засудженим особам» замінити словами і цифрами «майна, грошей і цінностей, що відповідають будь-якій із ознак, передбачених частиною першою статті 96² Кримінального кодексу України, а також майна, яке належить підозрюваним, обвинуваченим або засудженим особам»;

г) частину третю статті 589 після слів «Генеральна прокуратура України» доповнити словами і цифрами «невідкладно, але не пізніше 24 годин»;

5) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

а) статтю 284 викласти в такій редакції:

«Стаття 284. Особливості провадження у справах за зверненням Служби безпеки України щодо виключення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, виключення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій з такого переліку та надання доступу до активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенння та його фінансуванням, здійснюються на підставі пошуку Голови Служби безпеки України або його засупності.

титів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищення та його фінансуванням

1. Провадження у справах щодо включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано

відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій);

5) обставини, що можуть свідчити про порушення прав, свобод чи інтересів позивача та зміст позовних вимог;

6) перелік документів та інших матеріалів, що додаються.

На підтвердження факту зупинення фінансових операцій позивач надає (за наявності) письмове повідомлення суб'єкта первинного фінансового моніторингу про номер і дату рішення спеціально уповноваженого органу про продовження зупинення відповідних (відповідної) фінансових (фінансової) операцій (операції) (видаткових фінансових операцій).

4. У разі порушення вимог частини третьої цієї статті суд повідомляє про це заявника та визначає строк для усунення недоліків.

Невиконання вимог суду в установлений ним строк тягне за собою повернення позивачу позову та доданих до нього документів.

Повернення позовної заяви не є перешкодою для повторного звернення з ним до суду після усунення недоліків.

5. Питання про відкриття провадження в адміністративній справі суд вирішує не пізніше наступного дня з дня надходження позовної заяви.

Про подання позовної заяви та відкриття провадження в адміністративній справі суд повідомляє відповідача за допомогою кур'єра, телефону, факсу, електронної пошти чи іншого технічного засобу зв'язку не пізніше наступного дня після відкриття провадження у справі. Адміністративний суд повідомляє позивача про відкриття провадження у справі не пізніше наступного дня після постановлення ухвали про відкриття провадження у справі.

Протягом одного дня з дня одержання такого повідомлення відповідач зобов'язаний отримати в суді копію ухвали про відкриття провадження, копії позовної заяви та доданих до неї документів та у двохденний строк з дня одержання такої ухвали та копії документів подати безпосередньо до канцелярії суду відзив на позовну заяву та копії оскаржуваних рішень та документів, що стали підставою для їх прийняття.

6. Адміністративні справи, визначені частиною першою цієї статті, вирішуються колегією з складу трьох суддів протягом десяти днів після відкриття провадження у справі у закритому судовому засіданні.

Для ознайомлення позивачу (представнику позивача) надаються матеріали справи, крім документів (копій документів), що стали підставою для прийняття оскаржуваних рішень та містять інформацію, передану спеціально уповноваженим органом до правоохоронних та/або розвідувальних органів в узагальнених матеріалах (додаткових узагальненіх матеріалах).

7. Рішення суду складається і підписується у день його ухвалення згідно з правилами, передбаченими статтями 243, 250 цього Кодексу, без права суду відкласти складання повного рішення.

Копії повного рішення видаються особам, які брали участь у справі, негайно після проголошення такого рішення.

8. Рішення суду за наслідками розгляду справ, визначеніх частиною першою цієї статті, можуть бути оскаржені в апеляційному порядку у десятиденний строк з дня їх проголошення.

Суд апеляційної інстанції розглядає справу у двохденний строк після закінчення строку апеляційного оскарження з повідомленням осіб, які беруть участь у справі.

Неприбутия у судове засідання осіб, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце розгляду справи, не перевідкоджає апеляційному розгляду справи.

Суд апеляційної інстанції за наслідками апеляційного розгляду не може повернати справу на новий розгляд. Судове рішення суду апеляційної інстанції є остаточним»;

в) пункт 7 частини першої статті 371 викласти в такій редакції:

«7) включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій з такого переліку та надання доступу до активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенню та його фінансуванням»;

6) у Законі України «Про Службу безпеки України» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 27, ст. 382 із наступними змінами):

а) статтю 24 дополнити пунктом 20 такого змісту:

«20) здійснювати за участю Міністерства закордонних справ України міжнародне співробітництво щодо подання пропозицій до комітетів Ради Безпеки ООН та до іноземних держав про включення (виключення) фізичних або юридичних осіб та організацій до відповідних санкційних переліків та розгляду запитів іноземних держав про включення (виключення) до (3) переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції»;

б) у частині другої статті 25:

пункт 7 викласти в такій редакції:

«7) ініціювати в судовому порядку згідно із законом питання про включення (виключення) фізичних або юридичних осіб та організацій до (3) переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції»;

доповнити пунктом 8 такого змісту:

«8) ініціювати в судовому порядку питання надання доступу до активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенню та його фінансуванням, за зверненням особи, яка може документально підтвердити наявність виняткових умов, викладених у відповідних резолюціях Ради Безпеки ООН, або потреби в покритті основних та надзвичайних витрат»;

7) статтю 68 Закону України «Про Національний банк України» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами) дополнити частинами шостою — восьмою такого змісту:

«Національний банк розміщує (публікує) в установленому ним порядку на сторінках офіційного Інтернет-представництва Національного банку інформацію, пов'язану з порушенням банком (філією іноземного банку, небанківською фінансовою установою, ін-

шою юридичною особою, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню, із зазначенням назви банку (філії іноземного банку, небанківської фінансової установи, іншої юридичної особи, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк) законів України та/або нормативно-правових актів Національного банку, що регулюють відносини у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню, із зазначенням назви банку (філії іноземного банку, небанківської фінансової установи, іншої юридичної особи, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк), а саме:

загальні відомості щодо прийнятих рішень про невідповідність посадової особи банку, небанківської фінансової установи, іншої юридичної особи, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк, вимогам законодавства України;

загальні відомості щодо застосованих заходів впливу у вигляді письмового застереження, укладання письмової угоди з банком, небанківською фінансовою установою, іншою юридичною особою, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк, накладення штрафу (у тому числі розмір штрафу) та відсторонення посадової особи банку (небанківської фінансової установи, іншої юридичної особи, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк) від посади, а також загальні відомості щодо порушень, за які застосовано вищезазначені заходи впливу;

відомості про застосування заходів впливу у вигляді віднесення банку до категорії неплатоспроможних, відкликання банківської ліцензії та ліквідацію банку, анулювання (відкликання) у небанківських фінансових установах, інших юридичних особах, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк, ліцензії на переказ коштів у національній валюті без відкриття рахунків та/або ліцензії Національного банку на здійснення валютних операцій; відомості про оскарження вищезазначеніх заходів впливу та про відповідне рішення суду, що набрало законної сили (за наявності).

Не підлягає оприлюдненню відповідно до частини шостої цієї статті інформація про:

персональні дані відсторонених від посад посадових осіб та посадових осіб, стосовно яких прийнято рішення про невідповідність їх вимогам законодавства України;

застосовані заходи впливу, якщо таке оприлюднення може мати негативний вплив, завдати шкоди та/або загрожувати стабільноті банківської та/або фінансової системи або може мати вплив на досудове розслідування та/або судове провадження (крім узагальненої за такими банками, філіями іноземних банків, небанківськими фінансовими установами, іншими юридичними особами, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню за якими здійснює Національний банк, інформації без зазначення їх назв).

Розміщення (опублікова) згідно з цією статтею інформація про застосовані заходи впливу залишається доступною на сторінках офіційного Інтернет-представництва Національного банку протягом п'яти років з моменту розміщення (опублікування);

8) у Законі України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами):

а) у статті 2 визначення терміну «банк-оболонка» виключити;

б) статтю 64 виключити;

в) у частині першій статті 73:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) укладення письмової угоди з банком, за якою банк зобов'язується сплатити визначене грошове зобов'язання та вжити заходів для усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, поліпшення фінансового стану банку, підвищення ефективності функціонування системи управління ризиками тощо. За невиконання або неналежне виконання банком умов письмової угоди Національний банк України має право застосувати інші заходи впливу, передбачені цією частиною»;

абзац третій пункту 9 викласти в такій редакції:

«банк відповідно до положень, затверджених Правлінням Національного банку України, але у розмірі не більше як 1 відсоток суми зареєстрованого статутного капіталу. Зазначене обмеження максимальної суми штрафу не застосовується у разі накладення на банк штрафу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню. Максимальний розмір штрафу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню не може перевищувати 7950 тисяч неоподаткованих мінімумів доходів громадян»;

г) статтю 74 дополнити частиною шостою такого змісту:

«Інформація про застосовані Національним банком України до банків, філій іноземних банків заходи впливу за порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних

злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенню, оприлюднюються шляхом розміщення на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України у становленому законом та нормативно-правовими актами Національного банку України порядку»;

9) частину першу статті 40 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 1, ст. 1 із наступними змінами) доповнити пунктом 7¹ такого змісту:

«7¹) укладати письмову угоду з фінансовою установою, особою, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окрім фінансові послуги, за якою та-ка особа зобов'язується сплатити визначене грошове зобов'язання та/або вжити заходів для усунення та/або недоп

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

визначенням резолюціями Ради Безпеки ООН, для включення до санкційних переліків або встановлення факту відповідності фізичних осіб, юридичних осіб та організацій таким критеріям під час перевірки інформації у межах запиту іноземної держави, Служба безпеки України у судовому порядку ініціє питання про включення таких осіб до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, та/або подає пропозиції до комітетів Ради Безпеки ООН та/або до іноземних держав щодо включення таких осіб до відповідних санкційних переліків.

У разі встановлення під час здійснення заходів, пов'язаних з попередженням, виявленням і припиненням терористичної діяльності, фізичних осіб, юридичних осіб та організацій, які більше не відповідають критеріям, визначенням резолюціями Ради Безпеки ООН, для включення до санкційних переліків або встановлення факту невідповідності фізичних осіб, юридичних осіб та організацій таким критеріям під час перевірки інформації в межах запиту іноземної держави, Служба безпеки України у судовому порядку ініціє питання про включення таких осіб з переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, та/або подає пропозиції до комітетів Ради Безпеки ООН та/або до іноземних держав щодо включення таких осіб з відповідних санкційних переліків.

Наявність кримінального провадження не є обов'язковою умовою для ініціювання Службою безпеки України питання про включення/виключення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до/з відповідних санкційних переліків, включаючи перелік осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції.

Включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності або стосовно яких застосовано міжнародні санкції, та виключення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій з такого переліку здійснюється за рішенням суду.

Стаття 11². Замороження активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенні та його фінансуванням

У разі виявлення суб'єктами, які безпосередньо здійснюють боротьбу з тероризмом та/або які залучені до боротьби з тероризмом, активів, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенні та його фінансуванням, такі суб'єкти невідкладно подають інформацію про виявлені активи до Служби безпеки України.

Активи, що пов'язані з тероризмом та його фінансуванням, розповсюдженням зброї масового знищенні та його фінансуванням, заморожуються суб'єктами первинного фінансового моніторингу (ліквідаторами (крім Фонду гарантування вкладів фізичних осіб), уповноваженими особами Фонду гарантування вкладів фізичних осіб) відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні»;

б) частину четвертю статті 12 доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11) встановлює особливості виконання банками, віднесеними до категорії неплатоспроможних, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні та затверджує порядок здійснення ним контролю за неплатоспроможними банками у зазначеній сфері»;

б) частину четвертю статті 26 доповнити пунктом 12 такого змісту:

«12) за вкладом, задоволення вимог за яким зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні»;

в) частину другу статті 27 доповнити пунктом 4¹ такого змісту:

«4¹) перелік рахунків вкладників, фінансові операції за якими зупинено відповідно до Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні», інформацію у випадках, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні»;

г) пункт 3 частини другої статті 37 викласти в такій редакції:

«3) продовжувати, обмежувати, зупиняти або припиняти здійснення банком будь-яких операцій»;

г) частину п'яту статті 57 викласти в такій редакції:

«5. Фонд та/або уповноважена особа Фонду подає до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні, інформацію у випадках, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні».

Фонд надає на запит (вимогу, рішення) Національного антикорупційного бюро інформацію, що містить банківську таємницю»;

16) пункт 1 частини сьомої статті 23 Закону України «Про громадські об'єднання» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 1, ст. 1; 2014 р., № 50–51, ст. 2057; 2015 р., № 30, ст. 285) викласти в такій редакції:

«1) зберігати правоустановчі документи, документи, в яких міститься інформація про діяльність, яка провадилася відповідно до мети (цілей) та завдань; зберігати і регулярно оновлювати інформацію, достатню для ідентифікації згідно з вимогами закону кінцевих бенефіціарних власників (контролерів), засновників, керівників, членів керівних органів та довірених осіб громадського об'єднання, а також надавати її державному реєстратору у випадках та в обсязі, передбачених законом. Ця інформація не може бути віднесенна до інформації з обмеженим доступом»;

17) у Законі України «Про депозитарну систему України» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 39, ст. 517; 2018 р., № 33, ст. 249):

пункт 11² частини першої статті 1 після слів «та/або членом Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF)» доповнити словами «та є членом Міжнародної асоціації для системи з питань обслуговування цінних паперів (ISSA)»;

у першому реченні абзацу другого частини п'ятої статті 25 слова «інформації клієнтів номінального утримувача, клієнтів клієнта номінального утримувача» замінити словами «іншої інформації»;

18) у Законі України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

а) останній абзац частини першої статті 1 викласти в такій редакції:

«Терміни «кінцевий бенефіціарний власник» та «структурна власність» вживаються у значенні, наведеному у Законі України «Про запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищенні»;

б) частину третю статті 6 викласти в такій редакції:

«3. Державний реєстратор під час проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяль-

ності фізичної особи — підприємця у зв'язку з її смертю або оголошеннем її померлою, а також під час державної реєстрації змін, пов'язаних із зміною складу засновників (учасників) юридичної особи у зв'язку із смертю або оголошеннем померлим відповідного засновника (учасника), обов'язково використовує відомості Державного реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиного державного демографічного реєстру, Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, Єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України щодо розшуку осіб, зниклих безвісти, та викрадених (втрачених) документів за зверненнями громадян.

Державний реєстратор під час проведення реєстраційних дій щодо юридичної особи (крім державної реєстрації припинення) та у разі подання такою юридичною особою відомостей про особу, що є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, обов'язково здійснює перевірку (верифікацію) відомостей, зазначені стосовно цієї особи, використовуючи відомості Державного реєстру актів цивільного стану громадян, Єдиного державного демографічного реєстру, Державного реєстру фізичних осіб — платників податків, Єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ України, отримана державним реєстратором, залишається у відповідній реєстраційній справі.

Користування Державним реєстром актів цивільного стану громадян, Єдиним державним демографічним реєстром, Державним реєстром фізичних осіб — платників податків, Єдиного державного реєстру судових рішень, Єдиною інформаційною системою Міністерства внутрішніх справ України здійснюється безпосередньо державним реєстратором, який проводить відповідну державну реєстрацію.

З метою перевірки документів, що посвідчують особу, державним реєстратором обов'язково перевіряються такі документи за допомогою Єдиного державного демографічного реєстру»;

в) пункт 9 частини другої статті 9 викласти в такій редакції:

«9) інформація про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника її засновника, якщо засновник — юридична особа (крім політичних партій, структурних утворень політичних партій, професійних спілок, їх об'єднань, організацій профспілок та їх об'єднань, творчих спілок, місцевих осередків творчих спілок, організацій роботодавців, їх об'єднань, адвокатських об'єднань, торгово-промислових палат, об'єднань співвласників багатоквартирних будинків, релігійних організацій, державних органів, органів місцевого самоврядування, їх асоціацій, державних та комунальних підприємств, установ, організацій): прізвище, ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства, серія та номер паспорта громадянина України або паспортного документа іноземця, місце проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), а також повне найменування та ідентифікаційний код (для резидента) засновника юридичної особи, в якому ця особа є кінцевим бенефіціарним власником, характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу). У разі відсутності в юридичній особі кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, у тому числі кінцевого бенефіціарного власника її засновника, якщо засновник — юридична особа, вноситься обґрутована причина його відсутності»;

г) статтю 10 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Вимоги цієї статті не застосовуються у правовідносинах, що регулюються законодавством України у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, щодо статусу відомостей про кінцевих бенефіціарних власників»;

г) у статті 13:

абзац другий частини другої після слова «статистики» доповнити словами «центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення»;

частину одинадцяту виключити;

д) у статті 17:

частину першу доповнити пунктами 17–19 такого змісту:

«17) структура власності за формує та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

18) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи -нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

19) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформлений без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента.

Державний реєстратор встановлює дані про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи на підставі документів, зазначених у пунктах 17–19 цієї частини»;

абзац перший частини третьої замінити п'ятьма новими абзацами такого змісту:

«3. Для державної реєстрації включення відомостей про юридичну особу, зареєстровану до 1 липня 2004 року, відомості про яку не містяться в Єдиному державному реєстрі, подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію включення відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру;

2) структура власності за формує та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

3) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

4) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом шостим; частину четверту доповнити пунктами 14—16 такого змісту:

«14) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

15) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

16) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

у частині п'ятій:

після абзацу одинадцятого доповнити трьома новими абзацами такого змісту:

«є) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

ж) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

з) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента».

У зв'язку з цим абзаци дванадцятий — сімнадцятий вважати відповідно абзацами п'ятнадцятим — двадцятим;

в абзаці шістнадцятому слова «підпунктами «а» і «б» замінити словами «у підпунктах «а», «б», «є», «ж» та «з»;

частину сьому доповнити пунктами 3—5 такого змісту:

«3) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

4) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

5) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

частину восьму доповнити пунктами 4—6 такого змісту:

«4) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

5) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

6) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

частину чотирнадцяту доповнити пунктами 7—9 такого змісту:

«7) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

8) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

9) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

частину сімнадцяту доповнити пунктами 3—5 такого змісту:

«3) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

4) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

5) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

частину вісімнадцяту і дев'ятнадцяту викласти у такій редакції:

«18. Для державної реєстрації змін до відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, що містяться в Єдиному державному реєстрі, подаються такі документи:

1) заяву про державну реєстрацію змін до відомостей про відокремлений підрозділ юридичної особи, що містяться в Єдиному державному реєстрі;

2) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

3) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

4) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента».

19. Для державної реєстрації припинення відокремленого підрозділу юридичної особи подаються такі документи:

1) заява про державну реєстрацію припинення відокремленого підрозділу юридичної особи;

2) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

3) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

4) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

після частини двадцятої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«21. Юридичні особи повинні мати інформацію про кінцевого бенефіціарного власника та структуру власності.

22. Юридичні особи зобов'язані підтримувати інформацію про кінцевого бенефіціарного власника та структуру власності в актуальному стані, оновлювати її та повідомляти державного реєстратора про зміни протягом 30 робочих днів з дня їх виникнення, та подавати державному реєстратору документи, що підтверджують ці зміни. Якщо зміни у структурі власності та інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи відсутні, юридичні особи зобов'язані повідомляти державного реєстратора про відсутність таких змін при проведенні державної реєстрації будь-яких змін до відомостей про юридичну особу, що містяться в Єдиному державному реєстрі.

23. У разі виявлення юридичною особою неповноти або неточностей чи помилок у раніше наданий державному реєстратору інформації про кінцевого бенефіціарного власника та структуру власності юридична особа не пізніше трьох робочих днів з дня їх виявлення повторно направляє відкориговані відомості в порядку, передбаченому цим Законом.

24. Форма та зміст структури власності встановлюються центральним органом виконавчої влади, що залишає формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, здійснюючи безпосередні нагляд за виконанням вимог валютного законодавства резидентами (крім інших уповноважених установ) та нерезидентами, що здійснюють валютні операції;

25. У зв'язку з цим частину двадцять першу вважати частиною двадцята п'ятою;

е) доповнити статтею 17¹ такого змісту:

«Стаття 17¹. Документи, що подаються заявником для підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи

1. Для підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника щорічно, починаючи з наступного року з дати державної реєстрації юридичної особи, протягом 14 календарних днів подаються такі документи:

1) заява про підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника;

2) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

3) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

4) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

е) у статті 22:

частину другу доповнити пунктами 8—10 такого змісту:

«8) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

9) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

10) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та у разі, коли такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

частину третю доповнити пунктами 5—7 такого змісту:

«5) структура власності за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

6) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі, якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент;

7) нотаріально засвідчена копія документа, що посвідчує особу, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, — для фізичної особи — нерезидента та у разі, якщо такий документ оформленний без застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру, — для фізичної особи — резидента»;

ж) пункти 3 і 4 частини першої статті 27 виключити;

з) частину першу статті 28 доповнити пунктами 10³ і 10⁴ такого змісту:

«10³) невідповідність відомостей, зазначених у заяви про державну реєстрацію, відомостям, зазначеним у документах, поданих для державної реєстрації, або відомостям, що містяться в Єдиному державному реєс-

трі

таких інших інформаційних системах, використання яких передбачено цим Законом;

10⁴) невідповідність відомостей, зазначених у документах, поданих для державної реєстрації, відомостям, що містяться в Єдиному державному реєстрі чи інших інформаційних системах, використання яких передбачено цим Законом»;

и) частину шосту статті 30 виключити;

і) абзац перший частини першої статті 34¹ допов

СУБОТА, 28 ГРУДНЯ 2019

ГОЛОС УКРАЇНИ № 251 (7257)

Закон України

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства про видобуток бурштину та інших корисних копалин

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:
1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) доповнити статтею 581 такого змісту:

«Стаття 581. Порушення вимог щодо видобутку корисних копалин

Видобування корисних копалин з використанням обладнання, яке не пройшло відповідно до закону обов'язкову сертифікацію,

— тягне за собою накладення штрафу на громадян від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб — від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дія, передбачена частиною першою цієї статті, вчинена особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке ж порушення,

— тягне за собою накладення штрафу на громадян і посадових осіб від трьохсот до шестисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

2) частину першу статті 239 після цифри «58» доповнити цифрами «581».

2. У Кодексі України про надра (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 36, ст. 340):

- 1) пункт 3 статті 91 виключити;
- 2) пункт 2 статті 92 виключити;
- 3) у статті 10:

назву після слів «сільських, селищних, міських і районних рад» доповнити словами «і рад об'єднаних територіальних громад»;

абзац перший після слів «сільських, селищних, міських та районних рад» доповнити словами «і рад об'єднаних територіальних громад»;

4) статтю 14 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«геологічного вивчення бурштиноносних надр, у тому числі дослідно-промисловій розробки родовищ з подальшим видобуванням бурштину (промислову розробкою родовищ)», надається строком на п'ять років».

У зв'язку з цим абзац сьомий вважати абзацом восьмим;

5) статтю 15 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«Спеціальний дозвіл на геологічне вивчення бурштиноносних надр, у тому числі дослідно-промислову розробку родовищ з подальшим видобуванням бурштину (промислову розробкою родовищ), надається строком на п'ять років».

У зв'язку з цим частину четверту вважати частиною п'ятою;

6) статтю 151 доповнити частиною другою такого змісту:

«Провадження планованої діяльності з видобування корисних копалин, передбаченої Законом України «Про оцінку впливу на довкілля», на ділянках бурштиноносних надр, що розміщені на порушеніх земельних ділянках відповідно до переліку та координат, визначеніх Кабінетом Міністрів України, підлягає обов'язковій оцінці впливу на довкілля з обов'язковим затвердженням проектної документації щодо проведення рекультивації відповідної земельної ділянки у встановленому законодавством порядку»;

7) статтю 16 після частини першої доповнити чотирма новими частинами такого змісту:

«Аукціони щодо продажу спеціальних дозволів на використання надрами проводяться шляхом електронних торгов, що здійснюються за допомогою апаратно-програмного комплексу, що функціонує в Інтернеті та за безпече заявникам, учасникам і організатору аукціону та центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання інформацією про процедуру проведення аукціону.

Подання документів на отримання, продовження спеціальних дозволів на користування надрами, їх переоформлення, внесення до них змін (у тому числі до програми робіт) здійснюються заявником у паперовій або електронній формі через спеціальний електронний кабінет, який формує та веде центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр, на його офіційному веб-сайті у мережі Інтернет.

Площа ділянки надр, на яку надається спеціальний дозвіл на геологічне вивчення бурштиноносних надр, у тому числі дослідно-промислову розробку родовищ з подальшим видобуванням бурштину (промислову розробкою родовищ), не може перевищувати 10 гектарів.

Інформація та документи, що подаються заявниками через електронний кабінет, є відкритими і публікуються на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та раціонального використання надр».

У зв'язку з цим частину другу — дванадцяту вважати відповідно частинами шостою — шістнадцятою;

8) у статті 17:

у частині другій слова «загальнодержавного значення» виключити;

частини третій і сьому викласти в такій редакції:

«Гірничі відводи для розробки родовищ корисних копалин місцевого значення надаються територіальними управліннями центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці, і підлягають реєстрації в центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони праці»;

«Не потребують гірничого відводу користувачі нафтогазоносними та бурштиноносними надрами, які отримали спеціальний дозвіл на користування такими надрами»;

9) доповнити статтею 18¹ такого змісту:

«Стаття 181. Надання земельних ділянок для потреб надрокористування

У разі якщо для провадження діяльності з видобуванням корисних копалин є необхідним надання в користування земельних ділянок державної чи комунальної власності, які на момент проведення аукціону чи конкурсу з надання надр у користування сформовані як об'єкт цивільних прав, орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, уповноважений здійснювати розпорядження такими земельними ділянками, до початку проведення такого аукціону (конкурсу) за поєднанням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері геологічного вивчення та, раціонального використання надр, затверджує перелік земельних ділянок державної, комунальної власності, розташованих у межах ділянок надр, що передається в користування переможцю аукціону, конкурсу, і які мають бути передані йому в користування для видобування корисних копалин. Розпорядження такими земельними ділянками здійснюється з такими особливостями:

1) строк дії договорів оренди, емфітезису, суперфіცію щодо таких земельних ділянок може бути продовжений лише у разі, якщо вони не будуть після закінчення їх строку передаватися в користування користувачу надр для видобування корисних копалин;

2) земельні ділянки не можуть передаватися у власність (крім випадків передачі їх власникам розташованих на них будівель, споруд);

3) земельні ділянки не можуть передаватися у постійне користування будь-які особи, крім користувача надр;

4) земельні ділянки можуть передаватися в оренду, на правах емфітезису, суперфіცію лише на строк до надання земельної ділянки користувачу надр;

5) на земельній ділянці не може бути встановлений земельний сервітут, який унеможливлює використання земельної ділянки користувачем надр після передачі земельної ділянки йому в користування.

Обтяження речових прав на земельну ділянку, розташовану в межах ділянки надр, яка передається в користування переможцю аукціону (конкурсу), визначені цією статтею:

діють протягом строку, визначеного рішенням органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, уповноваженого здійснювати розпорядження земельною ділянкою, але не більше п'яти років;

підлягають державній реєстрації в порядку, визначеному Законом України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та іх обтяжень», на підставі відповідного рішення органу виконавчої влади, органу місцевого самоврядування, уповноваженого здійснювати розпорядження такими земельними ділянками»;

10) частину першу статті 34 доповнити реченням такого змісту: «Початкова ціна продажу на аукціоні спеціального дозволу на геологічне вивчення бурштиноносних надр, у тому числі дослідно-промислову розробку родовищ з подальшим видобуванням бурштину (промислову розробкою родовищ), становить дві тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за 1 гектар відповідної ділянки бурштиноносних надр, що надається на умовах економічного ризику (нерівномірність залягання бурштину, недостатність геологічної інформації та неможливість проведення підрахунку ресурсів та запасів корисних копалин без проведення по-передніх розвідувальних та/або видобувних робіт на певних територіях), з обов'язковим подальшим затвердженням оцінки запасів у встановленому законодавством порядку»;

11) статтю 51 доповнити частиною третьою такого змісту:

«Користування надрами на підставі спеціального дозволу на геологічне вивчення бурштиноносних надр, у тому числі дослідно-промислову розробку родовищ з подальшим видобуванням бурштину (промислову розробкою родовищ), на ділянках бурштиноносних надр, що розміщені на порушеніх земельних ділянках, здійснюється на підставі типових проектів та/або технологічних схем у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України».

3. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25–26, ст. 131):

1) статтю 206 викласти в такій редакції:

«Стаття 206. Протидія законній господарській діяльності

1. Протидія законній господарській діяльності, тобто протиправна вимога припинити займатися господарською діяльністю чи обмежити її, укласти угоду або не виконувати укладену угоду, виконання (невиконання) якої може заподіяти матеріальної шкоди або обмежити законні права чи інтереси того, хто займається господарською діяльністю, поєднана з погрозою насильства над потерпілим або близькими йому особами, пошкодження чи знищенню їхнього майна або захоплення цілісного майнового комплексу, його частини, будівель, споруд, земельної ділянки, об'єктів будівництва, інших об'єктів та незаконне припинення або обмеження діяльності на цих об'єктах та обмеження доступу до них за відсутності ознак вимагання, —

караються штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обійтися чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

2. Ті самі дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, —

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обійтися чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

3. Дії, передбачені частиною другою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, —

караються обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років або позбавленням волі на той самий строк, з позбавленням права обійтися чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

Примітка. У цій статті істотною шкодою вважається така шкода, яка у двісті п'ятдесяти і більше разів перевищує установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

У цій статті тяжкими наслідками вважаються такі наслідки, які у тисячу і більше разів перевищують установлений законодавством неоподатковуваний мінімум доходів громадян».

4. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3–4, ст. 27):

1) частину четверту статті 66 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Земельні ділянки усіх форм власності та категорій надаються власникам спеціальних дозволів на дослідно-промислову розробку родовищ бурштину, інших корисних копалин загальнодержавного значення та/або видобування бурштину, інших корисних копалин загальнодержавного значення шляхом встановлення земельних сервітутів згідно з межами та строками дії відповідних спеціальних дозволів на користування надрами (із автоматичним продовженням строку дії сервітуту в разі продовження строку дії відповідного спеціального дозволу на користування надрами) без зміни цільового призначення цих земельних ділянок, крім земель природно-заповідного фонду, оздоровчого призначення, рекреаційного призначення, історико-культурного призначення та водного фонду»;

2) главу 15 доповнити статтею 97¹ такого змісту:«Стаття 97¹. Обов'язки користувачів бурштиноносними надрами, що проводять розвідувальні роботи та/або видобування бурштину

1. Власнику спеціального дозволу на користування бурштиноносними надрами дозволяється використовувати земельну ділянку на підставі угоди про проведення розвідувальних та видобувальних робіт, що укладається із власником землі та/або за погодженням із землекористувачем, із обов'язковим затвердженням оцінки запасів у встановленому законодавством порядку після проведення геологічного вивчення на відповідні ділянці бурштиноносних надр. Типова форма зазначененої угоди затверджується Кабінетом Міністрів України»;

3) статтю 99 доповнити пунктом «в³» такого змісту:«в³) право на користування земельною ділянкою для потреб дослідно-промислової розробки родовищ бурштину, ін

